

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΣΤΗ 10^η ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ (30-31/7/1983)

ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

(28/2/1984)

Β΄ ΕΚΔΟΣΗ



1

Α. Σ. Κ. Ε.

ΑΘΗΝΑ 2005

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΣΤΗ 10^η ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ
ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

(1983 – 1984)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗ 2^η ΕΚΔΟΣΗ (2005)

Η έκδοση αυτή έχει σκοπό να θυμίσει στους παλιότερους και να γνωρίσει σε όσους νεώτερους ενδιαφέρονται μερικά από όσα συνέβησαν μέσα στα κομματικά όργανα του ΠΑΣΟΚ μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης στις 18/10/1981, με κορύφωση την αντεισήγηση στη 10^η σύνοδο της Κ.Ε. στις 30-31/7/1983, και τις διεργασίες που είχαν ως κατάληξη την ίδρυση του ΑΣΚΕ στις 28/2/1984.

Η δεύτερη έκδοση του ΑΣΚΕ-1 περιέχει

Α) Τα κείμενα που περιείχε η έκδοση «Η ΑΝΤΙΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗ 10^η ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ» (Σεπτέμβριος 1983) και επιπλέον την απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

Β) Τα κείμενα που περιείχε η πρώτη έκδοση του ΑΣΚΕ-1 (ιδρυτική διακήρυξη ΑΣΚΕ, συνέντευξη τύπου, καταστατικό).

Γ) Μερικές πολύ σύντομες προσθήκες (μέσα σε αγκύλες), που θεωρήσαμε ότι είναι απαραίτητες για τους νεώτερους αναγνώστες, που δεν έζησαν τα γεγονότα εκείνης της εποχής.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ 1^η ΕΚΔΟΣΗ (Σεπτέμβριος 1983)

Η πολιτική μάχη που δόθηκε μέσα στη 10η σύνοδο της Κ.Ε. [του ΠΑΣΟΚ 30-31/7/1983] είδε το φως της δημοσιότητας μέσα από τις ημερήσιες εφημερίδες και τα περιοδικά. Επειδή πολλές διαστρεβλώσεις έγιναν και πολλά καίρια σημεία της αντεισήγησης δεν πέρασαν καθόλου στον τύπο, αποφασίστηκε η έκδοση αυτής της προσούρας, για να υπάρξει μια υπεύθυνη και πλήρης ενημέρωση.

Στο έντυπο αυτό βρίσκονται συγκεντρωμένα όλα τα στοιχεία που δίνουν συνολική εικόνα γύρω από την κατάσταση που δημιουργήθηκε τελευταία στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Έτσι συνεχίζεται ένας διάλογος, που δεν περιορίζεται μόνο μέσα στα πλαίσια της Οργάνωσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μια που ο προβληματισμός που θέσαμε αφορά όλο τον Ελληνικό Λαό.

ΙΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗ 10^η ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Το ΠΑΣΟΚ, με τον ιδεολογικό και πολιτικό του λόγο και με το πρόγραμμά του είχε εκφράσει την καρδιά και τη λογική του ελληνικού λαού, είχε δημιουργήσει την προσδοκία ότι μπορεί η πατρίδα μας να αλλάξει πορεία και να κατακτήσει τη θέση που της αξίζει. Η υποστήριξη σε μια τέτοια προοπτική ήταν πολύ ευρύτερη του 48%, που πήρε το ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του 1981.

Ήταν η δεύτερη φορά μετά 4 δεκαετίες, μετά το ΕΑΜ, που ο ελληνικός λαός είχε πιστέψει σε μια ριζική αλλαγή. Μεσολάβησαν κι άλλοι σημαντικοί αγώνες, όπως για την Κύπρο, για το 15% για την παιδεία, οι Ανένδοτοι και το 114, το Πολυτεχνείο, αγροτικές και εργατικές κινητοποιήσεις, αλλά όλοι αυτοί ήταν διεκδικήσεις για συγκεκριμένα ζητήματα και όχι αγώνες που φιλοδοξούσαν, με βάση ένα πολιτικό πρόγραμμα, να αλλάξουν ριζικά την ελληνική κοινωνία, να αλλάξουν το σύστημα εξουσίας.

Ο αγώνας του ΕΑΜ προδόθηκε με τις συμφωνίες του Λιβάνου, της Καζέρτας και της Βάρκιζας (εφαρμογή των συμφωνιών της Τεχεράνης και της Γιάλτας στην Ελλάδα), γιατί έτσι έκρινε η Σοβιετική Ένωση ότι εξυπηρετούνται τα κρατικά της συμφέροντα, χρησιμοποιώντας με τον τρόπο που ήθελε τον κομματικό μηχανισμό του ΚΚΕ.

Το ΠΑΣΟΚ αποδείχτηκε μια ιστορική απάτη. Μόλις ανέλαβε τη διακυβέρνηση στις 18/10/1981, αντί να προσπαθήσει να εφαρμόσει το πρόγραμμά του, άρχισε να δείχνει ότι η πρόθεσή του ήταν η διαχείριση του υπάρχοντος συστήματος. Για να το πετύχει αυτό, χρειαζόταν τη συνενοχή ή την ανοχή όσων το υποστήριζαν και το έφεραν στην κυβέρνηση και πρώτα από όλα της οργάνωσής του. Ξεκίνησε, λοιπόν, μια γιγαντιαία προσπάθεια αλλοτρίωσης, με όπλα τα τεράστια χρηματικά ποσά των δανείων και των εισροών από την ΕΟΚ. Όσο προχωρούσε αυτή η αλλοτρίωση, τόσο απεκάλυπτε το ΠΑΣΟΚ τις πραγματικές του προθέσεις.

Έτσι τα στελέχη και τα μέλη, που γαλουχήθηκαν με τις αρχές και τις αξίες που εξέφραζε η Επιτροπή Οργανωτικού, βρέθηκαν μπροστά στο δίλημμα: να παραμείνουν πιστά σ' αυτές τις αρχές και τις αξίες ή να συμβιβαστούν και να καρπωθούν τα οφέλη της εξουσίας;

Η μεγάλη πλειονότητα, με περισσότερες ή λιγότερες τύψεις συνείδησης, προτίμησαν τη δεύτερη επιλογή. Ενώ στις ιδιωτικές τους συζητήσεις διαμαρτύρονταν, δημοσίως δεν προέβαλαν αντίσταση και επέτρεψαν τη μετάλλαξη του ΠΑΣΟΚ, που οδήγησε στη σημερινή του κατάντια. Οι περισσότεροι από τους υπολοίπους σταδιακά και αθόρυβα αποσύρθηκαν, δε συνήργησαν στη μετάλλαξη αυτή, αλλά και

δεν την καταπολέμησαν. Έτσι απέμειναν οι ελάχιστοι, κυρίως της Επιτροπής Οργανωτικού, να σηκώσουν ένα βάρος δυσβάστακτο.

Η πρώτη κίνηση ήταν η παραίτηση του Ν. Καργόπουλου από τη θέση του Γραμματέα της Επιτροπής Οργανωτικού, αφού οι δύο συζητήσεις με τον Πρόεδρο του Κινήματος απεδείχθησαν άκαρπες. Ακολούθησαν οι παραιτήσεις άλλων 16 μελών της Επιτροπής. Η αρχική μας στάση ήταν να δώσουμε τη μάχη μέσα στο κόμμα, για να διορθώσουμε την πορεία του. Περιμέναμε τη σύνοδο της Κ.Ε., με την ελπίδα ότι εκεί θα εκφραζόταν μια ισχυρή αντίσταση.

Με βάση τα όσα ελέγοντο ιδιωτικά, αναμέναμε στη σύνοδο της Κ.Ε. να ξεσπάσει ομοβροντία κατά της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ. Ο Γραμματέας της Επιτροπής Οργανωτικού φανταζόταν ότι θα είναι, όπως πάντα, η πιο μετριοπαθής φωνή. Πήρε από τους πρώτους το λόγο, ώστε να δώσει τον τόνο μιας ήρεμης συζήτησης, που θα ανεδείκνυε το πολιτικό πρόβλημα. Με έκπληξή του, όμως, διεπίστωσε ότι τα «θηρία», που θα ακολουθούσαν, ή εσίγησαν ή έκαναν μια ανώδυνη κριτική σε ασήμαντα θέματα. «Περίεργως» βρέθηκαν όλοι σύντομα σε θέσεις εξουσίας. Ο Γραμματέας της Επιτροπής Οργανωτικού απέμεινε μόνος να καταψηφίσει την εισήγηση του Ε.Γ.. Αιφνιδιασμένοι, πικραμένοι και ανυποψίαστοι αποδείχτηκε ότι δεν μπορέσαμε να παρακολουθήσουμε την έκταση και το βάθος της αλλοτρίωσης και αυτό φαίνεται μέσα στην αντιστήγηση και τα υπόλοιπα κείμενα.]

ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ (23.6.83)

[Η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ γνώριζε ότι στην Κ.Ε. επρόκειτο να εκφραστεί ριζική διαφωνία για τη μέχρι τότε κυβερνητική πορεία του ΠΑΣΟΚ. Έτσι δε συγκαλούσε την Κ.Ε., που, σύμφωνα με το καταστατικό, έπρεπε να συγκαλείται κάθε 3 μήνες. Εμείς δε θέλαμε να δημοσιοποιήσουμε τη διαφωνία μας, πριν την εκφράσουμε πρώτα στην Κ.Ε. κι έτσι υπήρχε ο κίνδυνος να δίνουμε την εντύπωση ότι ανεχόμαστε την κατάσταση. Γι' αυτό αποφασίσαμε να επιταχύνουμε τις εξελίξεις με την παρακάτω επιστολή.]

ΠΑ.ΣΟ.Κ. Από: Ν. Καργόπουλο (μέλος Κ.Ε.)

Α.Π. 1318/23.6.83

Προς: Πρόεδρο και Ε.Γ.

Σύντροφε Πρόεδρε, σύντροφοι μέλη του Ε.Γ.,

20 μήνες από τη μέρα που το Κίνημα μας ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας, όχι μόνο δεν υπάρχει καμία προοπτική σοσιαλιστικού μετασχηματισμού, αλλά πλατειά είναι η αίσθηση στο λαό μας ότι η αλλαγή καρκινοβατεί. Η κυβερνητική πολιτική δεν πείθει, η δεξιά επωφελείται και τυχόν παράταση της σημερινής κατάστασης οδηγεί τη χώρα σε επικίνδυνα αδιέξοδα.

Έτσι η άμεση τακτική σύγκληση της Κ.Ε., 15 μήνες μετά την 9η σύνοδό της, δεν είναι απλά θέμα σωστής κομματικής λειτουργίας και δημοκρατικής διαδικασίας. Είναι η τελευταία δυνατότητα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αξιόπιστα να αναπροσανατολίσει όλη του την πολιτική, για να μην διαψευστούν για άλλη μια φορά οι ελπίδες αυτού του λαού.

Θεωρώ ότι το αργότερο μέχρι το τέλος του Ιούνη πρέπει να ανακοινωθεί η ημερομηνία σύγκλησης της Κ.Ε., που δεν μπορεί να είναι πέρα από τα μέσα του Ιούλη.

Με συντροφικούς χαιρετισμούς

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ (13.7.83)

[Όπως ήταν αναμενόμενο, δεν υπήρξε απάντηση στην 1^η επιστολή. Έτσι στείλαμε την παρακάτω 2^η επιστολή, για να είναι σαφές ότι η διαφωνία μας θα εκφραστεί οπωσδήποτε και, μάλιστα, πολύ γρήγορα σε όλη την οργάνωση του ΠΑΣΟΚ, άρα κάθε καθυστέρηση στη σύγκληση της Κ.Ε. θα δημιουργούσε περισσότερα προβλήματα στην ηγεσία.]

ΠΑ.ΣΟ.Κ. Από: Νίκο Καργόπουλο (μέλος Κ.Ε.)

Προς: Πρόεδρο και Ε.Γ.

Σύντροφε Πρόεδρε, σύντροφοι μέλη του Ε.Γ.

Στην από 23.6.83 επιστολή μου (Α.Π. 1318/23.6.83) τόνισα τις βαθιές ανησυχίες μου για την πορεία του Κινήματος και της Κυβέρνησης, που είναι και ανησυχίες της μεγάλης πλειοψηφίας των οργανωμένων μας μελών. Τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζουμε φαίνεται ότι δεν τα κατανοείτε και γι' αυτό δε βάζετε καμιά διαδικασία για την αντιμετώπισή τους. Έτσι η Κ.Ε. δε συγκαλείται, ούτε για να συζητήσει η ίδια την πολιτική μας γραμμή, αλλά ούτε για να ξεκινήσει την προσυνεδριακή δουλειά, ώστε να εκφραστεί η θέληση της οργάνωσης. Αναγκαστικά, λοιπόν, η πρωτοβουλία πρέπει να ξεκινήσει από τη βάση. Θέλοντας να συμβάλω σ' αυτή την προσπάθεια, σας παραδίνω με μικρές μεταβολές την εισήγηση που σκόπευα να κάνω στην συνεδρίαση της Κ.Ε. στις 28.5.83, που αναβλήθηκε. Σας παρακαλώ να την κοινοποιήσετε:

- στα μέλη της Κεντρικής Επιτροπής και του Πειθαρχικού Συμβουλίου
- στα μέλη της Κοινοβουλευτικής Εκπροσώπησης
- στις Νομαρχιακές και Τομεακές Επιτροπές
- στα Επαρχιακά και Τομεακά Γραφεία
- στις Τ.Ο., Κ.Ο., Ο.Π.

Επειδή η εισήγηση αυτή αποτελεί πρόταση για μια άλλη πολιτική, νομίζω ότι θα ανοίξει ένα δημοκρατικό διάλογο μέσα στα πλαίσια της οργάνωσης, που θα βοηθήσει σε μια αλλαγή γραμμής και επανασύνδεση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το λαϊκό κίνημα.

Αν για τον οποιοδήποτε λόγο αδυνατείτε να αναλάβετε την κοινοποίηση της εισήγησης, παρακαλώ να μου το γνωστοποιήσετε, για να την αναλάβω εγώ.

Με συντροφικούς χαιρετισμούς

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

[Υστερα και από τη 2^η επιστολή, το Ε.Γ. συγκάλεσε την Κ.Ε. για το Σαββατοκύριακο 30-31/7/83, εκτιμώντας σωστά ότι ο περισσότερος κόσμος θα ήταν καθ' οδόν προς τις θερινές του διακοπές κι έτσι το πολιτικό κόστος για το ΠΑΣΟΚ θα ήταν το μικρότερο δυνατό.]

Η ΑΝΤΙΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗ 10^η ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ **30-31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1983**

Σύντροφε Πρόεδρε, σύντροφοι μέλη της Κ.Ε.

Δεν ήταν εύκολη η απόφαση για να γίνει τούτη η εισήγηση. Πάντα στο παρελθόν, υπήρχαν λιγότερες ή περισσότερες διαφωνίες και σε ζητήματα γραμμής και σε ζητήματα πρακτικής. Όμως αυτά τα λάθη και οι αδυναμίες ήταν ενταγμένα σε μια γενικά σωστή πολιτική γραμμή και πάντα είχαμε τη δυνατότητα και την προοπτική να τα διορθώσουμε. Έτσι δεν εκδηλώσαμε ποτέ μια ανοιχτή διαφωνία, για να μην εμφανιστεί το Κίνημα διασπασμένο. Ακόμα και στην προηγούμενη συνεδρίαση της Κ.Ε. πριν 14 μήνες, που ήδη τα σημάδια ήταν πολύ ανησυχητικά, οι διαφωνίες μας εκδηλώθηκαν σε ήπιο τόνο και μάλιστα υπερψηφίσαμε την εισήγηση του Ε.Γ., παρά την κοινή ομολογία ότι ήταν απαράδεκτη και σαν περιεχόμενο και σαν πολιτικό επίπεδο.

Όμως σήμερα πια τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Οι αρνητικές πλευρές είναι οι κυρίαρχες στην πολιτική μας γραμμή. Η αλλαγή καρκινοβατεί. Ο λαός είναι στο περιθώριο. Στα κυβερνητικά και κεντρικά κομματικά στελέχη επικρατεί μια αντίληψη, που, όσο και να προσπαθήσουμε, δεν μπορούμε να βρούμε ότι έχει μεγάλη σχέση με τις ιδέες του σοσιαλισμού. Όλ' αυτά έχουν γίνει αισθητά στο λαό του Λεκανοπεδίου της Αττικής, που βρίσκεται κοντά στην κεντρική εξουσία, και άρχισε η μεταφορά τους στην επαρχία.

Γι' αυτό σήμερα η σιωπή και η ανοχή δεν αποτελούν προσφορά ούτε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ ούτε στο Λαϊκό Κίνημα. Αντίθετα η δεξιά ωφελείται με την παράταση της σημερινής κατάστασης, ενώ ο ανοιχτός διάλογος βοηθά στο ξεπέρασμά της. Πρέπει τα προβλήματα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να τεθούν, μια και είναι πια και προβλήματα του λαού, και ο καθένας μας ας πάρει θέση και ας επωμιστεί τις ευθύνες του.

1. ΓΕΝΙΚΑ

Οι 18 μήνες διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μας έχουν γεμίσει βαθεία λύπη και

ανησυχία. Είχαμε με πάθος πιστέψει ότι, με τις εκλογές της 18.10.81, θα μπαίναμε στον τρίτο δρόμο για το σοσιαλισμό, για μια κοινωνία που θα έβρισκαν εφαρμογή οι ιδέες της αυτοδιαχείρισης. Προϋπόθεση γι' αυτό ήταν στην πρώτη κρίσιμη φάση να γίνουν εκείνες οι θεσμικές και δομικές αλλαγές που θα προσδιόριζαν τα επόμενα βήματα και άλματα, με το λαό προηγωνιστή.

Η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αντιθέτως, αφού στάθηκε για ένα χρόνο περίπου αναποφάσιστη στο σταυροδρόμι, έκανε σαφές στη συνέχεια ότι ακολουθεί το δρόμο της ενσωμάτωσης στο σύστημα. Έτσι μπήκε στο δρόμο χωρίς γυρισμό που ακολούθησαν όλες οι «σοσιαλιστικές» κυβερνήσεις της Δυτ. Ευρώπης. Δρόμο, όπου οι συμβιβασμοί θα γίνονται περισσότεροι και σοβαρότεροι, με αναπόφευκτη συνέπεια και την αποδυνάμωση της ίδιας της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η κομματική οργάνωση είναι υποβαθμισμένη. Το λαϊκό κίνημα βρίσκεται στη μεγαλύτερη από το 74 ύφεσή του και ούτε είναι διατεθειμένο, ούτε μπορεί να στηρίζει την αλλαγή.

Μια σκλήρυνση της γραμμής, που παρατηρείται από το Πάσχα του 83 και μετά, περιορίζεται στα λόγια, δεν πείθει και δίνει την εντύπωση ότι εξυπηρετεί τη διαμόρφωση κατάλληλου προεκλογικού κλίματος.

Ο κερδισμένος υπάρχει κίνδυνος να είναι η δεξιά, μια και, στη συνείδηση ενός μεγάλου αριθμού πολιτών, αποτυχία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σημαίνει αποτυχία του σοσιαλισμού και της αριστεράς γενικά. Αποτυχία του σοσιαλισμού, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει ταυτιστεί με το σοσιαλισμό, και αποτυχία της αριστεράς γενικά, γιατί η παραδοσιακή αριστερά επαναλαμβάνει τα λάθη που την οδήγησαν στην σημερινή της κατάσταση.

Φυσικά ο λαός αναγνωρίζει τη θετική προσφορά της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αντίθετα με τις κυβερνήσεις της δεξιάς, που ήταν απόλυτα ευθυγραμμισμένες με την πολιτική γραμμή της Δύσης, η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ακολουθεί μια πιο φιλειρηνική και πιο πατριωτική εξωτερική πολιτική. Ταυτόχρονα σε ορισμένους τομείς της δημόσιας ζωής προχώρησε με τόλμη στον εκδημοκρατισμό (αναγνώριση Εθνικής Αντίστασης, κατάργηση γιορτών μίσους). Αυτές οι αλλαγές όμως δεν ξεφεύγουν από τα όρια του συστήματος. Έχουν γίνει και στην Δ. Ευρώπη και μάλιστα από κυβερνήσεις μη σοσιαλιστικές και φυσικά δεν είναι ικανές να ανακόψουν την πορεία προς την ενσωμάτωση.

Η πορεία αυτή πρέπει να ανακοπεί. Χρονικά, η συνεδρίαση της Κ.Ε. είναι το τελευταίο όριο για μια ριζική αλλαγή σ' όλα τα επίπεδα, που έχει δυνατότητα να πείσει το λαό. Να εγκαταλείψουμε τα πυροτεχνήματα για πρόωρες εκλογές και τη δημιουργία εντυπώσεων με τις «κοινωνικοποιήσεις» και τις «ρήξεις» για τις βάσεις και να δουλέψουμε 2 χρόνια σκληρά πάνω στους εξής 3 άξονες:

- οργάνωση: αλλαγή αντίληψης, οργανωτικής πολιτικής και κεντρικών στελεχών
- μαζικό κίνημα: πολιτική παρέμβαση της οργάνωσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., πολιτικοποίηση και μαζικοποίηση, εγκατάλειψη του κυβερνητικού συνδικαλισμού, πραγματικός διάλογος και συνεργασία κυβέρνησης και μαζικού κινήματος.
- πολιτική γραμμή: δομικές αλλαγές σ' όλους τους τομείς της κυβερνητικής πολιτικής.

2. Ο ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

«Αλλαγή - Λαϊκή Συμμετοχή»,

«Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Κυβέρνηση - Ο Λαός στην εξουσία»,

«Λαός - ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην εξουσία»

Τα συνθήματα αυτά κυριάρχησαν στον προεκλογικό αγώνα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κι έδωσαν μια υπόσχεση για την αντίληψη που θα επικρατούσε κατά την άσκηση της διακυβέρνησης. Αν και αυτά τα συνθήματα ποτέ δεν αναλύθηκαν, ποτέ δεν ειπώθηκε κάτι συγκεκριμένο, ο λαός περίμενε με αγωνία και διάθεση αυτοθυσίας να δώσει τη συμβολή του, να στηρίξει την αλλαγή. Ήταν οι μέρες που εκατοντάδες χιλιάδες, αν όχι εκατομμύρια, άνθρωποι ήταν έτοιμοι να συμβάλουν εθελοντικά, να δεχτούν οικονομικές θυσίες στο βωμό των πολιτικών στόχων. Πρωτοπόρα τα μέλη του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που πίστευαν και πιστεύουν ότι «το διαρθρωμένο μαζικό κίνημα είναι ο μοχλός των πολιτικών και κοινωνικών εξελίξεων». Στρατευμένο σ' αυτή την προοπτική, όχι μόνο το 48%, αλλά το 62% του λαού που ψήφισαν αριστερά και μεγάλο μέρος δεξιών ψηφοφόρων, μη προνομιούχων Ελλήνων, που όχι μόνο δεν είδαν να επαληθεύεται η κινδυνολογία της δεξιάς, αλλά είδαν την DE FACTO αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης στις 28.10.81 και την πατριωτική στάση του πρωθυπουργού στη συνέντευξη στο αμερικανικό δίκτυο ABC. Η ΕΛΕ [Εθνική Λαϊκή Ενότητα] είχε αγγίξει το θρίαμβο.

Αλλά δεν πέρασαν πολλές βδομάδες και η πορεία αντιστράφηκε. Η συμπεριφορά των κάθε λογής κυβερνητικών παραγόντων απέναντι σε μαζικούς φορείς ή μεμονωμένους πολίτες δεν υστερεί πολύ της

αντίστοιχης νεοδημοκρατικής. Η αλαζονεία της εξουσίας, η υπεροψία, η έλλειψη σεβασμού στον πολίτη και το λαό είναι τα κύρια χαρακτηριστικά. Το μαζικό κίνημα, αντί για μοχλός, είναι εχθρός. Η ρουσφετολογία έχει πάρει σοβαρές διαστάσεις, με το περιβάλλον του πρωθυπουργού να μην αποτελεί εξαίρεση, κάτι που βλέπει όλος ο ελληνικός λαός. Σ' αυτά να προστεθεί ο προκλητικά κοσμικός τρόπος ζωής των «σοσιαλιστών» κυβερνητικών παραγόντων και οι όχι λίγες πια καταγγελίες διαφθοράς, την ίδια στιγμή που για το λαό η λιτότητα και η ανεργία είναι ένας άλλος τρόπος ζωής και την ίδια στιγμή που το μεγάλο κεφάλαιο έχει επιβάλει τους όρους του και απομυζά τον ιδρώτα του εργαζόμενου Έλληνα. Ο κυβερνητικός μηχανισμός βρίσκεται από στελέχη, για τα οποία ο Μακρυγιάννης θάλεγε «ανάθεμα τη λευτεριά που θα κάνουμε με δαύτους». Η προσπάθεια του πρωθυπουργού να διαχωρίσει τις ευθύνες του κάνοντας δηλώσεις - παραινέσεις δεν πείθει, γιατί ο λαός βάζει δυο πολύ απλά ερωτήματα:

«Γιατί τους έβαλε;»

«Γιατί τους αφήνει;»

Η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η κομματική ηγεσία έχουν την απαίτηση απ' όλους τους άλλους να στηρίζουν την αλλαγή, ενώ οι ίδιες τη διασύρουν. Η θέση, που επανειλημμένα έχει εκφράσει ο πρωθυπουργός, «ο λαός πιστεύει πως η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η δική του κυβέρνηση», απέχει πολύ από την πραγματικότητα.

Το μαζικό κίνημα ήταν φυσικό όχι μόνο να εξασθενήσει ποσοτικά, αλλά και να κινηθεί προς τον οικονομισμό. Ταυτόχρονα, η προκλητική, αντιδημοκρατική και αντιλαϊκή συμπεριφορά πολλών υπουργών έχει εξοργίσει επί μέρους μαζικούς χώρους, με αποτέλεσμα αδιέξοδες κινητοποιήσεις, που όχι μόνο οδηγούν σε απομόνωση την κυβέρνηση, αλλά δρουν αρνητικά στην περιφρούρηση των δημοκρατικών θεσμών και στη σφυρηλάτηση του εσωτερικού μετώπου για την αντιμετώπιση των εθνικών θεμάτων.

Έτσι είναι φανερό ότι δεν μπορεί να γίνει κουβέντα για σύνθεση δευτερευουσών αντιθέσεων. Η ΕΛΕ έχει ξεχαστεί. Η κατάσταση οδηγείται σε αδιέξοδο. Γι' αυτό απαιτούνται άμεσα ο προσανατολισμός σ' έναν άλλο τύπο διακυβέρνησης, που να σέβεται το λαό και τους φορείς του, να στηρίζεται στη λαϊκή συμμετοχή και πρωτοβουλία και η ένταση της προσπάθειάς μας για την ανάπτυξη και τον αναπροσανατολισμό του μαζικού κινήματος, στα πλαίσια της στρατηγικής της ΕΛΕ.

3. ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οι ενδείξεις για μια δυναμική εξωτερική πολιτική, που διαφάνηκαν τις πρώτες βδομάδες της διακυβέρνησης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., γρήγορα έδωσαν τη θέση τους σε μια πολιτική που δεν αδιαφορεί μεν για τα εθνικά συμφέροντα, που δεν ευθυγραμμίζεται με την ψυχροπολεμική γραμμή του Ρήγκαν, αλλά σαφώς κινείται στη λογική του «ανήκομεν εις την Δύσιν». Αυτό άλλωστε είπε και ο ίδιος ο πρωθυπουργός στο ταξίδι του στο Καναδά.

Στο **Κυπριακό** η προσπάθεια για μια αγωνιστική γραμμή, που εκφράστηκε και με το ταξίδι του Πρωθυπουργού στην Κύπρο, εγκαταλείφτηκε μετά τις προεδρικές εκλογές, που το αποτέλεσμά τους υπαγορεύει τη γραμμή της αποδοχής των τετελεσμένων. Έτσι για το φάκελο δε γίνεται κουβέντα και, αν κάποτε ανοίξει, δεν προβλέπεται να χυθεί άπλετο φως. Είναι χαρακτηριστική η καθαρή πρωτοβουλία κινήσεων που είχε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας στο προτελευταίο (Απρίλης 83) ταξίδι του Κυπριανού στην Αθήνα.

Την ίδια ώρα το τουρκοκυπριακό κράτος DE FACTO υπάρχει, ισχυροποιείται, αναπτύσσει τις οικονομικές και διπλωματικές του σχέσεις με πολλές χώρες του κόσμου. Μάλιστα εκπροσωπήθηκε με παρατηρητή στην τελευταία συνάντηση των Αδεσμεύτων στο Ν. Δελχί, ενώ μετά μερικές βδομάδες υπάρχει μια ευνοϊκή απόφαση στον ΟΗΕ για την κυπριακή υπόθεση, που δεν έχει όμως πρακτική σημασία.

Το μεγαλύτερο ενδιαφέρον στη σημερινή φάση παρουσιάζουν οι διαπραγματεύσεις για τις **βάσεις**. Είναι πράγματι σκληρές διαπραγματεύσεις, όμως, όπως δείχνουν τα πράγματα, θα υπάρξει συμφωνία, που βασικά θα αποτελεί ικανοποιητική εξέλιξη για τις ΗΠΑ. Παρουσιάστηκαν εμπλοκές και ίσως παρουσιαστούν κι άλλες σοβαρότερες. Μπορεί οι συζητήσεις να τραβήξουν χρονικά πέρα από το όριο του Ιούνη, ίσως μέχρι του χρόνου τέτοιο καιρό, ύστερα από βουλευτικές εκλογές, όμως φαίνεται ότι θα τελειώσουν με συμφωνία. Μια συμφωνία, που δε θα έχει τον αποικιακό χαρακτήρα των αντίστοιχων που έκανε η δεξιά, όμως θα διασφαλίζει τα αμερικανικά συμφέροντα και θα μεταθέτει το ζήτημα της απομάκρυνσής τους στο αόρατο μέλλον. Ευχόμαστε να διαψευστούν αυτές οι προβλέψεις και είμαστε διατεθειμένοι να στηρίξουμε με όλες τις δυνάμεις μας μια άλλη πορεία.

Το κρίσιμο σημείο της συμφωνίας θα είναι η χρονική διάρκεια. Μια συμφωνία που θα προβλέπει την απομάκρυνση των βάσεων μέχρι τις επόμενες βουλευτικές εκλογές (μέχρι 2 χρόνια) θα ικανοποιήσει ασφαλώς το λαϊκό αίσθημα. Αν ο χρόνος είναι 5-6 χρόνια (με τη μεσολάβηση 2 βουλευτικών εκλογών), πράγμα που δυστυχώς είναι και το πιθανότερο, θα θεωρηθεί δίκαια απαράδεκτη. Γιατί θα έχουν οι ΗΠΑ τη δυνατότητα να μεθοδεύσουν εξελίξεις, που θα επιτρέψουν μια νέα συμφωνία ή τροποποίηση της παλαιάς σε κάποια σημεία, που ουσιαστικά θα διαιωνίζουν την παραμονή των βάσεων, θυμίζουμε ότι πρόσφατα άλλες 2 χώρες υπόγραψαν συμφωνία για τις βάσεις: Η Ισπανία 5ετή και οι Φιλιππίνες δετή.

Τα άλλα σημεία θεωρούμε δευτερεύοντα.

α) Στο πρόβλημα της ονομασίας, δηλ. αν θα είναι χρονοδιάγραμμα αποχώρησης ή παραμονής ή (το καινούργιο) «λήξης της συμφωνίας», νομίζουμε ότι μπορεί να βρεθεί μια κατάλληλη διατύπωση που να ικανοποιεί και τις δυο πλευρές. Άλλωστε οι Αμερικανοί είναι ικανότατοι να λύνουν τέτοια προβλήματα.

β) Ανεξάρτητα από το τι θα λέει η συμφωνία, έλεγχος δεν είναι δυνατός για τεχνικούς λόγους, όπως άλλωστε είχε τονίσει παλαιότερα και ο ίδιος ο Πρόεδρος.

γ) Για την ισορροπία δυνάμεων στο Αιγαίο και την εγγύηση των ανατολικών συνόρων μπορεί να ξεπεραστεί το πρόβλημα. Το 7:10 ήδη αποφασίστηκε. Μια πράξη καλής θέλησης από τη πλευρά της Τουρκίας πιθανό να είναι η μετακίνηση της στρατιάς του Αιγαίου προς το εσωτερικό (Ικόνιο). Άλλωστε και η ελληνική κυβέρνηση είναι ιδιαίτερα προσεκτική κι έχει επανειλημμένα εκδηλώσει την καλή της θέληση απέναντι σε μια δικτατορική κυβέρνηση, που εκφράζει τα συμφέροντα μιας αστικής τάξης από τη φύση της επεκτατικής. Δεν υπάρχει συμπαράσταση στους αντιστασιακούς Τούρκους, τους Αρμένιους και τους Κούρδους. Παρά τις παραβιάσεις του F1R, πραγματοποιήθηκε η συνάντηση Χαραλαμπίδου - Τουρκμέν και, παρά τις έρευνες του «Π. Ρέϊς», ξανάρχισε ο ελληνοτουρκικός διάλογος.

Για την αποχώρηση από το ΝΑΤΟ δε γίνεται πια λόγος, ούτε για το στρατιωτικό ούτε για το πολιτικό σκέλος. Υπάρχει μόνο διαφοροποίηση από την πολιτική της Ν.Δ. σε επί μέρους ζητήματα (μη συμμετοχή σε ορισμένα γυμνάσια, μη ίδρυση στρατηγείου Λάρισας κ.λ.π.).

Με όλα αυτά δεν ξεχνούμε τις δυσκολίες για μια ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική, ούτε τους κινδύνους για την εθνική μας ακεραιότητα και κατανοούμε την αναγκαιότητα τακτικών συμβιβασμών. Αλλά θα πρέπει να κατανοηθεί ότι το ζήτημα της εθνικής μας ανεξαρτησίας δεν είναι απλά ζήτημα κυβερνητικών χειρισμών. Μόνο η μαζική και δυναμική λαϊκή κινητοποίηση, ένα εθνικο-ανεξαρτησιακό κίνημα στη βάση μπορεί να επιτρέψει σίγουρα και μεγάλα βήματα στο δρόμο της εθνικής ακεραιότητας και ανεξαρτησίας.

4. ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΑΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Όπως είπαμε και στην αρχή, οι διεθνείς μας σχέσεις γενικά χαρακτηρίζονται από μια γραμμή φιλειρηνική, προοδευτική, αλλά μέσα στα πλαίσια του «ανήκομεν εις την Δύσιν».

Ιδιαίτερα θετική είναι η προσφορά της ελληνικής κυβέρνησης στην υπόθεση της διεθνούς ύφεσης και ειρήνης. Η αντίθεση στην εγκατάσταση πυραύλων Pershing και Cruise στην Ευρώπη, η πρόταση προς τη Δύση για ευνοϊκή αντιμετώπιση των προτάσεων Αντρόποφ, η άρνηση για επιβολή οικονομικών κυρώσεων στην Πολωνία, η σταθερή υποστήριξη της παλαιστινιακής υπόθεσης εκφράζουν απόλυτα το λαϊκό αίσθημα. Όπως επίσης και η πρόσφατη πρωτοβουλία για την απομάκρυνση των πυρηνικών όπλων από τα Βαλκάνια. Εδώ όμως πρέπει να σημειώσουμε ότι αποπυρηνικοποιημένα Βαλκάνια δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν, αν δεν φύγουν οι αμερικανικές βάσεις επικοινωνιών. Γιατί, με τη σύγχρονη αμερικανική τεχνολογία (οι σοβιετικοί είναι ακόμα πίσω), οι περισσότερες πυρηνικές κεφαλές δεν εκτοξεύονται από τη στεριά, αλλά από τη θάλασσα (υποβρύχια) και τον αέρα (αεροπλάνα), με την καθοδήγηση κάποιας κοντινής βάσης επικοινωνιών, όπως αυτή της Νέας Μάκρης.

Από κει και πέρα είναι σαφής η προσπάθεια κριτικής σύμπλευσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τα «σοσιαλιστικά» κόμματα της Δύσης, τους Μιτεράν, Κράϊσκυ, Πάλμε, Σοάρες, Γκονζάλες, Κράξι, Μπράντ, ιδιαίτερα με το Μιτεράν στα οικονομικά - κοινωνικά ζητήματα, με τον οποίο εμφανίζουμε συμπτώματα μιμητισμού, ακόμα και στα συνθήματα και την ορολογία.

Αλλά, αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δοκιμάζεται για πρώτη φορά σαν κυβέρνηση, τα «αδελφά» κόμματα έχουν μια μακρόχρονη ιστορία, που καθόλου δεν μπορεί να μας ενθουσιάζει. Πουθενά δεν έγινε πραγματική προσπάθεια για τη μετάβαση στο σοσιαλισμό. Και θα πρέπει επίσης να σημειώσουμε ότι, αν μια σοσιαλδημοκρατική πολιτική στο Βορρά μπορεί να κρατιέται για 2-3 τετραετίες, πριν παραχωρήσει τη θέση της σε κάποια άλλη πιο συντηρητική (Πάλμε, Κράϊσκυ), στην περιφέρεια και ιδιαίτερα στην Ελλάδα οι χρονικοί περιορισμοί είναι πιο ασφυκτικοί.

Στα πλαίσια αυτά ο Πρόεδρος προετοίμασε το έδαφος για την είσοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη Σοσιαλιστική Διεθνή. Αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γίνει μέλος της Διεθνούς (συμβουλευτικό ή πλήρες), διακηρύσσει επίσημα την εγκατάλειψη των ιδεολογικών του αρχών. Γι' αυτό δεν έχει δικαίωμα, ούτε το Ε.Γ. ούτε η Κ.Ε. να πάρει μια τέτοια απόφαση. Μόνο αρμόδιο όργανο είναι το Συνέδριο.

Με όλα αυτά δεν υποστηρίζουμε την απομόνωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από τα ξένα προοδευτικά κόμματα και κινήματα. Αντιθέτως, πιστεύουμε ότι πρέπει να έχει καλές σχέσεις με τα σοσιαλιστικά και κομμουνιστικά κόμματα και κύρια με τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Όμως, οι φιλικές σχέσεις με τα σοσιαλιστικά κόμματα της Δύσης δεν πρέπει να μας αφαιρούν το δικαίωμα να τολμήσουμε εμείς τη μετάβαση στο σοσιαλισμό, που αυτά δεν τολμούν ή δεν οραματίζονται.

Είναι αυτονόητο ότι η θέση της Ελλάδας είναι η ενεργός συμμετοχή στο Κίνημα των Αδεσμεύτων, κάτι που πρέπει σύντομα να γίνει στην προοπτική μιας ορατής αποδέσμευσης από το ΝΑΤΟ.

5. Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η οικονομική πολιτική του '82, χωρίς να θίγει ουσιαστικά το μεγάλο κεφάλαιο, προχώρησε σε μια ενίσχυση των χαμηλόμισθων και, με τα εποπτικά συμβούλια που εξαγγέλθηκαν, έδωσε σε πολλούς την εντύπωση ότι υπήρχε συγκεκριμένο πρόγραμμα δομικών αλλαγών, ότι υπήρχε η πολιτική βούληση για αποφασιστικά βήματα προς τη μετάβαση.

Οι ελπίδες διαψεύστηκαν. Μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα δεν υλοποιήθηκαν. Η οικονομική πολιτική του '83 όχι μόνο δεν ήταν το επόμενο βήμα προς τα μπρος, αλλά έδινε την υπόσχεση στο μεγάλο κεφάλαιο ότι δεν θα θιχτούν τα κέρδη του. Ο κύριος συντελεστής αύξησης της ανταγωνιστικότητας είναι η συμπίεση της τιμής της εργατικής δύναμης. Τα εποπτικά συμβούλια στον ιδιωτικό τομέα με τον τρόπο που θα λειτουργήσουν δεν πρόκειται να παίζουν κανένα ιδιαίτερο ρόλο. Η καθημερινή ζωή του εργαζόμενου δεν αλλάζει.

Αν μ' αυτή την πολιτική η κυβέρνηση πιστεύει ότι θα εξασφαλίσει την ανοχή των βιομηχάνων και παραγωγικές επενδύσεις για την αντιμετώπιση της ανεργίας, θα διαψευστεί. Σε κάθε παραχώρηση οι βιομήχανοι θα βάζουν νέους σκληρότερους όρους, μέχρις ότου η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αρνηθεί ΟΛΑ τα στοιχεία της διακηρυγμένης της πολιτικής.

Το πενταετές καταρτίζεται με βάση τις προτάσεις των τεχνοκρατών. Οι προτάσεις της οργάνωσης στον 2ο κύκλο των ΠΟΣ [Περιφερειακών Οργανωτικών Συσκέψεων] πετάχτηκαν στα καλάθια των αχρήστων. Την ίδια τύχη είχαν και οι προτάσεις των λαϊκών συνελεύσεων, όπου και όπως έγιναν.

Αφού η οικονομική πολιτική στο εσωτερικό κινείται μέσα στη λογική του συστήματος, είναι φυσικό να αποδέχεται η Ελλάδα το ρόλο της στο διεθνή καταμερισμό εργασίας στα πλαίσια της ένταξής της στην **ΕΟΚ**. Με το μνημόνιο, αφού γίνονται σωστές διαπιστώσεις για την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, ζητείται, σε διπλωματική βέβαια γλώσσα, τέτοια σχέση, που να επιτρέπει την αυτοδύναμη οικονομική μας ανάπτυξη. Δηλαδή να μείνουμε στην ΕΟΚ χωρίς η παραμονή μας αυτή να είναι σε αντίθεση «με τα βασικά εθνικά μας συμφέροντα», άρα να λειτουργήσουμε έξω από τους κανόνες της καπιταλιστικής οικονομίας που διέπουν την Κοινή Αγορά.

Η Επιτροπή της ΕΟΚ, όπως έπρεπε να αναμένεται, απάντησε τελείως έξω από τη λογική του μνημονίου. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να αναιρεθούν οι γενικές αρχές λειτουργίας της ΕΟΚ: «ο βαθμός στον οποίο μπορεί η Κοινότητα να βοηθήσει μια χώρα εξαρτάται από το κατά πόσο οι πολιτικές που ακολουθεί η χώρα αυτή συμβιβάζονται με την Κοινοτική Δράση» (παρ. 19). Δεν ανταποκρίνεται, λοιπόν, στην πραγματικότητα ο τρόπος που η ελληνική κυβέρνηση παρουσίασε στο λαό την απάντηση, δηλ. σαν μερική αποδοχή και μερική απόρριψη του μνημονίου.

Στην ανταπάντηση της κυβέρνησης προς την Επιτροπή ζητείται «η παροχή της δυνατότητας στην ελληνική οικονομία μιας ομαλής προσαρμογής στους κοινοτικούς κανόνες», χωρίς να ζητείται η προσαρμογή της ΕΟΚ στις δικές μας ιδιαιτερότητες, πράγμα που και από την πλευρά της ΕΟΚ είναι διαπραγματεύσιμο. Δηλαδή η ελληνική κυβέρνηση έχει σχεδόν αποδεχτεί τη λογική της Επιτροπής. Απλά, διαπραγματεύεται σκληρότερα από τις κυβερνήσεις της Ν.Δ. Αξίζει να σημειωθεί ότι η Προεδρία της Δημοκρατίας θεώρησε χρέος της να εκφράσει με ανακοίνωσή της την ευχή να γίνουν δεκτές από την ΕΟΚ, οι νέες προτάσεις της Ελληνικής Κυβέρνησης. Έτσι είναι φυσιολογικό καμιά προετοιμασία να μη γίνεται για αντιμετώπιση των πολιτικών και οικονομικών συνεπειών μιας αποδέσμευσης από την ΕΟΚ.

Από τα παραπάνω είναι καθαρό ότι για άλλη μια φορά επιχειρείται το ξεπέρασμα της κρίσης σε βάρος των εργαζομένων. Το αποτέλεσμα, λοιπόν, μακροπρόθεσμα θα είναι η ένταση της κρίσης. Άλλωστε όλα τα σημάδια δείχνουν ότι οι στόχοι της οικονομικής πολιτικής για το '83 (πληθωρισμός, ανεργία,

επενδύσεις κ.λ.π.) δεν θα επιτευχθούν.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι η οικονομική πολιτική που ακολουθεί η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι εντελώς έξω από τις κατευθύνσεις που χαράχτηκαν στο σεμινάριο της Παντείου το καλοκαίρι του '80. Μάλιστα σημερινός υπουργός είχε τότε χαρακτηρίσει σαν μοντέλο καταστροφής την πολιτική αυτή. Δηλαδή η αποτυχία της δεν πρέπει να αποτελεί έκπληξη. Για την ανασκευή των συμπερασμάτων της Παντείου έγινε φέτος άλλο σεμινάριο στο ΕΒΕΑ με τελείως διαφορετικούς εισηγητές (έλλειψαν όλα τα μεγάλα ονόματα της μαρξιστικής σκέψης που έδωσαν το παρών στην Πάντειο).

Η οικονομική πολιτική χρειάζεται γενικό αναπροσανατολισμό. Η κρίση θα ξεπεραστεί μόνο με ριζικές αλλαγές στις παραγωγικές σχέσεις, με την αναδιάρθρωση της ελληνικής οικονομίας, με την ουσιαστική κινητοποίηση των εργαζομένων και τη συμμετοχή τους στις αποφάσεις της παραγωγικής διαδικασίας. Το πρόβλημα της οικονομίας δεν είναι κύρια τεχνοκρατικό. Είναι πρώτα απ' όλα πρόβλημα πολιτικό και απαιτεί για τη λύση του τόλμη και ευνοϊκούς κοινωνικούς συσχετισμούς.

6. ΤΟ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πριν τις εκλογές, το μαζικό κίνημα ήταν ο μοχλός των πολιτικών και κοινωνικών εξελίξεων. Η τοπική αυτοδιοίκηση και ο συνδικαλισμός ήταν τα 2 από τα 3 βάρη της Δημοκρατίας.

Αντιθέτως προς αυτές τις διακηρύξεις, η κυβέρνηση από την αρχή αντιμετώπισε το μαζικό κίνημα με καχυποψία και επιφυλακτικότητα, που τελικά εξελίχτηκαν σε εχθρότητα. Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση σε μια καθαρή εκδήλωση της αντιφατικότητάς της, προώθησε ένα πολύ δημοκρατικό νόμο για το **συνδικαλισμό**, τον 1264 ή άντι-330, που προστατεύει τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και τα συνδικαλιστικά στελέχη, καταργεί ουσιαστικά τα σωματεία-σφραγίδες, κατοχυρώνει τα μαζικά σωματεία και ιδιαίτερα τα εργασιακά - εργοστασιακά, καθιερώνει την απλή αναλογική και γενικά διαμορφώνει ένα πλαίσιο λειτουργίας των συνδικαλιστικών φορέων, που ευνοεί την παραπέρα ανάπτυξή τους.

Αλλά η αντίφαση λόγων και έργων, νόμων και πολιτικής, σύντομα έχει σαν αποτέλεσμα δυσάρεστες καταστάσεις. Το μαζικό κίνημα, όχι μόνο δεν αναπτύχθηκε, αλλά σε πολλούς χώρους οπισθοχώρησε, π.χ. στον εργοστασιακό συνδικαλισμό, και γενικά μετατοπίστηκε προς τον οικονομισμό. Οι χειρισμοί της κυβέρνησης για την αντιμετώπιση των απεργιών θυμίζουν τους αντίστοιχους της Ν.Δ. Η τηλεόραση και γενικά τα μαζικά μέσα ενημέρωσης, με τον απαράδεκτο μονόλογό τους, εξοργίζουν κάθε πολίτη που συμμετέχει σε μια απεργιακή κινητοποίηση ή γνωρίζει κάτι γι' αυτήν.

Η σημερινή επιτροπή συνδικαλιστικού [του ΠΑΣΟΚ] εκφράζει απόλυτα τις αντιλήψεις αυτές. Κύρια στοιχεία της γραμμής της είναι ο συγκεντρωτισμός, ο αυταρχισμός, η άκριτη στήριξη κάθε σωστού ή λαθεμένου κυβερνητικού μέτρου και (το σπουδαιότερο) η δημιουργία απεργοσπαστικών μηχανισμών, που εκθέτει και απομονώνει ανεπανόρθωτα τα συνδικαλιστικά μας στελέχη και οδηγεί σε διάσπαση το συνδικαλιστικό κίνημα.

Ο νόμος για τις κοινωνικοποιήσεις το μόνο σίγουρο είναι ότι αποτέλεσε κατά κύριο λόγο προσπάθεια αντιμετώπισης απεργιακών κινητοποιήσεων, που ξέσπασαν και επεκτάθηκαν σε οργανισμούς κοινής ωφέλειας. Η αδυναμία πολιτικής παρέμβασης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στους χώρους αυτούς οδήγησε στη λήψη ουσιαστικά κατασταλτικών μέτρων που δε διασφαλίζουν τίποτα, όπως έχει αποδειχθεί και στο παρελθόν. Όσο για τη συμμετοχή των εργαζομένων στις διοικήσεις, που κατ' αρχήν αποτελεί σημαντική κατάκτηση, ακόμα δεν είναι τίποτα εντελώς συγκεκριμένο. Αλλά από τώρα μπορούμε να πούμε ότι, με τα σημερινά δεδομένα και ιδιαίτερα την όχι ευχάριστη πολιτική και οργανωτική συγκρότηση του μαζικού κινήματος, η συμμετοχή, αν δεν ξεκαθαριστούν απόλυτα οι όροι πραγματοποίησής της, θα εξελιχτεί στην ενσωμάτωση της συνδικαλιστικής ηγεσίας σε μια κυβερνητική πολιτική ενσωματωμένη στο σύστημα.

Στο χώρο της **αυτοδιοίκησης** το κακό ξεκινάει από πιο παλιά. Οι δημοτικές - κοινοτικές εκλογές του '78 έδωσαν στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. τη δυνατότητα να υλοποιήσει τη λαϊκή συμμετοχή σε μεγάλο αριθμό Δήμων και Κοινοτήτων. Κάτι τέτοιο όμως όχι μόνο δεν καθοδηγήθηκε από την ΕΑΤΟΠ [Επιτροπή Αυτοδιοίκησης και Τοπικών Προβλημάτων του ΠΑΣΟΚ], αλλά κάθε σχετική πίεση αποκρούστηκε. Την ΕΑΤΟΠ απασχολούσαν μόνο τα νομοσχέδια της Ν.Δ. και οι δημόσιες σχέσεις με γνωστούς παράγοντες, που τους επέβαλε σαν υποψήφιους δημάρχους, παρά τη θέληση της οργάνωσης. Κάποτε επί τέλους πρέπει κάποιος να λογοδοτήσει για τις αποτυχίες στις δημοτικές εκλογές του '78 και του '82 και την τήρηση μιας πολιτικής που βρίσκεται πολύ μακριά από τις αρχές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Φυσικά οι νόμοι για την αποκέντρωση και τα νομαρχιακά συμβούλια, και πάλι με τα σημερινά δεδομένα, δε διασφαλίζουν τη λαϊκή συμμετοχή, αλλά αντίθετα δημιουργούν κάποιες καινούργιες γραφειοκρατίες σε επίπεδο νομού.

Στον **αγροτικό** χώρο θετικό στοιχείο αποτέλεσε η μεγάλης έκτασης νίκη στις εκλογές των

συνεταιρισμών. Όμως το αναμφισβήτητο αυτό πλεονέκτημα δεν αξιοποιήθηκε. Το συνεταιριστικό κίνημα παρέμεινε ουσιαστικά ακαθοδήγητο. Ο θεσμός του Αγροτοβιομηχανικού Συνεταιρισμού προωθείται πρωτοβουλιακά, ευκαιριακά και όπως τον ερμηνεύει ο καθένας. Δεν υπάρχει καμιά αλλαγή δομών στις Κεντρικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις, όπου τα διάφορα κατεστημένα παραμένουν ανέπαφα.

Έτσι δε βρίσκουν λύση τα προβλήματα, δεν προωθείται ο Αγροτοβιομηχανικός Συνεταιρισμός, δεν προστατεύεται ο παραγωγός, υπάρχει έλλειψη αποθηκευτικών χώρων, δεν προωθείται η υπόθεση της εμπορίας κι έτσι παραμένουν ισχυροί και ασύδοτοι οι μεσάζοντες. Χαρακτηριστικό το περσινό παράδειγμα της Λαχαναγοράς του Ρέντη, όπου, μετά το ισχυρό χτύπημα που δέχτηκαν με τη συμμετοχή του λαού, αφέθηκαν και πάλι ανενόχλητοι, ανασυντάχθηκαν και ουσιαστικά ενισχύθηκαν.

Στο χώρο της **φοιτητικής** νεολαίας από το 1975 περιοριζόμαστε στη δεύτερη θέση. Οι οργανώσεις μας είναι μη μαζικές και προβληματικές. Κάποτε πρέπει να λογοδοτήσουν στην Κ.Ε. και τα στελέχη που για χρόνια ολόκληρα έχουν την αποκλειστική ευθύνη της Επιτροπής Νεολαίας. Δεν μπορούμε να προβλέψουμε έτσι που πάμε αν του χρόνου διατηρήσουμε κι αυτή ακόμα τη 2η θέση. Δε φαίνεται να συγκινήθηκαν οι υπεύθυνοι από την κατακόρυφη άνοδο της δεξιάς στις φοιτητικές εκλογές, που πιθανόν να συνεχιστεί και του χρόνου.

Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε και άλλους επί μέρους χώρους, αλλά τα συμπεράσματα έχουν ήδη βγει. Η πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο μαζικό κίνημα πρέπει να αλλάξει ριζικά. Να καταργηθούν όλες οι αντεργατικές διατάξεις και να συμπληρωθεί η εργατική νομοθεσία. Να διαμορφωθούν σχέσεις συνεργασίας και συμπόρευσης ανάμεσα στην Κυβέρνηση, τις Διοικήσεις Οργανισμών και τους συνδικαλιστικούς φορείς. Οι κομματικές οργανώσεις να κινηθούν στην κατεύθυνση της πολιτικοποίησης και μαζικοποίησης του μαζικού κινήματος και της επεξεργασίας μιας νέας στρατηγικής για το συνδικαλιστικό κίνημα. Έτσι αντιμετωπίζεται και ο οικονομισμός και ο συντεχνιασμός.

Φυσικά, προϋπόθεση γι' αυτό είναι η παραίτηση των επιτροπών Συνδικαλιστικού, Αυτοδιοίκησης και Νεολαίας, η χάραξη μιας άλλης οργανωτικής πολιτικής, όπως θα αναλύσουμε στην αμέσως επόμενη παράγραφο.

7. Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Μετά την εκλογική νίκη του Οκτώβρη, παρουσιάστηκε η ιστορική ευκαιρία στην οργάνωσή μας να στηριχτεί στο απόγειο της λαϊκής συγκατάθεσης και συναίνεσης, να παρέμβει πρωταγωνιστικά στο μαζικό κίνημα, συνεχίζοντας τις μέχρι τις εκλογές λειτουργίες της και εμπλουτίζοντας τους άξονες δουλειάς της, για να μετατρέψει την εκλογική δύναμη σε πραγματική πολιτική δύναμη εξουσίας.

Με το λαό που διψούσε για ενημέρωση, για συμμετοχή, για συμπαράσταση στο έργο της πρώτης σοσιαλιστικής κυβέρνησης και που κατέκλυζε καθημερινά τα γραφεία των οργανώσεών μας, η πορεία θα ήταν εντελώς διαφορετική, εάν η οργάνωσή μας μέσα από τη δράση της είχε εκφράσει αυτή τη λαϊκή δυναμική, εάν είχε κατορθώσει να καθοδηγήσει το νικηφόρο λαϊκό κίνημα, όταν η δεξιά ήταν ακόμα μουνδιασμένη και η παραδοσιακή αριστερά προσπαθούσε να προσδιορίσει τη στάση της. Ήταν η ιστορική ευκαιρία να αρχίσουν να παίρνουν σάρκα και οστά τα συνθήματα «Με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Κυβέρνηση, ο Λαός στην εξουσία» κ.λ.π. και οι ρυθμοί της αλλαγής να είναι τέτοιοι, ώστε να μην είναι αφομοιώσιμοι από το σύστημα, να δυναμώσει και να μαζικοποιηθεί ακόμα περισσότερο το μπλοκ της ΕΛΕ και να διαμορφωθούν τέτοιοι πανελλαδικοί και τοπικοί λαϊκοί συσχετισμοί, που να επιτρέψουν άμεσες δομικές αλλαγές και να δεσμεύσουν την πορεία της χώρας μας προς το σοσιαλισμό· να αποδείξει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι το θέμα της πορείας δεν είναι διαπραγματεύσιμο και ότι ο τύπος άσκησης της εξουσίας έχει τον ίδιο το λαό πρωταγωνιστή και όχι θεατή.

Τότε θα ήταν βέβαιο πως οι οποιοδήποτε κυβερνητικοί χειρισμοί θα γίνονταν κατανοητοί, οι όποιοι συμβιβασμοί θα αποτελούσαν τακτικές κινήσεις και θα στηρίζονταν από την οργάνωση και το λαό με την ίδια αγωνιστικότητα που δόθηκε η εκλογική μάχη.

Αντί γι' αυτά όμως αμέσως μετά τις εκλογές του '81 η οργάνωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπήκε σε μια φάση απότομης αποδιάρθρωσης, πτώσης της πραγματικής της δύναμης και αλλαγής της φυσιογνωμίας της. Είναι κάτι στο οποίο συμφωνούν όλοι μέσα κι έξω από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αυτή η οργάνωση, η πρωτοπόρα, που κυριάρχησε σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας στο διάστημα 80-81, που είχε αρχίσει να κατακτά σημαντικά στοιχεία πολιτικής συγκρότησης, εμφάνισε αμέσως συμπτώματα διάλυσης. Κι αν αυτό ήταν αποτέλεσμα μιας μάχης που έδωσε και έχασε, τα πράγματα δε θα ήταν τόσο δυσάρεστα. Το κακό είναι ότι η οργάνωση μπήκε στο περιθώριο από την ίδια την ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Οι δικαιολογίες ότι η αιτία

του κακού ήταν η μετακίνηση πολλών κομματικών στελεχών στην κυβέρνηση είναι μόνο για τους αφελείς. Ο παραγκωνισμός και στη συνέχεια η αλλαγή της φυσιογνωμίας της οργάνωσης μας, ήταν μια συνειδητή επιλογή της ηγεσίας, που υλοποιήθηκε με βάση ένα καλά καταστρωμένο σχέδιο. Εμείς, δυστυχώς, είχαμε την κακή τύχη να παρακολουθήσουμε για 7 ολόκληρους μήνες, μέρα με τη μέρα την υλοποίηση αυτή.

Η οργάνωση έμεινε για μήνες ολόκληρους χωρίς πολιτική ενημέρωση. Κανένα μέλος του Ε.Γ. δε δεχόταν να ενημερώσει, με τις πάγιες διαδικασίες μέσω της Επιτροπής Οργανωτικού και των Επιτροπών Μαζικών Χώρων, τα ενδιαμέσα όργανα και τη βάση. Και στην φορτική πίεσή μας για πολιτική ενημέρωση, το Ε.Γ. μας απάντησε: «Επί τέλους τα μέλη ας ανοίξουν την τηλεόραση να ενημερωθούν. Δεν έχουμε να τους πούμε τίποτα περισσότερο» (!!!)

Οι οργανώσεις μας και οι Ν.Ε. με τον αγώνα τους τόσα χρόνια κατάφεραν να γίνουν το σημείο αναφοράς του λαού, σπάζοντας τα κυκλώματα εκλογικής πελατείας, που για δεκαετίες λειτουργούσαν στην Ελλάδα. Έτσι, μετά την εκλογική μας νίκη, οι Ν.Ε. και στη συνέχεια η Επιτροπή Οργανωτικού έγιναν δέκτες αιτημάτων συλλογικών και ατομικών, από τα πιο σημαντικά και δίκαια μέχρι τα πιο ασήμαντα και άδικα. Η τύχη τους ακόμα αγνοείται. Ένα αζεπέραστο φράγμα στο επίπεδο του Εκτελεστικού Γραφείου δεν επέτρεπε καμιά επικοινωνία οργάνωσης - κυβέρνησης μέσα από σωστές διαδικασίες. Η δικαιολογία για αδυναμίες ήταν επίσης για τους αφελείς. Την ίδια στιγμή, μ' έναν εκπληκτικό ρυθμό, όλα τα στελέχη που αρνούσαν τη μέχρι τις εκλογές του '81 οργανωτική πολιτική, που προτιμούσαν τον παραγοντισμό από τις ανοιχτές και ειλικρινείς διαδικασίες μέσα στην οργάνωση, προωθήθηκαν στον κυβερνητικό μηχανισμό, ενώ το συντριπτικά μεγάλο κομμάτι της οργάνωσης, αυτό που με πάθος και χωρίς υστεροβουλία έδωσε τη μάχη στην πρώτη γραμμή, έμενε άφωνος θεατής. Και η οργή του ήταν ακόμα μεγαλύτερη, όταν έβλεπε να κυριαρχούν ο παραγοντισμός, η ευνοιοκρατία και οι ρουσφετολογικές εξυπηρετήσεις.

Κύριος φορέας της νέας οργανωτικής αντίληψης ήταν η Εκτελεστική Γραμματεία, που λειτουργούσε από το Δεκέμβρη του '81 με την καθοδήγηση του εκπροσώπου του Ε.Γ. Η σύνθεση αυτού του οργάνου ήταν απαράδεκτη. Συμμετείχαν σ' αυτό στελέχη αναξιώπιστα και εχθρικά προς την οργάνωση, άγνωστα ή και απόντα από τον προεκλογικό αγώνα, που 2 μήνες πριν καταφέρονταν με βαρείς χαρακτηρισμούς κατά του ίδιου του Προέδρου.

Η νέα αντίληψη έχει κυρίαρχο στοιχείο την κομματική άνοδο, τη συμμετοχή στην εξουσία. Μέθοδος δεν είναι η καταξίωση με τη δουλειά μέσα στην οργάνωση, αλλά η δήλωση πίστης σε κάποιο ισχυρό ανώτατο στέλεχος, που θεωρείται ότι αντλεί τη δύναμή του από το πρόσωπο του Προέδρου. Οι ραδιουργίες, οι μικρομοχθηρίες, οι ανήθικες μεθοδεύσεις, οι προβοκάτσιες, είναι στην ημερήσια διάταξη. Η οργανωμένη βάση θεωρείται υπηρετικός μηχανισμός, υποχρεωμένος να παίζει το ρόλο του απεργοσπάστη, του αφισσοκολλητή, που δεν έχει δικαίωμα να έχει πολιτική άποψη.

Όμως η οργάνωση δεν ήταν διατεθειμένη να ανεχθεί τέτοιες λειτουργίες, γι' αυτό έπρεπε να αντικατασταθεί. Με την ταμπέλα της θεωρίας «της πολιορκίας και κατάληψης της οργάνωσης», μπήκε το σχέδιο για την αντικατάσταση αυτή. Οι πόρτες των Τ.Ο. και Κ.Ο. άνοιξαν ανεξέλεγκτα, κύρια στο Λεκανοπέδιο, για να εισβάλουν τα νέα μέλη, που πολλά απ' αυτά ήταν άγνωστης πολιτικής τοποθέτησης και την επομένη της εγγραφής τους ζήτησαν κάποιο ρουσφέτι με τη γνωστή διαδικασία. Δεν μπορούμε βέβαια να κάνουμε κουβέντα για ποιοτικά χαρακτηριστικά στη μαζικοποίηση, ούτε για αφομοίωση νέων μελών. Το σχέδιο αυτό δεν είχε επιτυχία στην Επαρχία, όπου λίγο πολύ οι πολίτες γνωρίζονται μεταξύ τους και δεν μπορούν δεξιά και ομορπονιστικά στοιχεία να παριστάνουν τους συνεπείς δημοκράτες και σοσιαλιστές. Αλλά και στο Λεκανοπέδιο τα αποτελέσματα δεν ήταν αυτά που περίμεναν οι εμπνευστές του.

Η νέα οργανωτική αντίληψη βρήκε πράγματι τη ριζική αντίθεση των μελών μας. Η Επιτροπή Οργανωτικού, που με τη μέχρι τότε λειτουργία της είχε αποκτήσει την εμπιστοσύνη της οργάνωσης, ήταν το όργανο στο οποίο κατά κύριο λόγο κατάφευγαν οι Ν.Ε., για να εκφράσουν την αγανάκτησή τους. Η Επιτροπή Οργανωτικού — και δώ κάνουμε την αυτοκριτική μας — δεν κατανόησε από την αρχή ότι επρόκειτο για μια αλλαγή πολιτικής. Πίστευε ότι οι ευθύνες είναι προσωπικές ορισμένων στελεχών που η μετεκλογική συγκυρία τους έφερε να έχουν την ευθύνη της οργάνωσης και ότι σύντομα θα άλλαζαν τα πράγματα. Έτσι καθημερινά μετέφερε την αγανάκτηση, την αγωνία και την ανησυχία της οργάνωσης στα ανώτερα όργανα, Εκτελεστική Γραμματεία και Εκτελεστικό Γραφείο. Στην Εκτελεστική Γραμματεία, στην οποία συμμετείχε και ο Γραμματέας της Επιτροπής Οργανωτικού, ό,τι μεταφερόταν, πήγαινε σε ότα μη ακουόντων. Η γραμμή ήταν προαποφασισμένη και δεν ήταν δυνατό ν' αλλάξει ούτε κατά κεραία.

Το Εκτελεστικό Γραφείο καθυσχάζει ότι η κατάσταση είναι προσωρινή. Έτσι και μεις με τη σειρά μας καθυσχάζαμε την οργάνωση και, ακριβώς επειδή υπήρχε εμπιστοσύνη, λειτουργούσαμε εκτονωτικά.

Τα πράγματα όμως βάδιζαν αντίθετα με τις υποσχέσεις. Έτσι, χωρίς να σταματήσει η καθημερινή πίεση στην Εκτελεστική Γραμματεία και το Εκτελεστικό Γραφείο, ο Γραμματέας της Επιτροπής Οργανωτικού πήρε την πρωτοβουλία και επισκέφτηκε δύο φορές μέσα στο πρώτο τετράμηνο του '82 τον Πρόεδρο του Κινήματος και τον ενημέρωσε αναλυτικά για την κατάσταση. Η απάντηση του Προέδρου ήταν ανάλογη με του Εκτελεστικού Γραφείου. Έτσι γεννήθηκαν καινούργιες ελπίδες. Όμως, δυστυχώς, η πορεία όχι μόνο δεν άλλαξε, αλλά άρχισαν αυταρχικές παρεμβάσεις σε Ν.Ε., που είχαν και συνέχεια, για να ενισχυθούν οι δυνάμεις που στους νομούς εξέφραζαν τον παραγοντισμό και τα κοινωνικά κατεστημένα (π.χ. Μυτιλήνη, Ρόδος, Κέρκυρα, Πρέβεζα, Αργολίδα, Καρδίτσα).

Το πράγμα έφτασε στο απροχώρητο. Έτσι βρεθήκαμε μπροστά σε 3 επιλογές:

- 1) Να αποδεχτούμε τη γραμμή που έβγαινε από την Εκτελεστική Γραμματεία και να την υπηρετήσουμε.
- 2) Να λειτουργήσουμε σαν ομάδα, περνώντας επίσημα τη γραμμή της Εκτελεστικής Γραμματείας, όπως είχαμε υποχρέωση, αλλά διαφωνώντας στις ανεπίσημες επαφές μας.
- 3) Να παραιτηθούμε.

Οι δύο πρώτες επιλογές ήταν αντίθετες με βασικές μας αρχές. Έτσι η τρίτη επιλογή ήταν αναγκαστική και ο κορμός της Επιτροπής Οργανωτικού παραιτήθηκε το Μάη του 1982. Η παραίτηση ακολουθήθηκε από μια άρνηση οποιασδήποτε επαφής με εκατοντάδες στελέχη Ν.Ε., που επίμονα μας ζητούσαν ενημέρωση. Διατηρούσαμε υπερβολικές ευαισθησίες σ' ένα περιβάλλον, όπου οι αρχές της ηθικής είχαν ξεχαστεί. Κι εδώ είναι ένα δεύτερο σημείο της αυτοκριτικής μας. Οφείλουμε στο σημείο αυτό να ενημερώσουμε την οργάνωση ότι επί μήνες το Ε.Γ. μας ζητούσε να ανακαλέσουμε τις παραιτήσεις μας, πράγμα που δεν κάναμε, γιατί το πρόβλημα ήταν η αλλαγή της οργανωτικής πολιτικής και σ' αυτό το ζήτημα το Ε.Γ. δεν ήταν διατεθειμένο για καμιά δέσμευση. Για τον ίδιο λόγο αρνηθήκαμε σημαντικές κυβερνητικές θέσεις που μας προσφέρθηκαν.

Αλλά ας έρθουμε στο μεγάλο θέμα των σχέσεων κόμματος και κυβέρνησης.

Οι θεωρίες του εφικτού, του αναγκαίου και επιθυμητού δεν είναι τίποτα άλλο παρά αντιγραφές των αποφάσεων του Γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος. Και δυστυχώς έχουν κοινό στόχο: την περιθωριοποίηση της οργάνωσης από τις πολιτικές εξελίξεις, δηλ. την απαγόρευση του έλεγχου και της συμμετοχής του λαού. Ο διαχωρισμός κυβέρνησης και κόμματος, που διατυμπανίζεται, δεν έχει καμιά σχέση με την αλήθεια. Όλα τα στελέχη της κομματικής ηγεσίας είναι και κυβερνητικά στελέχη. Ο διαχωρισμός, λοιπόν, είναι άλλος: ανάμεσα στην κομματική βάση που θεωρείται ανώριμη και άξια περιφρόνησης και σ' ένα καινούργιο κομματικό και κυβερνητικό κατεστημένο «φωτισμένο», που θεωρεί ότι μπορεί να διαχειρίζεται ανεξέλεγκτα και αυταρχικά την κυβερνητική και κομματική εξουσία.

Και σαν να μην έφταναν όλ' αυτά, ήρθε και ο ίδιος ο Πρόεδρος να κατηγορήσει την οργάνωση για παρεμβάσεις στο έργο της κυβέρνησης και εκφυλιστικά φαινόμενα. Όχι, σύντροφε Πρόεδρε. Τα φαινόμενα αυτά χαρακτηρίζουν πρώτα και κύρια τους ασκούντες την εξουσία. Όσα κομματικά στελέχη βαρύνονται με τέτοιες λειτουργίες είναι αυτά που μέχρι την εκλογική μας νίκη ήταν απομονωμένα και περιφρονημένα από την οργάνωση και τώρα, με την νέα οργανωτική πολιτική, επικρατούν, αυξάνονται και πληθύνονται. Είναι εντελώς βέβαιο ότι η οργάνωση είχε όλη τη δυνατότητα όχι μόνο να περιφρουρήσει τον εαυτό της από εκφυλιστικά φαινόμενα, αλλά και να ελέγξει και να καταγγείλει όποιον είχε τέτοια νοοτροπία και λειτουργία. Αξίζει να σημειώσουμε ότι μια από τις πολλές νομαρχιακές οργανώσεις που επιμένουν να διατηρούν ακέραια την προεκλογική τους φυσιογνωμία διέγραψε από τηλεφώνου το μοναδικό της μέλος, που τόλμησε να χρησιμοποιήσει την κομματική του ιδιότητα για προσωπική εξυπηρέτηση. Η ρίζα του κακού, λοιπόν, να αναζητηθεί οπουδήποτε αλλού εκτός από την οργάνωση, που όχι μόνο δε δέχεται, αλλά αντιδρά στις νέες κατευθύνσεις.

Αποτέλεσμα αυτής της οργανωτικής κατάστασης είναι να εμφανίζεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με πολλά πρόσωπα σε επί μέρους χώρους. Ένα ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι η κυβέρνηση, άλλο η διοίκηση του οργανισμού, άλλο η κοινοβουλευτική εκπροσώπηση, άλλο οι συνδικαλιστές και άλλο η Κλαδική Οργάνωση. Και δεν είναι λίγες οι φορές που ανοιχτά εκφράζουν τις αντιθέσεις τους ο υπουργός με τον υφυπουργό ή υπουργοί μεταξύ τους, πράγμα που σχολιάζεται κατάλληλα από τον τύπο της δεξιάς.

Η Κοινοβουλευτική Εκπροσώπηση έχει μπει στη γωνία. Περιορίζεται στο κυνήγι των λαϊκών αιτημάτων, χωρίς κατοχυρωμένες διαδικασίες και δεν της δίνεται η δυνατότητα να ασκήσει τον πολιτικό της ρόλο.

Δεν έχουμε άλλα χρονικά περιθώρια, για να εγκαταλείψουμε τις ανιστόρητες θεωρίες του εφικτού και

του αναγκαίου. Δεν είναι δυνατόν η οργάνωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να διακηρύσσει τη μετάβαση στο σοσιαλισμό, τη στιγμή που η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. την αρνείται. Κάποτε ο λαός βάζει θέμα αξιοπιστίας. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρέπει να έχει ενιαία πολιτική που θα είναι αποτέλεσμα μιας δημοκρατικής κοινής επεξεργασίας κυβέρνησης, διοικήσεων, βουλευτών, συνδικαλιστών, οργάνωσης. Και πάνω απ' όλα πρέπει να επανέλθουμε στις προεκλογικές οργανωτικές αντιλήψεις, στην προεκλογική λειτουργία μας, εμπλουτισμένη με τους άξονες που επιβάλλει η κυβερνητική πραγματικότητα.

Αντί για προτάσεις στο σημείο αυτό υπενθυμίζουμε την εισήγηση της Επιτροπής Οργανωτικού στον 3ο κύκλο Περιφερειακών Οργανωτικών Συσκέψεων με ημερομηνία 4-3-82, που σας δόθηκε κατά την 9η Σύνοδο της Κ.Ε. Στην εισήγηση αυτή αναλύονται τα σπουδαιότερα ζητήματα της οργανωτικής πολιτικής: στήριξη κυβερνητικής πολιτικής, παρέμβαση στο μαζικό κίνημα, οργανωτική ανάπτυξη, αφομοίωση νέων μελών, προετοιμασία για τη συμμετοχή στις διαδικασίες του δημοκρατικού προγραμματισμού και γενικότερα την αναπτυξιακή διαδικασία, συλλογή και επεξεργασία λαϊκών προβλημάτων - κοινοβουλευτική εκπροσώπηση, λειτουργία οργάνων (Ν.Ε., Επ. Γρ., Τομ. Γρ., Γραφεία δουλειάς Ν.Ε., Τ.Ο., Ο.Π., Κ.Ο., Περιφερειακές Επιτροπές), διαδικασία προγραμματισμού - απολογισμού, έντυπα, τοπικές εφημερίδες, οικονομικό.

Αν θα πρέπει κάτι να προσθέσουμε στο κείμενο αυτό είναι ότι, για να μπορεί να στηριχθεί η κυβερνητική πολιτική από την οργάνωση και το λαό, πρέπει να είναι μια σωστή κυβερνητική πολιτική, δηλαδή πρέπει να αλλάξει τώρα.

8. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξεκίνησε μέσα σε τόσο δύσκολες συνθήκες το 1974 και σε 7 χρόνια κατάφερε να διαδόσει τις ιδέες του σοσιαλισμού, ενός αυτοδιαχειριζόμενου σοσιαλισμού, σ' όλη την Ελλάδα και να αναλάβει τις ευθύνες της διακυβέρνησης. Αυτές τις ιδέες δεν πρέπει να τις ξεχάσει. Οι παραχωρήσεις στο κατεστημένο ενισχύουν τη δεξιά και δεν την αδυνατίζουν. Ο ελληνικός λαός αρκετά έχει τραβήξει από τη λαθεμένη πολιτική της ηγεσίας. Ας μην του δώσουμε άλλη μια απογοήτευση. Εδώ και τώρα να στρέψουμε όλη μας την πολιτική σε άλλη κατεύθυνση. Ας μην περιοριζόμαστε στις κινήσεις κορυφής και στην ενημέρωση του λαού από την τηλεόραση. Ας στηριχτούμε στο λαό και την κομματική μας οργάνωση. Η αλλαγή πορείας πρέπει να γίνει σε τούτη τη σύνοδο της Κ.Ε. Κάθε παράταση της σημερινής κατάστασης σημαίνει στη πράξη την οριστική άρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό. Η απόφαση που θα πάρει η 10η Σύνοδος της Κ.Ε. είναι η πιο σημαντική από κάθε άλλη. Ο καθένας μας ας επωμιστεί τις ευθύνες του.

Με συντροφικούς χαιρετισμούς
ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ Μέλος Κ.Ε.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ

[Ενώ η αντεισήγηση είχε γραφεί και παραδοθεί στο Ε.Γ., ανακοινώθηκε και δημοσιεύτηκε η συμφωνία μεταξύ της ελληνικής και της αμερικανικής κυβέρνησης για τις αμερικανικές βάσεις στην Ελλάδα. Επρόκειτο για θέμα τεράστιας σημασίας, πάνω στο οποίο η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ απέδειξε πεντακάθαρα την ασυνέπειά της με τις προεκλογικές της διακηρύξεις. Κρίναμε, λοιπόν, ότι η αντεισήγηση έπρεπε να συμπληρωθεί με το παρακάτω παράρτημα.]

ΑΠΟ: Νίκο Καργόπουλο (Μέλος Κ.Ε.)

ΠΡΟΣ: Μέλη Κ.Ε.

ΘΕΜΑ: ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ

(Παράρτημα της εισήγησης στη συνεδρίαση της Κ.Ε.)

23/7/83

Η συμφωνία για τις αμερικανικές βάσεις, που μονογραφήθηκε στις 15-7-83, αναγκαστικό αποτέλεσμα της μέχρι τώρα κυβερνητικής πολιτικής, είναι άλλο ένα βήμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προς τα δεξιά. Όχι μόνο δεν αποτελεί απόδειξη ότι κατακτήθηκε σε σημαντικό βαθμό η εθνική μας ανεξαρτησία, όπως ισχυρίστηκε ο πρωθυπουργός, αλλά ούτε αποτελεί βήμα προς αυτήν. Γι' αυτό άλλωστε επικροτήθηκε από τη Ν.Δ., από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, που και πρόσφατα στις Σέρρες δήλωσε ότι ανήκει στη Δύση, από το συντηρητικό πολιτικό κόσμο της χώρας, από τους Ελληνοαμερικανούς γερουσιαστές και από τα δυτικά

πρακτορεία. Οι ίδιες οι Η.Π.Α. εξέφρασαν την ικανοποίησή τους και ο δεξιός τύπος έγραψε εμφαντικά ότι ανοίγει ο δρόμος για την οικονομική και πολιτική ανάκαμψη.

Καλά θα κάνει λοιπόν η κυβέρνηση να μην παραπλανά το λαό με τη θριαμβολογία της, την «υπερηφάνειά» της, τη συγκίνησή της, τους όρκους πίστης στο συμβόλαιο με το λαό (βαφτίζοντας το άσπρο μαύρο) και να μη μιλάει για ισοτιμία με τις Η.Π.Α., που πολύ καλά γνωρίζει ότι δεν υπάρχει. Ούτε να προβάλλει τις ανακοινώσεις του ΤΑΣΣ και του ραδιοσταθμού της Μόσχας, που είναι αποτέλεσμα των συμφωνιών της Γιάλτας, που εμείς απορρίπτουμε.

Οπωσδήποτε η συμφωνία αυτή είναι αισθητά καλύτερη από τις αποικιακές συμφωνίες που ισχύουν μέχρι σήμερα. Πιστεύουμε επίσης ότι είναι καλύτερη από μια συμφωνία που θα έκανε μια κυβέρνηση της Ν.Δ..

Το κρίσιμο σημείο της συμφωνίας είναι ο χρόνος παραμονής των βάσεων. Οι βάσεις θα παραμείνουν τουλάχιστον μέχρι 31-5-1990, δηλαδή 9 περίπου χρόνια ύστερα από την εντολή που έδωσε ο λαός στις 18-10-81 στην κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την απομάκρυνση των βάσεων, θα έχουν μεσολαβήσει άλλες 2 τουλάχιστον βουλευτικές εκλογές κι αναρωτιέται κανείς, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα πρέπει να ζητήσει 3 φορές την ψήφο του λαού, για να διώξει τις βάσεις. Αλλά με τη συνολική της πολιτική η κυβέρνηση περιθωριοποιεί το λαϊκό κίνημα, δεν προχωρεί στην αλλαγή, κάνει διαχείριση του συστήματος (υποχρεωτικά κακή), δίνει επιχειρήματα στη δεξιά, την ενισχύει και δυστυχώς η εμπειρία μας λέει ότι, εφ' όσον αυτή η πολιτική δεν αλλάζει ριζικά, τότε μια πιο συντηρητική κυβέρνηση θα έρθει να κάνει μια νέα συμφωνία ή να τροποποιήσει την παλιά ή να «ξεχάσει» να καταγγείλει τη συμφωνία 5 μήνες πριν τη λήξη της, πάλι προς το συμφέρον των Η.Π.Α.

Επίσης ο πρωθυπουργός απέφυγε επιμελώς να διευκρινήσει, αν η συμφωνία αυτή αποκλείει την παραμονή των βάσεων πέραν του 1990. Όταν ανακοινωθεί το [πλήρες] κείμενο της συμφωνίας, περιμένουμε ότι το σημείο αυτό θα είναι έτσι διατυπωμένο, ώστε ο καθένας να το ερμηνεύει όπως θέλει. Και φυσικά έτσι, ώστε μια πιο συντηρητική ελληνική κυβέρνηση να μπορεί άνετα να διασφαλίσει την παραμονή των βάσεων. Στην ουσία το χρονοδιάγραμμα δεν είναι χρονοδιάγραμμα για την απομάκρυνση των βάσεων, αλλά χρονοδιάγραμμα λήξης της συγκεκριμένης συμφωνίας. Και όλα αυτά, παρ' όλο που είναι γνωστό ότι η χρήση του διαστήματος για στρατιωτικούς σκοπούς ήδη έχει περιορίσει τη σημασία των βάσεων και προβλέπεται ότι μέχρι το 1990 η σημασία τους θα είναι ακόμα μικρότερη.

Ας προχωρήσουμε τώρα σε άλλα σημεία της συμφωνίας.

1) Τα περί ελέγχου της δραστηριότητας των βάσεων, ώστε να μη χρησιμοποιηθούν εναντίον αραβικών και άλλων φιλικών χωρών, είχε χαρακτηρίσει ο ίδιος ο πρωθυπουργός (πολύ ορθά) «παραμύθια της Χαλιμάς». Το σημείο αυτό είναι απλά για τη δημιουργία εντυπώσεων, μια κι ο έλεγχος είναι αδύνατος.

2) Ο περιορισμός της δραστηριότητας των βάσεων σε περίπτωση εθνικής ανάγκης είναι αμφίβολο σε ποιο βαθμό είναι τεχνικά δυνατός. Επίσης, εάν αληθεύουν οι δημοσιογραφικές πληροφορίες, η διαδικασία θα είναι τέτοια, ώστε μέχρι να παρθεί η σχετική απόφαση, το πιθανότερο είναι ότι η εθνική ανάγκη θα έχει παρέλθει.

3) Ο χαρακτηρισμός ότι οι βάσεις εξυπηρετούν αμερικανικά και μόνο συμφέροντα και συνεπώς η δυνατότητα καταγγελίας της συμφωνίας ανεξάρτητα από τη συμμετοχή της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ πιστεύουμε ότι είναι θετικό σημείο.

4) Θετικό επίσης είναι το γεγονός ότι δε θα υπάρχει κανένα μυστικό πρωτόκολλο στη συμφωνία αυτή.

5) Η διορία των 17 μηνών για την απομάκρυνση των βάσεων είναι υπερβολική. Για την απομάκρυνση απαιτούνται 2-3 μήνες. Επομένως οι 17 μήνες είναι μια προσπάθεια να εμφανιστεί μικρότερος ο πραγματικός χρόνος της συμφωνίας.

6) Το καθεστώς της ετεροδικίας δεν καταργείται, απλά εκσυγχρονίζεται, θα είναι «παραπλήσιο» δηλ. χειρότερο από εκείνο των άλλων χωρών του ΝΑΤΟ, μια και προβλέπει το διακριτικό δικαίωμα της Ελλάδας να παραιτείται από τη δικαιοδοσία της, κάτι που δεν προβλέπεται για τις άλλες χώρες.

7) Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος αναγκάστηκε να ομολογήσει την επομένη των ανακοινώσεων του Πρωθυπουργού την ύπαρξη 5μηνης προθεσμίας καταγγελίας στην συμφωνία. Τούτο φανερώνει ακριβώς ότι η συμφωνία δεν είναι καταληκτική, γιατί αν είναι, τι χρειάζεται το 5μηνο;

Δόθηκε η δικαιολογία ότι σύμφωνα με τη Σύμβαση της Βιέννης του 1969 προθεσμία καταγγελίας πρέπει να προβλέπεται σε όλες τις διεθνείς συμβάσεις και μάλιστα ειπώθηκε θριαμβευτικά ότι, ενώ η σύμβαση αυτή προβλέπει δωδεκάμηνη προθεσμία καταγγελίας, εμείς τη συντομέψαμε σε 5μηνη. Τούτο δεν είναι αληθές, γιατί το άρθρο 56 της Σύμβασης της Βιέννης αναφέρει τη δωδεκάμηνη προθεσμία καταγγελίας, όπως είναι φυσικό, μόνο για τις διεθνείς συνθήκες που δεν προβλέπουν την λήξη τους, εκτός

αν αναγνωρίζει ο πρωθυπουργός ότι πράγματι δεν προβλέπεται λήξη για τη λειτουργία των βάσεων.

Δεν καταργείται ένα μέρος του μυστικού παραρτήματος της συμφωνίας του 1953, ούτε το μεγαλύτερο μέρος των 108 συμφωνιών, που συνιστούσαν, κατά την έκφραση του πρωθυπουργού, το καθεστώς των διομολογήσεων, που θα συζητούνται ολόκληρο το 1984 με αμφίβολα αποτελέσματα.

Πρέπει ακόμα να τονίσουμε ότι, εκτός από τις μονάδες που έχουν την ταμπέλα της «αμερικανικής βάσης», υπάρχουν κι άλλες μονάδες μικρότερες και μεγαλύτερες, όπου λειτουργούν Αμερικανοί στρατιωτικοί, αλλά έχουν την ταμπέλα «βάση του ΝΑΤΟ» ή «Επιτροπή Αμερικανικής Στρατιωτικής Βοήθειας» κ.λ.π.. Γι' αυτές δεν κάνει λόγο φυσικά η συμφωνία, ούτε για τη χρήση των ελληνικών αεροδρομίων από τα αεροπλάνα του 6ου στόλου, κάτι που ιδιαίτερα ενδιαφέρει τις ΗΠΑ και το διασφαλίζουν με τη συμμετοχή της Ελλάδας ακόμα και μόνο στο πολιτικό σκέλος του ΝΑΤΟ. Χαρακτηριστικό είναι ότι σε ένα από τα αεροδρόμια αυτά (Ακτιο Πρέβεζας) γίνονται σήμερα έργα για τη βελτίωσή του.

Τέλος θέλουμε να εκφράσουμε την απορία, γιατί δεν ανακοινώθηκε η μονογραφή μετά τη διαμόρφωση του κειμένου και στις δυο γλώσσες. Μήπως για να δημιουργηθούν διαφορετικές εντυπώσεις απ' αυτές που θα προκαλούσε μια προσεκτική ανάγνωση της συμφωνίας;

Περιμέναμε τόσους μήνες, δέκα μέρες παραπάνω δε θα ήταν σημαντικό.

ΠΡΟΤΑΣΗ: Ο αγώνας για την απομάκρυνση των βάσεων απαιτεί μια άλλη συνολικά πολιτική, που θα στηρίζεται στη λαϊκή συμμετοχή και αγωνιστικότητα, θα αποδυναμώνει τη δεξιά και τα στηρίγματά της, θα δημιουργεί ευνοϊκούς κοινωνικούς συσχετισμούς κι ένα εθνικο-ανεξαρτησιακό κίνημα στη βάση. Παράλληλα σοβαρή, ουσιαστική και επείγουσα δουλειά στους άξονες της διαφοροποίησης των πηγών εξοπλισμού και της ανάπτυξης της ελληνικής πολεμικής βιομηχανίας.

Μόνο έτσι δημιουργούνται οι προϋποθέσεις, ώστε οι βάσεις να φύγουν και μάλιστα αξιοποιώντας τα θετικά σημεία της συμφωνίας (π.χ. δυνατότητα καταγγελίας) και πριν το όριο του 1990 στα πλαίσια μιας αταλάντευτης πορείας προς την Εθνική Ανεξαρτησία, τη Λαϊκή Κυριαρχία και το Σοσιαλιστικό Μετασχηματισμό.

Με συντροφικούς χαιρετισμούς

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ (Μέλος Κ.Ε.)

[Επειδή τα μέλη του ΠΑΣΟΚ έμαθαν τα όσα έγιναν στην Κ.Ε. από τον τύπο, που τόσο ο συμπολιτευόμενος όσο και ο αντιπολιτευόμενος ελέγχονταν από την κυβέρνηση, κρίθηκε σκόπιμο να σταλεί αυτή η πολύ συνοπτική ενημέρωση στα ενδιάμεσα όργανα.]

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

ΑΠΟ: Νίκο Καργόπουλο (μέλος Κ.Ε.)

3.8.83

ΠΡΟΣ: Ν.Ε., Τ.Ε.

ΚΟΙΝ: Πρόεδρο και Ε.Γ., μέλη Κ.Ε.

ΘΕΜΑ: Συνεδρίαση Κ.Ε. 30-31/7/83

Α) Η τοποθέτησή μου στην εισήγηση του Προέδρου (σημεία)

- Δεν συμμερίζομαι την αισιοδοξία του Προέδρου.
- Υπάρχει κραυγαλέα αντίθεση λόγων και έργων, ο λαός μας κρίνει από τα έργα μας.
- Η αλλαγή καρκινοβατεί.
- Δεν είναι απλά ζήτημα λαθών ή αδυναμιών, αλλά συνολικής πορείας, που δεν οδηγεί στην αλλαγή και το σοσιαλισμό, αλλά στη διαχείριση της κρίσης του συστήματος. Διαφωνώ δηλ. με την εκτίμηση του Προέδρου για τη «φορά» των πραγμάτων.
- Ο λαός στο περιθώριο, το μαζικό κίνημα εχθρός, κυβερνητικός συνδικαλισμός.
- Η εντύπωση στο λαό είναι ότι εξυπηρετούνται τα ίδια ταξικά συμφέροντα, όπως και επί Ν.Δ..
- Η ΤV υποτιμάει τη νοημοσύνη του κόσμου.
- Την οργάνωση την υποβαθμίζουμε και προσπαθούμε να τη μετατρέψουμε σε μηχανισμό εξυπηρετήσεων.
- Η κομματική ηγεσία είναι ανίκανη, όπως φάνηκε από τις εισηγήσεις που έκανε στην 9η και 10η σύνοδο της Κ.Ε.. Στόχος της η καταστολή των κομματικών δυνάμεων που εκφράζουν το λαό και η υποστήριξη των κοινωνικών κατεστημένων π.χ. Λέσβος.
- Ο λαός και η οργάνωση περίμεναν σήμερα από τον Πρόεδρο να απαντήσει στα ερωτήματα και τις

ανησυχίες και αυτό δεν έγινε.

Ο Πρόεδρος μου απάντησε ότι δε συμμερίζεται τις απόψεις μου και ότι είναι υπερβολικός ο ισχυρισμός μου ότι ολόκληρη η οργάνωση έχει παρόμοιες ανησυχίες.

Β) Η «δευτερολογία» στην Κ.Ε.

Στο 2ο θέμα της Η.Δ. (εισήγηση Ε.Γ.) τα μέλη της ΚΕ περισσότερο τοποθετήθηκαν πάνω στην αντιεπίσημηση και λιγότερο πάνω στην εισήγηση του Ε.Γ.. Για ώρες ολόκληρες εναλλάσσονταν στο βήμα τα μέλη της ΚΕ που εκφράζουν το κομματικό και κυβερνητικό κατεστημένο και έκαναν πρωτοφανείς επιθέσεις και «αποκαλύψεις» εναντίον μου. Την επίθεση συνέχισε η Εκτελεστική Γραμματεία και στο τέλος ο εκπρόσωπος του Ε.Γ. [Κ. Λαλιώτης] που «αποκάλυψε την ομάδα». Έτσι ζήτησα το λόγο, για να δευτερολογήσω, όπως άλλωστε μου είχε υποσχεθεί το Ε.Γ. 3 μέρες πριν τη συνεδρίαση. Το προεδρείο (3 μελές με 2 μέλη του Ε.Γ.) αρνήθηκε, λέγοντας ότι έκανα απλά μια τοποθέτηση κι όχι αντιεπίσημηση.

Το μόνο που κατάφερα τότε να πω ήταν ότι μέμφομαι το Προεδρείο για δύο λόγους:

- 1) γιατί επέτρεψε στους ομιλητές να τοποθετούνται πάνω στα όσα εγώ είπα
- 2) γιατί επέτρεψε στο Ε.Γ. να φέρει καινούργια «στοιχεία» στη δευτερολογία του, στα οποία δε θα μπορούσα να απαντήσω.

Οι επιθέσεις, είχαν τα εξής 3 χαρακτηριστικά:

- 1) δεν προσπάθησαν να αντικρούσουν τις θέσεις που υποστηρίζονται στην αντιεπίσημηση,
- 2) περιείχαν χαρακτηρισμούς για το πρόσωπο μου: ανέντιμος, χυδαίος οππορτουνιστής, ανειλικρινής, δεξιός, μικροαστός, αστός, αριστεριστής, προσωπικές φιλοδοξίες, τριτοδιεθνιστής,
- 3) το Ε.Γ. «αποκάλυψε» ότι υπάρχει μια «ομάδα» με πανελλαδική δικτύωση σε τομείς και αχτίδες, με επιτροπές μελέτης κατά υπουργείο, με συνεδριάσεις που θυμίζουν μυσταγωγία (!!!) κλπ.

Για το 1ο λυπάμαι, γιατί δε δόθηκε η δυνατότητα να ανοίξει ένας πολιτικός διάλογος (έστω και μονόλογος). Στο 2ο δε θα απαντήσω. Όσο για τις «δικτυώσεις» και τις «επιτροπές», τα στελέχη που ήρθαν σ' επαφή μαζί μας γνωρίζουν πολύ καλά ότι αυτό ήταν δική τους κι όχι δική μας πρωτοβουλία και δεν ήταν τίποτα άλλο από μια ανοιχτή κουβέντα, που κάναμε μόνο τους τελευταίους μήνες βλέποντας με αγωνία ότι το Κίνημα μπαίνει σ' ένα δρόμο χωρίς γυρισμό. Στις επαφές αυτές ζητούσαμε και ζητάμε την άποψη και την ενημέρωση των συντρόφων για όλα τα ζητήματα και ιδιαίτερα για όσα δεν μπορούσαμε να έχουμε άμεση γνώση π.χ. αγροτικό. Για όλα αυτά ενημερώναμε το Ε.Γ. άμεσα ή έμμεσα και από κανένα δεν κρύψαμε τίποτα. Σε κάθε επαφή υποστηρίζαμε την πάγια θέση μας ότι το πρόβλημα δε λύνεται με αριστερές φράξιες, που θα αποτελούν νομιμοποίηση μιας γραμμής ενσωμάτωσης, κατά τα πρότυπα της Δ. Ευρώπης. Αυτό όμως που κύρια θέλουμε να τονίσουμε στην κομματική ηγεσία είναι ότι με φοβέρες για ομάδες κλπ. όχι μόνο δε θα κάμψει, αλλά θα ενισχύσει την απόφαση των μελών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που αγωνίζονται για να μη διαψευστούν άλλη μια φορά τα οράματα του λαού μας.

[Με τη λήξη των εργασιών της Κ.Ε. ο Ν. Καργόπουλος πήγε να αποχαιρετήσει τα μέλη του Προεδρείου, αναφέροντάς τους ότι αντιλαμβάνεται πως πρόκειται για την τελευταία του παρουσία σε σύνοδο της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ. Του είπαν ότι, αν η διαφωνία μείνει μέχρι εδώ, δεν υπάρχει πρόβλημα. Αν όμως προχωρήσει προς την οργάνωση, τότε θα υπάρξει παραπομπή στο Πειθαρχικό Συμβούλιο. Τους απάντησε ότι, φυσικά, δε θα μείνει εδώ. Για να μην υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία, κατατέθηκε και γραπτώς η παρακάτω δήλωση. Δε θέλαμε πια να μείνουμε στο ΠΑΣΟΚ.]

Γ) Έγγραφο δήλωση στον Πρόεδρο και το Ε.Γ.

«Υστερα από τη λήξη των εργασιών της 10ης Συνόδου της ΚΕ και σύμφωνα με την προφορική μου τοποθέτηση, θέλω και έγγραφα να σας ενημερώσω ότι θα προχωρήσω στην κοινοποίηση της αντιεπίσημής μου στις ΝΕ, με πλήρη επίγνωση των προειδοποιήσεών σας».

Με συντροφικούς χαιρετισμούς

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ (μέλος ΚΕ)

[Υστερα από όλα αυτά νομαρχιακές οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ άρχισαν να μας καλούν, για ενημέρωση και ανάλυση της αντιεπίσημησης. Η αρχή έγινε με τις οργανώσεις Ικαρίας, Εύβοιας και Καρδίτσας, με καθολική συμμετοχή. Τότε το Ε.Γ. παρέπεμψε το Γραμματέα και 5 μέλη της Επιτροπής Οργανωτικού στο Πειθαρχικό Συμβούλιο, με το ερώτημα της διαγραφής. Ταυτόχρονα προειδοποίησε τις υπόλοιπες οργανώσεις να μη μας απευθύνουν παρόμοια πρόσκληση, γιατί θα έχουν την ίδια τύχη. Είχε ήδη απευθύνει πρόσκληση η οργάνωση Κορινθίας. Η διαδικασία πραγματοποιήθηκε μεν, αλλά με μικρή συμμετοχή και σε συνθήκες τρομοκρατίας. Άλλη πρόσκληση δεν υπήρξε.]

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ (26/8/1983)

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο του ΠΑ.ΣΟ.Κ, που συνεδρίασε για να εξετάσει την υπόθεση του σ. Νίκου ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΥ, της Τ.Ο. Αμπελοκήπων και μέλους της Κ.Ε., Δημήτρη ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ της Τ.Ο. Χαλκηδόνας, Χρόνη ΙΝΙΩΤΑΚΗ και Σήφη ΣΤΕΝΟΥ της Τ.Ο. Εξαρχείων, Νίκου ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ της Τ.Ο. Καλλιθέας και Παναγιώτη ΜΥΡΙΤΖΗ της Τ.Ο. Ζωγράφου, από τα έγγραφα του φακέλου και τις τοποθετήσεις των συντρόφων που εξετάστηκαν από το Π.Σ. και τον εισηγητή και των ίδιων των κρινόμενων που παραστάθηκαν, διαπίστωσε και έκρινε ότι:

- I. Από τα άρθρα 61, 8, 18, 19, 5 και 22 του Καταστατικού προκύπτει ότι:
 1. Η Κεντρική Επιτροπή είναι το ανώτερο όργανο ανάμεσα σε δύο Συνέδρια και σ' αυτό το διάστημα καθορίζει τη πολιτική το Κινήματος με βάση τις αρχές της 3^{ης} Σεπτέμβρη, το πρόγραμμα, το Καταστατικό και τις αποφάσεις των Συνεδρίων.
 2. Οι αποφάσεις όλων των οργάνων παίρνονται συλλογικά με βάση την αρχή της πλειοψηφίας, είναι υποχρεωτικές για όλα τα μέλη του οργάνου και όλα τα μέλη του Κινήματος έχουν υποχρέωση να πειθαρχούν στις αποφάσεις των οργάνων και να εργάζονται για την υλοποίησή τους, ανεξάρτητα από τις αντιρρήσεις ή επιφυλάξεις που ενδεχόμενα διατύπωσαν στη διάρκεια της διαδικασίας για τη λήψη τους.
 3. Το μέλος που νομίζει ότι κάποιο σημαντικό ζήτημα δεν αντιμετωπίστηκε ικανοποιητικά δεν αυτονομείται ούτε βγάζει τη διαφωνία του έξω από τα όργανα που μετέχει και λειτουργεί, αλλά απευθύνεται στο αρμόδιο ή μέσα απ' αυτό στο αμέσως ανώτερο όργανο του Κινήματος.
 4. Στα πλαίσια που καθορίζει η διακήρυξη της 3^{ης} Σεπτέμβρη κάθε μέλος του ΠΑ.ΣΟ.Κ είναι ελεύθερο να εκφράζει μέσα στα όργανα που μετέχει και λειτουργεί τις απόψεις του για τη στρατηγική και την τακτική του Κινήματος, πλην όμως δεν επιτρέπεται η δημιουργία οργανωμένων ομάδων με δική τους πειθαρχία, που να εργάζονται για την επιβολή δικών τους απόψεων.
 5. Η μη τήρηση του Καταστατικού και των Κανονισμών και η παράβαση των αποφάσεων των οργάνων και των κανόνων συμπεριφοράς μέλους συνιστούν πειθαρχικά παραπτώματα, για τα οποία επιβάλλονται, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης και το βαθμό πολιτικοποίησης του κρινόμενου, οι προβλεπόμενες απ' το Καταστατικό πειθαρχικές κυρώσεις.
- II. Ο κρινόμενος σ. Ν. Καργόπουλος, παρά το γεγονός ότι:
 1. η ολομέλεια τη Κεντρικής Επιτροπής – της οποίας είναι μέλος– δε δέχτηκε τις απόψεις και θέσεις που ανέπτυξε κατά τη συνεδρίαση της 10^{ης} Συνόδου και ενέκρινε με μόνο δύο αρνητικές ψήφους την πολιτική και οργανωτική απόφαση,
 2. είχε καταστατική υποχρέωση να πειθαρχήσει στην απόφαση της Κ.Ε. ανεξάρτητα από τις αντιρρήσεις και επιφυλάξεις που διατύπωσε κατά τη διαδικασία της λήψης της, με την από από 3.8.83 επιστολή του, που απευθύνει αντικαταστατικά και αυθαίρετα προς τις Νομαρχιακές και Τομεακές Επιτροπές του Κινήματος, έκφρασε και δημόσια την άρνησή του να πειθαρχήσει στην απόφαση της 10^{ης} Συνόδου της Κ.Ε. και ταυτόχρονα καλεί τα παραπάνω όργανα του ΠΑ.ΣΟ.Κ να αγνοήσουν και αυτά την απόφαση της Κ.Ε. και να προωθήσουν στην οργάνωση για ζύμωση κείμενα που υπογράφει και τους συναποστέλνει και στα οποία εκφράζονται απόψεις και θέσεις αντίθετες με τις αρχές του Κινήματος και τις αποφάσεις της Κ.Ε..

Επί πλέον τόσο πριν από την τελευταία Σύνοδο της Κ.Ε. όσο ιδιαίτερα και μετά επισκέπτεται αυθαίρετα Νομαρχιακές Επιτροπές (ενδεικτικά τη Ν.Ε. Εύβοιας, τη Ν.Ε. Ικαρίας) και προσπαθεί, κάνοντας χρήση της πρώην ιδιότητάς του σαν Γραμματέα της Επιτροπής Οργανωτικού, να παρασύρει τα μέλη τους και να περάσει αντικομματικές απόψεις και θέσεις. Στην πρακτική αυτή ενισχύεται και από ομάδα που έχει συστήσει – κύρια από πρώην μέλη της Επιτροπής Οργανωτικού – η οποία, σύμφωνα με συγκεκριμένες καταγγελίες μελών Ν.Ε., εργάζεται συστηματικά σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας με σκοπό την υπονόμηση της

οργάνωσης και το πέραςμα των δικών τους αντικομματικών απόψεων και θέσεων.

- III. Οι κρινόμενοι σ. Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ, Χρ. ΙΝΙΩΤΑΚΗΣ, Ν. ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, Παν. ΜΥΡΙΤΖΗΣ και Σ. ΣΤΕΝΟΣ, πρώην μέλη της Επιτροπής Οργανωτικού, σύστησαν μαζί με τον κρινόμενο σ. Ν. ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟ “ομάδα” και εργάζονται συστηματικά σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας, με σκοπό να δημιουργήσουν άλλο κέντρο καθοδήγησης, να διαβρώσουν τη συνοχή της οργάνωσης, να παρασύρουν μέλη του Κινήματος στην ομάδα τους και να περάσουν στην οργάνωση θέσεις και απόψεις αντίθετες με τις αρχές της 3^{ης} Σεπτέμβρη, το Καταστατικό και τις αποφάσεις της Κεντρικής Επιτροπής. Περιοχές που έδρασαν αντικομματικά και αυθαίρετα οι παραπάνω κρινόμενοι – πέρα από το Λεκανοπέδιο Αττικής - είναι: Εύβοια (ο σ. Χρ. Ινιωτάκης), Καρδίτσα (οι σ. Δ. Γιαννακός και Χρ. Ινιωτάκης), Χίος και Ικαρία (ο σ. Σ. Στενός) κ.α.
- IV. Οι παραπάνω ενέργειες και δράση των κρινομένων έρχονται σε αντίθεση με το Καταστατικό του Κινήματος (άρθρα 8,18,19 και 5) και αποτελούν βαρεία πειθαρχικά παραπτώματα.

Ύστερα απ’ αυτά το Πειθαρχικό Συμβούλιο, ομόφωνα

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ Ε

Να διαγραφούν από τα μέλη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. οι Νίκος ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ, μέλος της Κ.Ε., Δημήτρης ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ, Χρόνης ΙΝΙΩΤΑΚΗΣ, Νίκος ΛΕΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ, Παναγιώτης ΜΥΡΙΤΖΗΣ, και Σήφης ΣΤΕΝΟΣ.

Αθήνα 26 Αυγούστου 1983
Για το Πειθαρχικό Συμβούλιο

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Δημήτρης Παγορόπουλος

ΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ 6 ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΠΟΥ ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 26.8.83

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο πολύ καλά γνωρίζει, όπως και ολόκληρη η οργάνωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι καμμία φράζια δεν δημιουργήσαμε.

Ο ελληνικός λαός βλέπει ότι η αλλαγή καρκινοβατεί. Ο σοσιαλιστικός μετασχηματισμός ξεχάστηκε. Τα ίδια ταξικά συμφέροντα εξυπηρετούνται όπως και πριν. Το κατεστημένο δε θίγεται. Δεν πορευόμαστε προς την αλλαγή του συστήματος, αλλά προς τη διαχείριση της κρίσης του. Και γι’ αυτό υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να ωφεληθεί η δεξιά.

Ως μέλη της Επιτροπής Οργανωτικού γίναμε από νωρίς δεκτές αυτών των μηνυμάτων. Καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια επί 15 μήνες να πείσουμε την ηγεσία, που όμως δεν μπόρεσε ή δε θέλησε να κατανοήσει τα προβλήματα. Έτσι, λοιπόν, αναγκαστικά άνοιξε ένας διάλογος από μας και από πολλά ακόμα στελέχη με τα ενδιαμέσχα όργανα και την κομματική βάση.

Αυτό έγινε ανοιχτά χωρίς συνωμοτισμούς, με ενημέρωση του Εκτελεστικού γραφείου. Η αντιεισήγηση δόθηκε στο Εκτελεστικό Γραφείο 17 μέρες πριν τη συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής με τη παράκληση να μοιραστεί στην Οργάνωση, για να ακουστούν και οι δύο αντίθετες απόψεις. Η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. απάντησε με τη διαγραφή μας, γιατί γνωρίζει ότι οι απόψεις που υποστηρίζουμε δεν είναι μόνο προσωπικές μας, αλλά απηχούν έναν έντονο προβληματισμό και στην οργάνωση και στο λαό, στον οποίο δεν έχει σοβαρά και πειστικά επιχειρήματα να αντιπαραθέσει. Αλλά δε θα πρέπει να έχει αυταπάτες ότι με διαγραφές κεντρικών στελεχών ή ολόκληρων Νομαρχιακών Επιτροπών θα μπορέσει ανενόχλητη να απεμπολήσει τις αρχές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τις προεκλογικές της υποσχέσεις. Γιατί το κριτήριο των μελών μας και του λαού είναι αλάθητο. Οι μεγάλες δυσκολίες είναι κατανοητές, αλλά δεν είναι κατανοητή η εγκατάλειψη των αρχών μας στο όνομα των δυσκολιών αυτών.

Τέλος θέλουμε να τονίσουμε ότι θα υποστηρίξουμε την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε κάθε επίθεση της Δεξιάς, θα υποστηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις κάθε θετικό στοιχείο της πολιτικής της, αλλά διατηρούμε το δικαίωμα για τους εαυτούς μας να αγωνιστούμε για να γίνουν πράξη οι ιδέες του Σοσιαλισμού.

Γιαννακός Δημήτρης, Ινιωτάκης Χρόνης, Καργόπουλος Νίκος, Λεοντόπουλος Νίκος, Μυριτζής Παναγιώτης, Στενός Σήφης.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ:

Ύστερα από τη σύνοδο της ΚΕ σε διαφόρους νομούς της Ελλάδας τοπικά στελέχη οργανώνουν μαζικές συγκεντρώσεις στελεχών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως αυτές της Χαλκίδας στις 23/8/83, της Καρδίτσας στις 27/8/83, της Κορίνθου στις 31/8/83, όπου μας καλούν να αναλύσουμε την αντιεισήγηση. Οι συγκεντρώσεις αυτές θα συνεχιστούν σε όλη την Ελλάδα.

Τα συμπεράσματα που βγαίνουν είναι τα εξής:

- 1) Υπάρχει σχεδόν καθολική συμφωνία στο περιεχόμενο της αντιεισήγησης.
- 2) Τα στελέχη που κοινωνικά ανήκουν στα λαϊκά στρώματα και που δεν επεδίωξαν ποτέ καμιά συμμετοχή στη νομή της τοπικής εξουσίας είναι αποφασισμένα να μη συμβιβαστούν με το κομματικό και κυβερνητικό κατεστημένο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.
- 3) Τα στελέχη που κοινωνικά στέκονται κάπως ψηλότερα ή συμμετέχουν στη νομή της τοπικής εξουσίας να μην συμφωνούν με τις θέσεις της αντιεισήγησης, έστω και με επιφυλάξεις, αλλά δεν είναι διατεθειμένα για την ώρα για οποιασδήποτε μορφής εσωκομματικό αγώνα.
- 4) Η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντιμετώπισε την προσπάθειά μας με τον πιο αυταρχικό τρόπο. Όχι μόνο με τις διαγραφές των 6, αλλά και με πρωτοφανείς απειλές προς τα στελέχη. Έτσι καταφέρνει να περιορίζει τον αριθμό των στελεχών που συμμετέχουν στις συγκεντρώσεις, αλλά πείθει το κάθε μέλος ποιος έχει το δίκιο με το μέρος του και ποιος έχει το άδικο.
- 5) Οι θέσεις της αντιεισήγησης βρίσκουν ευνοϊκή ανταπόκριση και σε σημαντικό αριθμό πολιτών που δεν ψήφισαν ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις εκλογές του '81.

Αφού εξαντληθεί η συζήτηση πάνω στις διαπιστώσεις το ερώτημα που μπαίνει από κάθε σύντροφο είναι: **ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ;**

Ανάλογο ερώτημα βάζουν σήμερα εκατοντάδες χιλιάδες δημοκρατικοί πολίτες, που ψήφισαν ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 1981 και διαπιστώνουν κι αυτοί ότι η πορεία δεν είναι αυτή που υποσχθήκαμε.

Είναι φανερό πως, όταν ξεκινήσαμε στις αρχές του '83 αυτό τον εσωκομματικό αγώνα, ο καθένας μας είχε στο μυαλό του για κάθε εξέλιξη κάποιες προτάσεις ή σκέψεις. Από την ευνοϊκότερη εξέλιξη, που ήταν η αλλαγή γραμμής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μέχρι τη χειρότερη, που είναι η σημερινή.

Η λύση όμως σ' αυτό το τόσο σοβαρό πρόβλημα δεν πρέπει ούτε είναι δυνατόν να δοθεί μόνο από κάποια πρώην κεντρικά στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ήδη υποσχθήκαμε ότι θα ακολουθήσει ένας κύκλος συγκεντρώσεων σε κάθε νομό, όπου το κάθε στέλεχος θα κάνει τη δική του πρόταση. Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον επίσης θα ακούσουμε την πρόταση κάθε πολίτη που πιστεύει στο σοσιαλιστικό μετασχηματισμό και διαπιστώνει το σημερινό αδιέξοδο.

Για το λόγο αυτό και για να λύσουμε τα πολλά πρακτικά προβλήματα που δημιουργεί ο σημερινός μας αγώνας, προχωρήσαμε στην ίδρυση ενός Κέντρου Σοσιαλιστικών Μελετών (ΚΕΣΟΜ), που στεγάζεται στην οδό Τζωρτζ 12, 7ος όροφος, Πλατεία Κάνιγγος, όπου ο καθένας μπορεί να απευθυνθεί.

Πάντως ένα είναι το βέβαιο: πρέπει να προχωρήσουμε **ΣΥΝΤΟΜΑ ΣΕ ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ.**

[Μετά τη διαγραφή των 6 μελών της Επιτροπής Οργανωτικού επικράτησε αμηχανία στα παλιότερα μέλη του ΠΑΣΟΚ. Οι οργανώσεις αμέσως μετά τις εκλογές κατακλύστηκαν από ρουσφετολόγους. Οι επιτροπές και οι οργανώσεις μεταβλήθηκαν σε υπηρεσίες εξυπηρέτησεων. Προεξάρχουσα η Επιτροπή Αλληλεγγύης. Προφανώς, υπήρξε προειδοποίηση ότι όποιος συμπαραταχθεί με τους διαγραφέντες θα έχει τη δική τους τύχη.

Το ερώτημα ήταν «και τώρα τι κάνουμε;». Δε διανοηθήκαμε ούτε μια στιγμή τη βολική λύση να προσχωρήσουμε σε κάποιο άλλο από τα υπάρχοντα κοινοβουλευτικά κόμματα (όπως έκαναν κάποια άλλα στελέχη, που προσχώρησαν ή στη Ν.Δ. ή στο ΚΚΕ ή στο ΚΚΕ-εσ), γιατί με όλα είχαμε τεράστιες ιδεολογικές διαφορές. Δε διανοηθήκαμε ούτε την άλλη βολική λύση, να ιδιωτεύσουμε.

Για μας η προσπάθεια για μια καλύτερη πατρίδα ήταν (και είναι) τρόπος ζωής. Ήμασταν αποφασισμένοι να συνεχίσουμε, πιστοί στις ιδεολογικές και πολιτικές μας αρχές, όσοι κι αν είμασταν κι όσες δυσκολίες κι αν συναντούσαμε. Το αυτονόητο ήταν ότι έπρεπε να δημιουργηθεί ένας πολιτικός

φορέας, που θα κάλυπτε το κενό που άφησε το ΠΑΣΟΚ.

Φανταζόμασταν ότι αυτή την ανάγκη θα την αισθάνονταν και πολλοί άλλοι. Έτσι δημιουργήσαμε τη Σοσιαλιστική Κίνηση, με σκοπό να διερευνήσει τις διαθέσεις όσων εδήλωναν ότι κινούνται στον ίδιο ιδεολογικοπολιτικό χώρο. Απευθυνθήκαμε σε 16 φορείς: μικρά κόμματα, συντακτικές επιτροπές εντύπων κλπ., μέχρι και σε πολιτικές «παρέες». Η απογοήτευσή μας ήταν μεγαλύτερη κι από αυτήν που νιώσαμε από το ίδιο το ΠΑΣΟΚ. Στην καλύτερη περίπτωση, δεν είχαν καμιά διάθεση να μπουν σε ταλαιπωρίες, να έρθουν σε σύγκρουση με την εξουσία και προτιμούσαν να εξαντλούν τις αναζητήσεις τους στους κλειστούς κύκλους των ασκόπως πολιτικολογούντων. Στη χειρότερη, υποκρίνονταν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η ΕΔΑ, μικρό αλλά υπολογίσιμο τότε κόμμα. Ενώ συζητούσαν μαζί μας και εδήλωναν αγανακτισμένοι με το ΠΑΣΟΚ, την ίδια ώρα διαπραγματεύονταν με το ΠΑΣΟΚ εκλογική συνεργασία στις ευρωεκλογές!! Κάποια στιγμή ανακοινώθηκε ότι 2 στελέχη της ΕΔΑ, μεταξύ αυτών δυστυχώς και ο Μ. Γλέζος, θα ήταν στο ψηφοδέλτιο του ΠΑΣΟΚ!

Έτσι ερμηνεύτηκε και η (ακατανόητη) καθυστέρηση στις συζητήσεις για τη δημιουργία του νέου φορέα. Εμείς θεωρούσαμε αυτονόητο ότι ο νέος φορέας θα έπρεπε να πάρει μέρος στις ευρωεκλογές του Ιουνίου 1984, και για τους γενικότερους πολιτικούς λόγους και ειδικά μετά τη στροφή 180 μοιρών που έκανε το ΠΑΣΟΚ και στο ζήτημα της ΕΟΚ. (Θυμίζουμε την περίφημη δήλωση - απάτη του Α. Παπανδρέου ότι «το κόστος της αποχώρησης είναι μεγαλύτερο από το κόστος παραμονής»).

Απομείναμε, λοιπόν, σχεδόν μόνοι, να σηκώσουμε ένα βάρος δυσβάσταχτο, που ποτέ δεν είχαμε φανταστεί. Έτσι, τα διαγραφέντα μέλη της Επιτροπής Οργανωτικού (που εν τω μεταξύ απομείναμε 5, μετά την αποχώρηση του Π. Μυριτζή) με ελάχιστους άλλους συντρόφους αποφασίσαμε την ίδρυση την ΑΣΚΕ. Η ίδρυση ανακοινώθηκε στις 28/2/1984 σε συνέντευξη τύπου στην αίθουσα της ΟΤΟΕ.]

Η ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε. (28/2/1984)

Με τη διακήρυξη τούτη απευθυνόμαστε σ' ολόκληρο τον ελληνικό λαό που δουλεύει στο χωράφι, το εργοστάσιο, το γραφείο, στους επαγγελματιοβιοτέχνες, την εργαζόμενη και σπουδάζουσα νεολαία. Απευθυνόμαστε, γιατί πιστεύουμε ότι η μοίρα του λαού μας και της πατρίδας μας μπορεί ν' αλλάξει. Πιστεύουμε ότι η ελπίδα για μια ανεξάρτητη πατρίδα, όπου θα πάψει η εκμετάλλευση του λαού από το μεγάλο κεφάλαιο μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

Ο ελληνικός λαός με τον αγώνα του πλησίασε αρκετές φορές να πάρει την τύχη του στα χέρια του, αλλά «φωτισμένες» πολιτικές ηγεσίες, που δεν πίστεψαν στη δύναμη του λαού ή επηρεάστηκαν από ξένα κέντρα αποφάσεων, κατάφεραν να οδηγήσουν το λαϊκό κίνημα στο συμβιβασμό και την ήττα.

Το ΠΑΣΟΚ, που ανέλαβε παντοδύναμο τη διακυβέρνηση το 1981, δεν τήρησε τις υποσχέσεις που έδωσε στον ελληνικό λαό. Οι ελπίδες για μια άλλη πορεία διαψεύστηκαν. Οι βασικές επιλογές παραμένουν αναλλοίωτες.

Α) Η διακυβέρνηση της χώρας από τη δεξιά

Η δεξιά, που κυβέρνησε με μικρά διαλείμματα όλες τις τελευταίες δεκαετίες, ακολούθησε μια πολιτική που υπηρετούσε τα ξένα συμφέροντα. Είναι υπόλογη απέναντι στο λαό και το έθνος για το καθεστώς της υποτέλειας. Η εξάρτηση της χώρας υπηρετείται από μια μεταπρατική αστική τάξη, που ποτέ δεν επιδίωξε μια αυτοδύναμη εθνική, κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη. Η δεξιά αποτελεί το πολιτικό όργανο της εξάρτησης και εκφράζει τα συμφέροντα της μεταπρατικής αυτής αστικής τάξης.

Η ανάπτυξη της χώρας δεν προσανατολίστηκε στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων του ελληνικού λαού αλλά των ξένων. Το ελληνικό κεφάλαιο δεν έγινε ποτέ κυρίαρχο. Λειτουργεί στη σκιά του ξένου κεφαλαίου.

Το πιο σημαντικό τμήμα του κοινωνικού πλεονάσματος διοχετεύεται στο εξωτερικό. Η βιομηχανική ανάπτυξη είναι επιφανειακή και δεν μπορεί να απορροφήσει το εργατικό δυναμικό που υποχρεώθηκε να μεταναστεύσει στις πλούσιες χώρες της Δύσης ή να οδηγηθεί στον παρασιτισμό κάτω από χειρότερους όρους εκμετάλλευσης. Ο πληθωρισμός και η ανεργία είναι μεγέθη πολύ μεγαλύτερα στην πατρίδα μας απ' ό,τι στις πλούσιες δυτικές χώρες και αποτελούν τη χειρότερη μορφή εκμετάλλευσης του λαού.

Οι αγρότες, χωρίς καμιά επαγγελματική κατοχύρωση, βλέπουν το εισόδημά τους να μειώνεται. Τα τεράστια μοναστηριακά και εκκλησιαστικά κτήματα έμειναν μακριά από τους φυσικούς ιδιοκτήτες

τους. Οι μεσάζοντες καρπώνονται το μεγαλύτερο μέρος από τον ιδρώτα του αγρότη.

Οι βιοτέχνες, οι μικροέμποροι, οι μικροεπαγγελματίες συνθλίβονται από το ξένο και ντόπιο κεφάλαιο και η θέση τους διαρκώς χειροτερεύει, χωρίς να τους προτείνεται καμιά προοπτική.

Οι ένοπλες δυνάμεις προσανατολίστηκαν όχι στην εδραίωση και διασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας, αλλά στη διατήρηση της εσωτερικής «τάξης», δηλ. του συστήματος εξάρτησης, με αποκορύφωμα την αμερικανοκίνητη χούντα.

Η εξάρτηση εκφράστηκε με την πρόσδεση της χώρας στρατιωτικά, πολιτικά και οικονομικά με τις Η.Π.Α., το NATO και την ΕΟΚ.

Τα εθνικά θέματα, Κύπρος, Αιγαίο, ΕΟΚ, αντιμετωπίστηκαν με βάση τα συμφέροντα της Δύσης.

Η παιδεία, η υγεία, η κοινωνική πρόνοια θυσιάστηκαν στο βωμό του κέρδους. Τα προβλήματα που γεννήθηκαν από τις νέες αντιθέσεις, οικολογία, περιβάλλον, κοινωνικές διακρίσεις, τρόπος και ποιότητα ζωής, προβλήματα νέων, αγνοούνται.

Η εισαγωγή και η μίμηση ξένων πολιτιστικών προτύπων υπονομεύουν την εθνική συνείδηση και επιδιώκουν τελικά να μειώσουν την αντίσταση του ελληνικού λαού ενάντια στο καθεστώς της εξάρτησης.

Β) Η διακυβέρνηση της χώρας από το ΠΑΣΟΚ

Οι στρατηγικοί στόχοι που έθεσε το ΠΑΣΟΚ, Εθνική Ανεξαρτησία, Λαϊκή Κυριαρχία και Κοινωνική Απελευθέρωση, έστω και αόριστοι, καθόριζαν το μόνο δρόμο για έξοδο από την κρίση. Το σύνολο των λαϊκών τάξεων και στρωμάτων, ευρύτερο του 60%, ήταν αποφασισμένο να στηρίξει με τη συμμετοχή του όλες τις αποφάσεις που είχαν διακηρυχθεί και επιβάλλονταν, για να ανοίξει ο δρόμος για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό της κοινωνίας μας. Ήταν η μόνη λύση.

Όμως στα δύομισι χρόνια που πέρασαν αποδείχτηκε στην πράξη ότι η κυβερνητική πολιτική του ΠΑΣΟΚ δεν αλλάζει τη φορά των πραγμάτων, αλλά διαχειρίζεται την κρίση του συστήματος. Η πολιτική στα εθνικά θέματα κινείται μέσα στη λογική του «ανήκομεν εις την Δύσιν». Διαπραγματεύεται μόνο κάποιους καλύτερους όρους εξάρτησης. Η οικονομική πολιτική εξυπηρετεί τα ίδια ταξικά συμφέροντα, όπως και πριν. Τα θετικά σημεία της κυβερνητικής πολιτικής, δυστυχώς λίγα, δεν ξεφεύγουν από τα πλαίσια του συστήματος.

Πολύ σύντομα η κυβέρνηση ξεκαθάρισε ότι δεν επιθυμεί τη λαϊκή συμμετοχή, αλλά θέλει τον πολίτη θεατή των εξελίξεων. Ο τύπος της εξουσίας δεν άλλαξε, παραμένει αστικός, το ίδιο συγκεντρωτικός και αυταρχικός, όπως και της δεξιάς. Τα σκάνδαλα συνεχίζονται.

Οι λαϊκές κινητοποιήσεις, ακόμη και όταν έχουν φιλοκυβερνητικό προσανατολισμό, είναι ανεπιθύμητες. Η λήψη των κυβερνητικών αποφάσεων γίνεται ερήμην των μαζικών φορέων. Οποιαδήποτε διαφωνία παρουσιάζεται σαν υπονόμευση της κυβέρνησης και προσφορά στη δεξιά. Η κοινωνική, πολιτική και πολιτιστική κριτική αντιμετωπίζεται προληπτικά, με εκδηλώσεις ενσωμάτωσης και αφομοίωσης. Οι εξαγγελίες για λαϊκή συμμετοχή αποδείχτηκαν εμπαιγμός και ό,τι ονομάστηκε λαϊκή συμμετοχή δεν ήταν τίποτε περισσότερο από την καθιέρωση και ανάδειξη κάποιων νέων κατεστημένων. Το μαζικό κίνημα γνώρισε τη χειρότερη ύφεση, ύφεση που δε γνώρισε σ' όλη την περίοδο της μεταπολίτευσης.

Στα εθνικά θέματα οι επιλογές της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ δε διαφέρουν ουσιαστικά από αυτές της δεξιάς. Η ένταξη στην ΕΟΚ έγινε αποδεκτή και οι κάποιες προσπάθειες για βελτίωση των όρων της δεν αναιρούν την επικίνδυνη για τη χώρα μας εξάρτηση και τους φραγμούς για μια αυτόνομη πορεία, προϋπόθεση για το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό στη χώρα μας.

Η συμφωνία για την παραμονή των βάσεων επικυρώνει τη στρατιωτική μας εξάρτηση από τις ΗΠΑ. Παράλληλα επιχειρείται απαράδεκτη παραπλάνηση του λαού, ότι δικαιώνεται ο αγώνας του.

Η παραμονή μας στο NATO ούτε καν αμφισβητείται και κατά τα δύο σκέλη, παρά τις προεκλογικές ορθές επισημάνσεις για το ρόλο του.

Στο Κυπριακό η αρχικά διαφαινόμενη αποφασιστικότητα έδωσε τη θέση της στην ενδοτικότητα, στην ασθενική αντιμετώπιση των τουρκικών προκλήσεων και στην εναπόθεση των ελπίδων για λύση του στο δυτικό παράγοντα, αντί να επιδιωχθεί η ενίσχυση του εσωτερικού μετώπου με κάθε τρόπο και η πλήρης διεθνοποίηση του θέματος.

Στις ελληνοτουρκικές σχέσεις φαίνεται να εγκαταλείπεται η άποψη ότι οι υποχωρήσεις μόνο την επιθετικότητα ευνοούν. Η στάση της κυβέρνησης απέναντι στους Τούρκους πολιτικούς πρόσφυγες και στο κουρδικό πρόβλημα προκαλεί τουλάχιστον ερωτηματικά.

Στην οικονομία ακολουθείται η πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας. Τα βάρη της κρίσης εξακολουθούν να πέφτουν στις πλάτες του λαού, που ήταν διατεθειμένος για θυσίες, αλλά με τον όρο ότι θα έβλεπε «δείγματα γραφής» μιας προσπάθειας για κοινωνικές αλλαγές. Αντί γι' αυτό βλέπει να εξυπηρετούνται τα ίδια με πριν ταξικά συμφέροντα. Το μεγάλο κεφάλαιο δε θίγεται. Τα μέτρα για «κοινωνικοποιήσεις» και «αυτοδιαχείριση» το μόνο που πετυχαίνουν είναι να διασύρουν τις έννοιες αυτές στη συνείδηση του λαού και μαζί μ' αυτές και την έννοια του σοσιαλισμού.

Όλ' αυτά δεν είναι κάποιες τακτικές κινήσεις με αμετάθετους τους στρατηγικούς στόχους. Αν ήταν έτσι, θα έπρεπε αυτές οι επιλογές να συνοδεύονται από μια σωστή πολιτική για τη δημιουργία προϋποθέσεων και ευνοϊκών συσχετισμών μέσα στο λαό, με τον απαραίτητο πάντοτε όρο ότι ο λαός θα γινόταν πραγματικά συμμετέχων σ' αυτή την πορεία. Πρόκειται για οριστικές και αμετάκλητες επιλογές της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ, επιλογές που ανοίγουν, αργά ή γρήγορα, το δρόμο για την επάνοδο της δεξιάς και στην πολιτική της έκφραση. Αν εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένες αυταπάτες για τις προθέσεις της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ και τις συνέπειες αυτής της πολιτικής καλό θα είναι γρήγορα να διαλυθούν.

Γ) Τα άλλα κόμματα και το ΑΣΚΕ

Η Ν.Δ., πολιτικός εκφραστής του ξένου και ντόπιου μονοπωλιακού και εξαρτημένου κεφάλαιου, επικροτεί, στο μέτρο που πολιτικά μπορεί, την κυβερνητική πολιτική, που σταθμούς της έχει τη συμφωνία για τις βάσεις και το άρθρο 4 του νόμου για τις «κοινωνικοποιήσεις». Διαμαρτύρεται μόνο όσο διαβλέπει τη δημιουργία του νέου πολιτικού κατεστημένου του ΠΑΣΟΚ. Αξιοποιεί την έξοδο, λόγω απογοήτευσης, από την ενεργό πολιτική μεγάλων τμημάτων του λαού και ανασυγκροτείται οργανωτικά παρά τις διαμάχες συντηρητικών – «ανανεωτικών», που εν μέρει απηχούν πραγματικές ενδοταξικές δευτερεύουσες αντιθέσεις, αλλά που ταυτόχρονα εξυπηρετούν μελλοντικά πολιτικά σχέδια. Καλλιεργεί ένα ψεύτικο κλίμα πόλωσης, που ευνοεί και τα δύο μεγάλα κόμματα, γιατί δημιουργεί πλασματικά διλήμματα του τύπου ΠΑΣΟΚ ή Ν.Δ. Έχει την κύρια ευθύνη για τη δημιουργία κλίματος διχασμού μέσα στο λαό.

Το Κ.Κ.Ε., παρά την αρχική του απόφαση να επιχειρήσει να καρπωθεί τα πολιτικά οφέλη από την κυβερνητική πολιτική, τελικά, υπακούοντας σε άλλες σκοπιμότητες, στην πράξη αποδέχεται τη διαχείριση της κρίσης του συστήματος, όπως υλοποιείται από το ΠΑΣΟΚ. Οι συμφωνίες κορυφής δεν υπηρετούν τίποτε άλλο από την αφομοίωση ενός τμήματος του λαϊκού κινήματος από το σύστημα και όχι βέβαια προς όφελος των λαϊκών συμφερόντων. Αμβλύνει, βαθμιαία, τις θέσεις του για την ΕΟΚ και αποδέχεται τη στρατηγική της Σοβιετικής Ένωσης. Αυτή η στρατηγική δεν αμφισβητεί τη συμφωνία της Γιάλτας και επομένως τη θέση της Ελλάδας στο δυτικό μπλοκ, γι' αυτό και στηρίζει ανοιχτά τη διατήρηση των βάσεων στην Ελλάδα. Δεν επιθυμεί διαμόρφωση ενός άλλου σοσιαλιστικού μοντέλου, αυτοδιαχειριστικού, που θα αποτελέσει πρόκληση στον «υπαρκτό σοσιαλισμό».

Το ΚΚΕ εσ., ακολουθεί μια πιο αγωνιστική γραμμή σ' ορισμένους μαζικούς χώρους, ενώ αποδέχεται όλες τις βασικές επιλογές της κυβερνητικής πολιτικής. Ιδιαίτερα, είναι υπέρμαχο της ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ των μονοπωλίων, που εξυπηρετεί την οικονομικής μας εξάρτηση, και καλλιεργεί αποπροσανατολιστικές αυταπάτες ότι μπορεί να μετατραπεί σε ΕΟΚ των εργαζομένων. Δεν αντιστοιχεί σε κοινωνικές δυνάμεις και δεν μπορεί να δώσει καμιά ρεαλιστική προοπτική.

Είναι φανερό ότι κυβέρνηση και κόμματα ευνοούν τη μαζική έξοδο από την πολιτική του λαού, επιδικώκουν να τον απογοητεύσουν και να τον οδηγήσουν στο περιθώριο των πολιτικών εξελίξεων. Η χώρα μας είναι ενταγμένη στην κοινή στρατηγική της σοσιαλδημοκρατίας στη Νότια Ευρώπη (Γαλλία, Ιταλία, Ελλάδα, Ισπανία, Πορτογαλία), που στόχο έχει να ενσωματώσει τα ισχυρά λαϊκά κινήματα αυτών των χωρών στο σύστημα.

Αποτέλεσμα αυτού του πολιτικού σκηνικού, όσο δεν προτείνεται μια άλλη προοπτική, είναι να βγει ωφελημένη η δεξιά και να επανέλθει, αργά ή γρήγορα στην κυβέρνηση, όταν το αποφασίσουν τα κέντρα εξουσίας μέσα και έξω από τη χώρα μας, όπως έγινε στη Μ. Βρετανία και τη Δ. Γερμανία και όπως, δυστυχώς, προβλέπεται και στη Γαλλία.

Θα λειτουργήσει δηλαδή και στην Ελλάδα το παιχνίδι της εναλλαγής των δύο μεγάλων κομμάτων στην κυβέρνηση, ενός πιο προοδευτικού κι ενός πιο συντηρητικού, που θα κινούνται και τα δύο στη λογική του συστήματος και το καθένα θα απορροφά την κοινωνική δυσαρέσκεια που δημιουργεί το άλλο. Έτσι το σύστημα θα διαιωνίζεται. Γι' αυτό σήμερα χρειάζεται μια άλλη πολιτική για το λαϊκό κίνημα του τόπου μας, που θα αμφισβητεί όχι μόνο στα λόγια αλλά και την πράξη το καθεστώς της εξάρτησης και της εκμετάλλευσης. Που θα αναγορεύει τον ίδιο το λαό σε μοναδικό ρυθμιστή των πολιτικών και

κοινωνικών εξελίξεων.

Αναγκαία λοιπόν είναι η παρουσία ενός νέου πολιτικού κόμματος που θα εκφράσει τον καινούριο προσανατολισμό.

Το ρόλο αυτό φιλοδοξεί να παίξει το Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας (Α.Σ.Κ.Ε.), που την ίδρυσή του ανακοινώνουμε σήμερα. Υποσχόμαστε στον Ελληνικό Λαό ότι δε θα συμβιβαστούμε ποτέ, σε καμιά φάση του αγώνα, αλλά αντίθετα θα δώσουμε σταθερά τη μάχη μέχρι να γίνουν τα οράματά μας πραγματικότητα.

Δ) Οι στρατηγικοί στόχοι και η πορεία

Ο νέος πολιτικός φορέας θ' αγωνιστεί για την πραγμάτωση της Εθνικής Ανεξαρτησίας και του Σοσιαλισμού στην πατρίδα μας.

Όλες οι αποφάσεις για την τύχη της χώρας πρέπει να παίρνονται από τον Ελληνικό Λαό.

Ο αγώνας για την κατάκτηση της ανεξαρτησίας προϋποθέτει τον αγώνα για την αποδέσμευση από τα πολιτικοστρατιωτικά και οικονομικά κέντρα αποφάσεων της Δύσης (ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΟΚ), τη χάραξη ανεξάρτητης και αδέσμευτης εξωτερικής πολιτικής, την ενίσχυση και τοποθέτηση σε νέα βάση της εθνικής μας άμυνας, δηλαδή τη στήριξή της στον ίδιο το λαό, την περιφρούρηση της εδαφικής ακεραιότητας και τον αγώνα για να μη συρρικνωθεί ο Ελληνισμός στην Κύπρο και το Αιγαίο.

Πιστεύουμε ότι αναγκαίος όρος για την αποδυνάμωση και την κατάργηση των πολιτικοστρατιωτικών συνασπισμών των δύο υπερδυνάμεων είναι ο αγώνας για Εθνική Ανεξαρτησία των λαών, που συμβάλλει τελικά στη χαλάρωση της διεθνούς έντασης και στην προώθηση της Ειρήνης. Γι' αυτό η στρατηγική για την κατάκτηση της Εθνικής Ανεξαρτησίας, περιέχει την συμπαράταξη στους εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες των λαών.

Οι διαφορές μας στο κοινωνικό μοντέλο, η απόρριψη από την πλευρά μας των συμφωνιών των δύο υπερδυνάμεων και η σταθερή τοποθέτηση της Ελλάδας στο χώρο των Αδέσμευτων δεν πρέπει να εμποδίσει τις φιλικές σχέσεις της χώρα μας με τη Σοβιετική Ένωση και τις άλλες χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού.

Γνωρίζουμε όμως, ότι η στρατηγική για την Εθνική Ανεξαρτησία από μόνη της δεν αρκεί. Θα πρέπει να είναι διαλεκτικά δεμένη με τη στρατηγική μετάβαση στο σοσιαλισμό ώστε να αποτραπούν οι κίνδυνοι επανόδου στο άρμα του ιμπεριαλισμού. Έτσι η Εθνική Ανεξαρτησία δεν αποτελεί το πρώτο στάδιο για το σοσιαλισμό αλλά συστατικό στοιχείο της πορείας για την πραγμάτωσή του.

Όραμα του νέου πολιτικού φορέα είναι μια αυτοδιαχειριζόμενη σοσιαλιστική κοινωνία που ο πολίτης συμμετέχει ενεργά σ' όλες τις αποφάσεις που αφορούν τον ίδιο, την κοινωνία και τη χώρα. Η έννοια της αυτοδιαχείρισης έχει και οικονομικό αλλά κυρίως και κοινωνικό περιεχόμενο.

Στην οικονομία ο άμεσος παραγωγός διαχειρίζεται το μόχθο του παίρνοντας υπόψη του το γενικότερο συμφέρον του Ελληνικού Λαού.

Οι αυτοδιαχειριζόμενες παραγωγικές μονάδες θα έχουν σαν βασικό κριτήριο την κοινωνική προσφορά και όχι το κέρδος.

Έτσι ώστε η ανάπτυξή τους και η λειτουργία τους να μη στηρίζεται μόνο στο μηχανισμό της αγοράς.

Θα καθιερωθούν θεσμοί ελέγχου και εποπτείας στις αυτοδιαχειριζόμενες παραγωγικές μονάδες που να στηρίζονται σε μορφές άμεσης δημοκρατίας μέσα από το λαό έτσι ώστε να μην εκφυλιστούν σε συλλογικό καπιταλισμό ή να εξαρτηθούν από μια κεντρική εξουσία.

Η αυτοδύναμη και ισόρροπη ανάπτυξη της χώρας με την αποκέντρωση των οικονομικών, πολιτικών, πολιτιστικών δραστηριοτήτων, αποτελεί συστατικό στοιχείο της μετάβασης στο σοσιαλισμό. Ανάπτυξη που στηρίζεται κυρίως στις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας, αλλά και στην ισότιμη συνεργασία με άλλες χώρες. Σ' αυτήν περιέχεται η ανάπτυξη των συνεταιρισμών, στις πόλεις και την ύπαιθρο, η προώθηση της συνεταιριστικής αγροτικής βιομηχανίας.

Ως σήμερα η ανάπτυξη της χώρας μας βασίζεται στους εργαζόμενους που φέρουν το μεγαλύτερο βάρος της φορολογίας και από την αποταμίευσή τους κύρια αντλείται η χρηματοδότηση της οικονομίας. Η αστική τάξη και το ξένο κεφάλαιο καρπώνονται το πλεονέκτημα αυτό χωρίς ουσιαστικά να συνεισφέρουν παρ' όλο που η σημερινή μορφή ανάπτυξης εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους.

Η θεμελίωση άλλου τύπου ανάπτυξης θα πρέπει να στηριχτεί στον εκσυγχρονισμό του παραγωγικού εξοπλισμού μέσα από ένα πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Η πορεία μετάβασης σε μια αυτοδιαχειριζόμενη σοσιαλιστική κοινωνία στηρίζεται στην

ανάπτυξη θεσμών λαϊκής συμμετοχής άμεσης δημοκρατίας, ώστε η εξουσία να αποκεντρώνεται χωρίς τον κίνδυνο δημιουργίας κάποιων νέων κατεστημένων.

Ο σοσιαλισμός που οραματιζόμαστε, βασίζεται στην πολιτική ενεργοποίηση και άμεση συμμετοχή του λαού στην άσκηση εξουσίας από τον ίδιο ώστε να μπορεί να παρεμβαίνει αποτελεσματικά σε κάθε απόπειρα αλλαγής της πορείας. Η μόνη εγγύηση και το μοναδικό όπλο είναι ο λαός.

Έντεχνα καλλιεργείται η άποψη ότι ο Ελληνικός Λαός δεν είναι ώριμος να πάρει την τύχη στα χέρια του. Ενώ παράλληλα προβάλλεται η αντίληψη για φωτισμένες πολιτικές ηγεσίες. Όλα αυτά έχουν στόχο τον παροπλισμό του λαϊκού κινήματος, την παραμονή του λαού ως απλού θεατή των πολιτικών εξελίξεων για να διαιωνίζεται τελικά το σύστημα.

Και αυτό γιατί το ελληνικό λαϊκό κίνημα έχει ιστορικά αποδείξει ότι είναι και υπεύθυνο και αξιόμαχο στον αγώνα για την αλλαγή του συστήματος. Αν αυτός ο αγώνας δεν δικαιώθηκε ως τώρα, την ευθύνη δεν την έχει ο λαός, αλλά η κάθε φορά ηγεσία του.

Μόνο μια πολιτική που βασίζεται στην πλήρη ενημέρωσή του και στη συμμετοχή του στην άσκηση εξουσίας έχει τις προϋποθέσεις να οδηγήσει στο σοσιαλισμό.

Κάθε θεσμός άμεσης λαϊκής συμμετοχής που στοχεύει σε μια σοσιαλιστική κοινωνία από την παραγωγή, την τοπική αυτοδιοίκηση, το συνδικαλισμό, τον πολιτισμό, την ειρήνη, τα κοινωνικά κινήματα θα πρέπει να προωθείται και να αναπτύσσεται.

Η Λαϊκή Κυριαρχία είναι συστατικό του στόχου και της πορείας για το σοσιαλισμό. Αυτό σημαίνει την παγίωση και τη διεύρυνση των κάθε είδους ελευθεριών του λαού μας που έχουν κατακτηθεί στο σημερινό αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα.

Η πολυφωνία έκφρασης (πολιτική, κοινωνική, πολιτιστική, κλπ), που περιέχει και την έννοια του πολυκομματισμού είναι απαραίτητος όρος για την κατοχύρωση και διεύρυνση της Λαϊκής Κυριαρχίας. Αποτελεί την ασφαλιστική δικλείδα σε οποιαδήποτε απόπειρα αλλοίωσης της θέλησής του από πολιτικές ηγεσίες, κόμματα, ξένο παράγοντα. Έτσι η έννοια αυτή της πολυφωνίας είναι πολύ ευρύτερη από τον πολυκομματισμό γιατί αφορά στο λαό και όχι στην αστική δημοκρατία.

Ο λαός μας επιδιώκει την πραγμάτωση της Εθνικής Ανεξαρτησίας και το πέραςμα στο σοσιαλισμό να γίνουν ειρηνικά, κατοχυρώνοντας και διευρύνοντας ό,τι έχει κατακτήσει στο σημερινό αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα. Για οποιαδήποτε άλλη επιλογή, την ευθύνη θα έχουν όσοι αντιδράσουν στην πορεία και την κυρίαρχη θέληση του λαού.

Το κόμμα, αναπόσπαστο κομμάτι του λαού, μάχεται καθημερινά στην πρώτη γραμμή, απ' όπου συγκεντρώνει όλο τον πολιτικό προβληματισμό που υπάρχει στο λαό. Επεξεργάζεται την πολιτική του, που είναι και πρόταση πολιτικής για το λαϊκό κίνημα. Αυτή η πολιτική ελέγχεται, εγκρίνεται και υλοποιείται από τον ίδιο το λαό.

Για το ΑΣΚΕ, ο μαρξισμός, αποτελεί μέθοδο ανάλυσης των χαρακτηριστικών μιας κοινωνίας, χωρίς να αποτελεί δόγμα. Οι εμπειρίες μετάβασης, τα σύγχρονα μαρξιστικά ρεύματα, οι αγώνες των λαών πρέπει να αναλύονται με προσοχή και να εμπλουτίζουν, χωρίς διάθεση μιμητισμού, το ιδεολογικό υπόβαθρο του κόμματος.

Η δομή και η λειτουργία του κόμματος αντανακλούν τα χαρακτηριστικά της κοινωνίας που οραματίζεται.

Ε) Κοινωνικές δυνάμεις στην Ελλάδα. Το κράτος

Οι κοινωνικές δυνάμεις στην Ελλάδα που θα στηρίζουν την πορεία προς το σοσιαλισμό είναι εκείνες που καθορίζονται από την κυρίαρχη αντίθεση μητρόπολης – περιφέρειας, που αποτελεί διεθνοποίηση της βασικής αντίθεσης του καπιταλισμού Κεφάλαιο – Εργασία.

Η Ελλάδα, σαν χώρα και σαν κοινωνία, έχει ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά περιφερειακού καπιταλισμού, χωρίς να βρίσκεται στα ακρότατα όρια της περιφέρειας. Ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής έχει σχετικά ολοκληρωθεί και βαθύνει σ' ένα μονοπωλιακό τομέα της οικονομίας, χωρίς να έχει αποδιάρθρωσει τους άλλους τρόπους παραγωγής.

Η αστική τάξη διακρίνεται στη μονοπωλιακή και τη μεσαία.

Η μονοπωλιακή αστική τάξη είναι ο βασικός τοποτηρητής των συμφερόντων του ιμπεριαλισμού και της ξένης εξάρτησης. Συνδέει την ύπαρξή της με τα μητροπολιτικά κέντρα του καπιταλισμού. Καρπώνεται σημαντική μερίδα από το κοινωνικό πλεόνασμα. Ο χαρακτήρας της είναι παρασιτικός και μεταπρατικός. Ποτέ δε συμμετέχει στους εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες και πάντα συμπράττει με κάθε είδους κατακτητές.

Η μεσαία αστική τάξη (παραδοσιακή και νέα) εξαρτάται όλο και περισσότερο από τη μονοπωλιακή αστική τάξη, που καθορίζει το πολιτικό σχέδιο. Αν και έχει αντίθεση με τη μονοπωλιακή αστική τάξη, η ύπαρξή της είναι στενά δεμένη με τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, έτσι ώστε οι διαφορές αυτές να μη φτάνουν στα όρια αμφισβήτησής του.

Το κράτος είναι ο κύριος μηχανισμός αναδιανομής του πλεονάσματος προς όφελος της αστικής τάξης. Αποτελεί το όργανο επιβολής και αναπαραγωγής της αστικής τάξης στην Ελλάδα σε βάρος των άλλων τάξεων και στρωμάτων. Ο ρόλος του κράτους είναι κυρίαρχος σ' όλα τα επίπεδα: πολιτικό, κοινωνικό, οικονομικό.

Η μικροαστική τάξη (νέα και παραδοσιακή) είναι ο ρυθμιστικός παράγοντας των ταξικών συμμαχιών. Η συμπόρευσή της με την αστική τάξη (μονοπωλιακή και μεσαία) δεν είναι σταθερή, γιατί οι όροι της συμμαχίας συνδέονται με τις καπιταλιστικές κρίσεις και τη χειροτέρευση των όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Άλλωστε η θέση της στην ταξική συμμαχία με την αστική τάξη είναι επισφαλής και δεν αποκτά ηγετικό ρόλο, αν και καρπώνεται γενικά μεγαλύτερο κοινωνικό πλεόνασμα σε σχέση με τους αγρότες και τους εργάτες, η θέση της είναι κυριαρχούμενη στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής

Εργατική τάξη: Το τμήμα της εργατικής τάξης που απασχολείται στο μονοπωλιακό τομέα της οικονομίας αποκτά ένα ψηλό βαθμό ταξικής συνείδησης. Τα τμήματα της εργατικής τάξης που απασχολούνται στους παραδοσιακούς τομείς μεταποίησης έχουν χαλαρότερη ταξική συνοχή. Συνολικά η εργατική τάξη αποτελεί την πιο συνειδητή κοινωνική δύναμη για μια στρατηγική σοσιαλιστικής μετάβασης. Στη χώρα μας όμως δεν είναι το κυρίαρχο κοινωνικό τμήμα.

Οι αγρότες βρίσκονται κάτω από συνθήκες κλιμακούμενης εκμετάλλευσης, που είναι ιδιαίτερα έντονη στις μικρές ιδιοκτησίες, ενώ στα μεσαία αγροτικά στρώματα μπορεί να φτάσει μέχρι μια πολιτική ουδετεροποίησής τους (πιστώσεις κλπ).

Οι πρόσφατοι πολιτικοί και κοινωνικοί αγώνες στην Ελλάδα για ανεξαρτησία, δημοκρατία, κοινωνική δικαιοσύνη διεξαχθήκαν από τους αγρότες, τους εργάτες και σημαντικά τμήματα της μικροαστικής τάξης και στρωμάτων της πόλης. Το ίδιο θα συμβεί και στον αγώνα που τώρα πάλι αρχίζει.

ΣΤ) Οι οργανωτικές αρχές του ΑΣΚΕ

Οι μεγάλες ιστορικές ευκαιρίες για την πατρίδα μας χάθηκαν, γιατί στις κρίσιμες φάσεις βρέθηκαν ανεξέλεγκτες πολιτικές ηγεσίες, που κατάφεραν να επιβάλουν μια γραμμή αντίθετη με τη βούληση του λαού και της κομματικής τους βάσης.

Έτσι το θεμέλιο των οργανωτικών αρχών του Α.Σ.Κ.Ε. είναι να παίρνονται οι αποφάσεις και να ελέγχεται η υλοποίησή τους από το σύνολο των μελών του κόμματος κι όχι από κάποια μικρή ομάδα στελεχών.

Θα πρέπει επίσης να διασφαλίζεται:

Η αποφυγή της δημιουργίας χάσματος ανάμεσα σε «ηγεσία» και «βάση».

Η αποφυγή γραφειοκρατικών τάσεων.

Η αποκέντρωση.

Η αποδοτική λειτουργία.

Οι βασικές αρχές είναι οι παρακάτω:

Δεν υπάρχουν ανώτερα και κατώτερα όργανα, αλλά πιο κεντρικά και πιο περιφεριακά. Η δομή της οργάνωσης δεν είναι πυραμίδα, αλλά κύκλος. Όλα τα όργανα βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο. Δεν υπάρχει ηγεσία και βάση, αλλά κέντρο και περιφέρεια.

Κάθε όργανο έχει την αποκλειστική ευθύνη να αποφασίζει για τα ζητήματα του χώρου του.

Τα κεντρικά όργανα μόνο να εισηγούνται μπορούν.

Η οργάνωση είναι περιφεριακά αποκεντρωμένη. Την ευθύνη για τη λειτουργία των οργανώσεων έχουν εκλεγμένες περιφεριακές επιτροπές και όχι κεντρικά όργανα.

Κανένα όργανο δεν είναι διορισμένο.

Τα μέλη είναι απόλυτα ισότιμα μεταξύ τους, ανεξάρτητα από το όργανο που είναι ενταγμένα. Κάθε μέλος παίρνει μέρος κανονικά στη γενική συνέλευση της οργάνωσής του. Κάθε μέλος συμμετέχει σε επιτροπή, που επεξεργάζεται τη γραμμή του κόμματος σε κάποιο τομέα. Τα μέλη οποιουδήποτε οργάνου είναι ισότιμα μεταξύ τους. Δεν υπάρχει γραμματέας. Υπάρχει ένας συντονιστής, που περιοδικά εναλλάσσεται. Τα μέλη οποιουδήποτε οργάνου ανακαλούνται από τη θέση τους οποιαδήποτε στιγμή με διαδικασίες, όπου συμμετέχουν όλα τα μέλη του χώρου που καλύπτει το όργανο αυτό.

Μέλος του κόμματος μπορεί να γίνει κάθε πολίτης που δέχεται την ιδρυτική διακήρυξη και το καταστατικό, διαθέτει προσωπικό και πολιτικό ήθος και έχει συμπληρώσει το 16^ο έτος της ηλικίας του. Κάθε μέλος εκφράζει ελεύθερα τις απόψεις του στο όργανο που ανήκει. Κάνει ακόμα την κριτική του προς μέλη και όργανα του φορέα και την αυτοκριτική του, που γίνονται χωρίς κανένα περιορισμό, μέσα σε ανοιχτές δημοκρατικές διαδικασίες. Η μειοψηφία πειθαρχεί στις αποφάσεις που παίρνονται κατά πλειοψηφία. Η άποψη της μειοψηφίας μεταφέρεται στο σύνολο της οργάνωσης και όχι μόνο στα πιο κεντρικά όργανα. Δεν υπάρχουν πληροφορίες που να μη γίνονται γνωστές στο σύνολο της οργάνωσης. Κάθε όργανο πειθαρχεί στις αποφάσεις ενός πιο κεντρικού οργάνου για θέματα που αφορούν έναν ευρύτερο χώρο από την περιοχή ευθύνης του.

Τα μέλη λειτουργούν με απόλυτη ειλικρίνεια, τόσο μεταξύ τους όσο και προς το λαό. Η αυτοκριτική του φορέα γίνεται ανοιχτά προς το λαό, με απαραίτητη προϋπόθεση να συνοδεύεται από ανάλυση των αιτιών που προκάλεσαν άστοχες ενέργειες και συναφείς προτάσεις για το ξεπέραςμα των αδυναμιών.

Αναπτύσσεται η συνεργασία και η συντροφικότητα ανάμεσα στα μέλη. Αποκλείονται οι ομαδοποιήσεις.

Σε κάθε οργάνωση και σε όλα τα όργανα συνδέεται η θεωρία με την πράξη σε όλα τα θέματα. Όλα τα μέλη αναλαμβάνουν συγκεκριμένη δουλειά ανάλογα με τις δυνατότητές τους. Σε κάθε οργάνωση και σε κάθε όργανο καθιερώνεται μόνιμα η διαδικασία προγραμματισμού, απολογισμού και ελέγχου.

Τα μέλη και τα όργανα, κεντρικά και περιφερειακά λειτουργούν σε πολιτική βάση. Δεν είναι φορείς κάποιων στενών συντεχνιακών ή άλλων συμφερόντων. Κάθε επί μέρους θέμα εντάσσεται στη γενική πολιτική γραμμή και αντίστροφα η γενική πολιτική εξειδικεύεται σε κάθε επί μέρους χώρο.

Δεν υπάρχουν ξεχωριστά πειθαρχικά όργανα. Για τέτοιες υποθέσεις αρμόδιες είναι οι συνελεύσεις, που λειτουργούν διαπαιδαγωγικά και όχι εξοντωτικά για τα μέλη. Μόνο στις περιπτώσεις ομαδοποίησης, υπηρεσίας άλλου πολιτικού φορέα ή ζητήματος ηθικής τάξης επιβάλλεται η ποινή της οριστικής διαγραφής.

Η σύνθεση της κεντρικής επιτροπής δεν είναι σταθερή και αποτελείται από τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής και έναν εκπρόσωπο από κάθε νομαρχιακή οργάνωση, που μπορεί να εναλλάσσεται. Η εκτελεστική επιτροπή εκλέγεται από την κεντρική επιτροπή, λογοδοτεί σ' αυτήν και κάθε στιγμή μπορεί να ανακληθεί από την κεντρική επιτροπή.

Τα θέματα ημερήσιας διάταξης, που θα συζητηθούν στην κεντρική επιτροπή, γνωστοποιούνται σε όλη την οργάνωση 20 μέρες πριν από τη σύνοδο. Στο διάστημα αυτό συνέρχονται όλα τα όργανα του κόμματος και αποφασίζουν πάνω στα θέματα αυτά. Στη νομαρχιακή συνέλευση εκλέγεται ο εκπρόσωπός της, που συμμετέχει στην κεντρική επιτροπή, στην οποία και μεταφέρει τις απόψεις της.

Σε έκτακτα θέματα, που δεν έχουν τεθεί στην οργάνωση 20 μέρες πριν τη σύνοδο, ή σε ιδιαίτερης σοβαρότητας θέματα που δε συγκεντρώνουν στην κεντρική επιτροπή πλειοψηφία $\frac{3}{4}$, το θέμα μεταφέρεται στο σύνολο της οργάνωσης, που αποφασίζει μέσα σε χρόνο που ορίζει η κεντρική επιτροπή.

Οι βουλευτές του κόμματος δεν εξαντλούν τη θητεία τους, αλλά αντικαθίστανται από τους αναπληρωματικούς, σε χρόνο που ορίζει η κεντρική επιτροπή και που κυμαίνεται από 1 ως 2 χρόνια, ανάλογα και με τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε εκλογικής περιφέρειας.

Απευθυνόμαστε στον Ελληνικό Λαό. Στον εργάτη, τον αγρότη, το μισθωτό, το μικροεπαγγελματία, το βιοτέχνη, τη νεολαία, σε κάθε καταπιεζόμενο πολίτη. Σ' όλους όσοι βλέπουν ότι το σημερινό σύστημα διαιώνίζει την ξένη εξάρτηση και την εκμετάλλευση. Σ' όσους πιστεύουν ότι ο λαός μας μπορεί να πάρει την τύχη του στα χέρια του για μια αυτοδιαχειριζόμενη σοσιαλιστική κοινωνία, χωρίς ξένες επεμβάσεις και εκμετάλλευση. Σ' αυτούς που χωρίς προσωπικές φιλοδοξίες θέλουν ν' αγωνιστούν για την υπόθεση της Εθνικής Ανεξαρτησίας και του Σοσιαλισμού.

Τους καλούμε:

Να πυκνώσουν τις τάξεις του Α.Σ.Κ.Ε., για να γίνει επιτέλους πράξη το όραμα μιας ανεξάρτητης σοσιαλιστικής Ελλάδας.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ

Μετά την παρουσίαση της διακήρυξης ακολούθησαν οι ερωτήσεις των δημοσιογράφων και οι απαντήσεις των εκπροσώπων του κόμματος.

Στο διάλογο αυτό έχουν γίνει οι εξής μετατροπές:

- α) φραστικές διορθώσεις, αναγκαίες κατά τη μεταφορά του προφορικού λόγου σε γραπτό,
- β) διαχωρισμός των ερωτήσεων που έκανε ο κάθε δημοσιογράφος, ώστε ο αναγνώστης να μπορεί να βρίσκει την αντίστοιχη απάντηση αμέσως μετά την ερώτηση,
- γ) αλλαγή στη σειρά των ερωτήσεων, ώστε να δοθούν κατά το δυνατό σε ενότητες,
- δ) απαλοιφή των ονομάτων στελεχών του κόμματος και δημοσιογράφων, σύμφωνα με μια πάγια αρχή της Επιτροπής Τύπου του ΑΣΚΕ.

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ: Μήπως η ίδρυση του ΑΣΚΕ διασπά το χώρο του σοσιαλισμού και επιταχύνει την επάνοδο της δεξιάς στην εξουσία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Πού είδατε τις άλλες σοσιαλιστικές δυνάμεις και ποιες είναι αυτές; Αν το ΠΑΣΟΚ ήταν και στην πράξη σοσιαλιστικό και όχι μόνο στις διακηρύξεις, δε θα υπήρχε λόγος να ιδρυθεί το ΑΣΚΕ. Ακριβώς επειδή δεν ακολουθεί σοσιαλιστική γραμμή, γι' αυτό κάναμε ένα καινούργιο ξεκίνημα του αγώνα για το σοσιαλισμό και όχι διάσπαση. Η δεξιά θα επανέλθει, εφόσον συνεχίζεται η ίδια κυβερνητική πολιτική, χωρίς να δίνεται άλλη προοπτική. Απόδειξη τα αποτελέσματα στους δικηγόρους, όπου εμείς δεν «διασπάσαμε» κανέναν. Η ίδρυση του ΑΣΚΕ θα δώσει μια καινούργια προοπτική στο λαϊκό κίνημα.

ΒΡΑΔΥΝΗ: Αφού το ΠΑΣΟΚ δεν είναι σοσιαλιστικό, το ΑΣΚΕ διεκδικεί τη μοναδικότητα της ετικέτας του σοσιαλισμού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Το ΠΑΣΟΚ είχε σχέση με το σοσιαλισμό, δεν έχει όμως σήμερα η πολιτική του γραμμή. Σχέση με το σοσιαλισμό έχουν οι ιδρυτικές του αρχές και βέβαια ένα δυναμικό αγωνιστών, που, για διάφορους λόγους, παραμένει ακόμα μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Δε διεκδικούμε αποκλειστικότητα και δεν προσπαθούμε με τα λόγια να πετύχουμε τίποτα. Το τι είναι ο καθένας θα αποδειχτεί από τη δράση του και ο λαός με τη δική του αξιολόγηση θα καταξιώσει εκείνον που θα κρίνει. Εμείς φιλοδοξούμε να καταξιωθούμε μέσα από τους λαϊκούς αγώνες, ως σοσιαλιστικό κόμμα.

ΒΡΑΔΥΝΗ: Το κόμμα του Παναγούλη είναι σοσιαλιστικό; Γιατί δε συνεργάζεσθε; Το ΑΣΚΕ είναι κόμμα της αριστεράς;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Τιμούμε τους αγώνες του Στάθη Παναγούλη και της οικογένειάς του, αλλά ο ίδιος δήλωσε καθαρά ότι ανήκει στην κεντροαριστερά και βέβαια ο ίδιος είναι ο πιο κατάλληλος για να προσδιορίσει το χώρο που ανήκει το κόμμα του. Αν εμείς έπρεπε να κάνουμε μια τοποθέτηση, θα βγάζαμε το «αριστερά» και θα λέγαμε ότι ανήκει σκέτα στο «κέντρο». Είναι ένα κόμμα που δεν προτείνει την αμφισβήτηση του συστήματος,, αλλά κι αυτό κινείται μέσα στη λογική του, γι' αυτό δεν υπάρχει απ' την πλευρά μας διάθεση συνεργασίας. Είναι ένα κόμμα μη δεξιό και μπορούμε να έχουμε σχέσεις, όπως και με άλλα κόμματα του ίδιου χώρου. Νομίζουμε ότι με όσα είπαμε κάναμε φανερό ότι το ΑΣΚΕ ανήκει στην αριστερά.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ: Υπήρξατε στελέχη του κυβερνώντος κόμματος. Απόψε κάνατε έντονη κριτική στο ΠΑΣΟΚ. Πριν διαγραφείτε κάνατε αυτή την κριτική τόσο έντονη στον κομματικό μηχανισμό, κι αν ναι, υιοθετήθηκε αυτή η κριτική από άλλα στελέχη του ΠΑΣΟΚ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Είναι μια ερώτηση που δεν απευθύνεται στο ΑΣΚΕ, αλλά στα στελέχη του ΑΣΚΕ που προέρχονται από το ΠΑΣΟΚ. Η κριτική στην κυβερνητική πράξη του ΠΑΣΟΚ έγινε από την πρώτη μέρα των εκλογών. Βέβαια, δεν είχε γίνει φανερό ότι υπάρχει μια συνολικά διαφορετική πορεία απ' αυτή που είχε υποσχεθεί στο λαό, αλλά είχαν φανεί τα πρώτα σημάδια, π.χ. ο αστικός τύπος διακυβέρνησης, ο παραγκωνισμός του μαζικού κινήματος και της οργάνωσης του ΠΑΣΟΚ. Σιγά σιγά άρχισαν να φαίνονται και τ' άλλα σημάδια, που από κάποια στιγμή και πέρα άρχισαν να μαζεύονται και να συνθέτουν τις διαπιστώσεις που σήμερα κάνουμε. Η κριτική έγινε από την πρώτη μέρα πολύ σκληρή σε κάθε

καινούργια αθέτηση υποσχέσεων που διαπιστώνουμε. Κι αυτή η κριτική δεν ήταν μόνο δική μας, ξεκινούσε από το λαό, περνούσε στην οργάνωση του ΠΑΣΟΚ, έφτανε στα κεντρικά όργανα κι όποια στελέχη ήταν ευαίσθητα στα μηνύματα που έρχονταν έκφρασαν αυτή την κριτική. Οργανωτικά, η κατάσταση οξυνόταν συνεχώς και έφτασε στο τέλος στη διαγραφή μας.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΓΝΩΜΗ: Κατηγορήθηκαν μερικοί από σας για ομάδα στο ΠΑΣΟΚ. Τι λέτε για τις ομάδες στο ΑΣΚΕ; Με ποια διαδικασία μπορεί το ΑΣΚΕ να συνεργαστεί σε κάποιο ζήτημα με άλλο κόμμα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Στο ΠΑΣΟΚ ίσως είμαστε από τους ελάχιστους που δε λειτουργήσαμε σαν ομάδα. Αρνούμαστε τις ομαδοποιήσεις στο κόμμα, γιατί δημιουργούν μια άλλη οργάνωση μέσα στην οργάνωση, κάτι που είναι αντίθετο με τη δημοκρατία. Νομιμοποίηση των «τάσεων» μέσα στο κόμμα παρατηρήθηκε σε άλλα σοσιαλιστικά κόμματα, με αποτελέσματα καθόλου ενθαρρυντικά για την υπόθεση του σοσιαλισμού (π.χ. Γαλλία).

Για το πώς θα υλοποιηθεί στην πράξη η συνεργασία με άλλα κόμματα, πιστεύουμε ότι με τις οργανωτικές μας αρχές και τη δημοκρατική λειτουργία, όπως την προσδιορίσαμε, εύκολα λύνεται οποιοδήποτε θέμα. Όταν η συνεργασία μ' ένα κόμμα αφορά ζητήματα γενικής πολιτικής γραμμής παίρνεται κεντρική απόφαση με τις διαδικασίες που αναφέραμε, οπότε δεσμεύει όλη την οργάνωση. Όταν όμως η συνεργασία αφορά ζητήματα ιδιαίτερων τοπικών συνθηκών, μπορεί η κάθε τοπική οργάνωση ν' αποφασίσει να συνεργαστεί μ' ένα άλλο κόμμα στο χώρο της, χωρίς ν' απαιτείται κεντρική απόφαση.

ΒΡΑΔΥΝΗ: Τα στελέχη σας προέρχονται κύρια από το ΠΑΣΟΚ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οργανωμένη συνιστώσα του ΑΣΚΕ είναι η Σοσιαλιστική Κίνηση, που βασικά αποτελέστηκε από στελέχη που αποχώρησαν ή διαγράφηκαν από το ΠΑΣΟΚ τον Αύγουστο του '83, αλλά και παλιότερα. Το ΑΣΚΕ δημιουργήθηκε από μια ευρύτερη σύγκλιση δυνάμεων του χώρου της αριστεράς. Στην Εκτελεστική Επιτροπή συμμετέχουν και δύο σύντροφοι που δεν ανήκαν ποτέ στο ΠΑΣΟΚ, αλλά ήταν συναγωνιστές από τα χρόνια της δικτατορίας, με τεράστια προσφορά στο λαϊκό κίνημα. Ακόμα πρέπει να πούμε ότι στο ΑΣΚΕ κατευθύνονται και άλλοι αγωνιστές της αριστεράς, που προέρχονται από οργανωμένα παραδοσιακά σχήματα.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ: Πώς ορίζεται το προσωπικό ήθος, για να ενταχθεί κάποιος στην οργάνωση του ΑΣΚΕ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Υπάρχουν κάποια κριτήρια που χαρακτηρίζουν κάποιες περιπτώσεις, ακραίες περιπτώσεις του κοινού ποινικού δικαίου, ή ο,τιδήποτε παρόμοιο. Το πολιτικό ήθος συνδέεται και με το προσωπικό, αφορά και την πολιτική ιστορία του συγκεκριμένου ατόμου. Δηλαδή για κάποιον, που θέλει να ενταχθεί στο ΑΣΚΕ και λέει ότι θα λειτουργήσει σύμφωνα με τις αρχές του, δεν μπορεί να αγνοηθεί ο τρόπος που αυτός μέχρι σήμερα έχει λειτουργήσει μέσα στον πολιτικό στίβο. Και έτσι, δεν μπορεί να γίνει π.χ. ανεκτό ένα άτομο στο ΑΣΚΕ, που έχει πάρει μια υπεύθυνη θέση επί χούντας. Ή κάποιος άλλος, που αλλάζει το ένα κόμμα μετά το άλλο, πάντα με αντάλλαγμα κάποια συμμετοχή του στη νομή της εξουσίας. Αυτό εμείς δεν το θεωρούμε πολιτικό ήθος.

ΒΡΑΔΥΝΗ: Τι κίνηση έχετε στην επαρχία;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η οργανωτική μας προσπάθεια ξεκινάει σήμερα απ' αυτή την αίθουσα. Καλέσαμε τον ελληνικό λαό, όλους που πιστεύουν σ' αυτά που εμείς διακηρύσσουμε, ν' αρχίσουμε όλοι μαζί τη δημιουργία της οργάνωσης του ΑΣΚΕ. Βέβαια υπάρχει το προηγούμενό της Σοσιαλιστικής Κίνησης, επρόκειτο όμως για μια Κίνηση, όπως λέει και το όνομά της, που δεν μπορεί να έχει μια συγκεκριμένη οργάνωση με παρακλάδια παντού. Υπάρχουν πυρήνες, που συζητούν και αποφασίζουν. Παρ' όλα αυτά διαπιστώσαμε ότι οι θέσεις μας είχαν μια πανελλήνια απήχηση και γι' αυτό το λόγο αποχτήσαμε επαφή σχεδόν μ' όλη την Ελλάδα. Υπήρξαν και πολλές πρωτοβουλιακές ενέργειες από φίλους, που άνοιξαν γραφεία της Σοσιαλιστικής Κίνησης. Όμως η οργανωτική μας προσπάθεια αρχίζει σήμερα, κι αν κρίνουμε από την προσέλευση σ' αυτή την αίθουσα, πιστεύουμε ότι θα πηγαίνουμε από το καλό στο καλύτερο.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ: Μπορείτε να μας πείτε κάτι περισσότερο για τη λύση του Κυπριακού;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Θα πρέπει να θυμηθούμε τις πρόσφατες εξελίξεις, οι οποίες συνδέονται τόσο με την

επίκληση της παρέμβασης των ΗΠΑ μέσα από τις πρόσφατες συνομιλίες του υπουργού Εξωτερικών με τον κ. Σουλτς, τις πρόσφατες δηλώσεις της ελληνικής κυβέρνησης ότι υπάρχουν κάποια ενδιαφέροντα από την πλευρά της Αμερικής και νομίζουμε, λοιπόν, από εκεί μπορούμε να προσδιορίσουμε, τελικά, για ποιο είδος διεθνοποίησης μιλάμε.

Το Κυπριακό, που είναι θέμα ζωτικό του Ελληνισμού, αφορά όχι μόνο την Κύπρο, αφορά την Ελλάδα. Είναι πρόβλημα διεθνές και πρέπει να προσθέσουμε ότι η παρέμβαση του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ κ. Ντε Γκουεγιάρ ουσιαστικά μεταφράζει κάποια σχέδια που υπάρχουν από την πλευρά του αμερικανικού παράγοντα. Σ' αυτή τη φάση το Κυπριακό δεν οδηγείται στη διεθνοποίηση.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ: Για ποια σκάνδαλα μιλήσατε και ποια είναι η κυβερνητική ευθύνη γι' αυτά;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ευθύνη της κυβέρνησης για σκάνδαλα, για να μη μπορούμε σε λεπτομέρειες και κουτσομπολιό, είναι ο συγκεκριμένος αστικός τύπος εξουσίας που ασκείται. Είναι ο τύπος μιας περιφερειακής χώρας, που δεν μπορεί καν να νοικοκυρευτεί. Αυτό που είπε ο πρωθυπουργός ότι θα «νοικοκυρέψουμε» είναι μια πλάνη. Το νοικοκυριό απέτυχε. Η κυβερνητική ευθύνη είναι ότι δεν άλλαξε ο τύπος εξουσίας και, κατά συνέπεια, μια σειρά συμπτωμάτων, τα οποία γνωρίζαμε επί δεξιάς, συνεχίζονται και σήμερα.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ: Πώς εξηγείται την επενδυτική απραξία που υπάρχει σήμερα με την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι επενδύσεις είχαν σταματήσει πολύ πριν έρθει το ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι λοιπόν ο φόβος των βιομηχάνων ότι το ΠΑΣΟΚ θα βαδίζει προς το σοσιαλισμό, αλλά μια γενική διαδικασία που περιλαμβάνει όλη τη συμπεριφορά των τραπεζών και του ξένου κεφαλαίου.

ΒΡΑΔΥΝΗ: Νομίζω ότι έχετε νοοτροπία φιλοκιζενική στα οργανωτικά, και αυτό οδηγεί στην ισοπέδωση των μελών, και φιλογιουγκοσλαβική στα ιδεολογικά. Προς πιο εξωτερικό μοντέλο προσανατολιζέστε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δεν πάμε να μιμηθούμε κανένα ξένο πρότυπο. Τα μελετάμε όλα με πολλή σοβαρότητα και δε διεκδικούμε τη σοφία για τον εαυτό μας. Πιστεύουμε ότι έχουμε πολλά να διδαχτούμε από άλλες προσπάθειες, όμως η γραμμή μας θα βγει με βάση τα χαρακτηριστικά της δικής μας κοινωνίας, εμπνεόμενη από τους αγώνες του ελληνικού λαού. Δεν είμαστε φιλο... με τίποτα, είμαστε Ελληνες αγωνιστές.

Όσο για την ισοπέδωση που είπατε, θα μας επιτρέψετε να σας πούμε ότι η φιλοσοφία που διαφάνηκε μέσα από τη δική σας ερώτηση είναι η κλασική φιλοσοφία της λειτουργίας των αστικών κομμάτων. Να σας απαντήσουμε ότι αυτό που εσείς ονομάζεται ισοπέδωση δεν είναι τίποτε άλλο, παρά το κάθε μέλος του κόμματος να δουλέψει με τη δική του προσωπικότητα, και προσωπική και πολιτική. Αντίθετα με τ' αστικά πρότυπα, που εκεί βεβαίως δεν έχουμε ισοπέδωση του κ. Αβέρωφ ή του κ. Μητσοτάκη ή του οποιουδήποτε άλλου πολιτικού ηγέτη, αλλά έχουμε ισοπέδωση όλων των μελών και όλου του ελληνικού λαού προς τα κάτω.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ: Πώς αντιμετωπίζεται το πρόβλημα της συνεργασίας, της συσπείρωσης, της κοινής δράσης με άλλα κόμματα και ομάδες με συγγενείς στόχους;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Στην ιδρυτική διακήρυξη βάζουμε ξεκάθαρα το ζήτημα της ενότητας μέσα στο λαό, που έχει σαν στόχο ν' ανοίξει το δρόμο για ριζικές αλλαγές σ' αυτόν το τόπο. Χωρίς να «περπατηθεί» αυτός ο δρόμος, του Σοσιαλισμού και της Εθνικής Ανεξαρτησίας, οι προσπάθειες να μεταφέρουμε την έννοια της ενότητας του λαού σε συμφωνίες ηγεσιών πολιτικών κομμάτων είναι μεγάλο λάθος. Η τοποθέτησή μας σε σχέση με τα κόμματα της παραδοσιακής αριστεράς κάνει σαφείς και τις διαφορές που υπάρχουν στην ιδεολογική αντίληψη και κύρια στη σημερινή πραγματικότητα. Συνεργασίες, που δεν ανοίγουν το δρόμο για Σοσιαλισμό και Εθνική Ανεξαρτησία, δεν οδηγούν το λαό στην ενότητα και έχουν σαν αποτέλεσμα τη διαίωνιση του συστήματος. Η γενική μας θέση βρίσκεται προς αυτή την κατεύθυνση, αλλά σε επιμέρους ζητήματα είναι θέμα εξειδίκευσης της πολιτικής μας γραμμής.

ΒΡΑΔΥΝΗ: Πότε θα γίνει το εκλογικό σας βάπτισμα; Και στις εκλογές αυτές (αν θα είναι ευρωεκλογές ή εθνικές εκλογές) θα κατέβετε μόνοι σας με δικούς σας συνδυασμούς ή θα συνεργαστείτε με άλλα κόμματα του χώρου σας και, αν σας γίνει πρόταση από το ΠΑΣΟΚ, θα δεχτείτε να κατέβετε μαζί του;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Το εκλογικό μας βάπτισμα θα πάρουμε στις ευρωεκλογές στις 17 του Ιούνη και θα κατέβουμε μόνοι μας. Θα γίνει αυτό, επειδή πιστεύουμε ότι ο τόπος έχει ανάγκη από μια ξεκάθαρη πολιτική γραμμή. Κατά συνέπεια εάν τυχόν – και αυτό δεν είναι σίγουρο – με κάποιες συμμαχίες μ’ άλλα κόμματα θα μπορούσαμε να πετύχουμε ένα μεγαλύτερο ποσοστό, δεν το θέλουμε αυτό το μεγαλύτερο ποσοστό, γιατί αυτό που πιστεύουμε είναι ότι δεν πρέπει να έχουμε πρόσκαιρα κάποια μεγαλύτερα κέρδη, αλλά να υπηρετηθεί ο στρατηγικός στόχος με συνέπεια.

Ούτε έγινε, ούτε θα μας γίνει πρόταση από το ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ κάνει προσπάθειες προς ανθρώπους που έφυγαν από το ΠΑΣΟΚ, κατά τη γνώμη μας, εφόσον δεν έχουν ριζικές διαφορές στην πολιτική γραμμή. Τέτοια στελέχη είναι πιθανό να επιστρέψουν στο ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι δυνατό να γυρίσουν στελέχη τα οποία έχουν φύγει για πολιτικές διαφορές. Δυστυχώς, πιστεύουμε ότι η σημερινή πολιτική του ΠΑΣΟΚ δε θ’ αλλάξει. Από τη στιγμή που δε θ’ αλλάξει, ξέρουν πολύ καλά ότι εμείς δε θα πάμε και δε θα κάνουμε πρόταση.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΓΝΩΜΗ: Αφού είσαστε αντίθετη με την Ευρώπη των μονοπωλίων, γιατί συμμετέχετε στις ευρωεκλογές και περιμένετε και χρηματοδότηση από την ΕΟΚ;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Συμμετέχουμε στις εκλογές, γιατί μέσα από τον εκλογικό αγώνα είναι πιο εύκολο να κάνουμε γνωστές τις θέσεις μας στον ελληνικό λαό για όλα τα κρίσιμα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα. Κι ανάμεσα σ’ αυτές, την ξεκάθαρη αντίθεσή μας προς την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ.

Όσο για τη χρηματοδότηση, δεν ελπίζουμε ότι η ΕΟΚ θα χρηματοδοτήσει το ΑΣΚΕ, κι αν έχετε εσείς καμιά αμφιβολία θα τα συζητήσουμε την επαύριο των εκλογών.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ

[Κάθε κόμμα, μικρό ή μεγάλο, κατά την ίδρυσή του, πρέπει μαζί με τις αρχές του να παρουσιάζει και το καταστατικό του. Το καταστατικό πρέπει να κοινοποιείται και στο Πρωτοδικείο, όταν το κόμμα κάνει αίτηση να νομιμοποιηθεί.

Πέραν των τυπικών, το καταστατικό πρέπει να ορίζει τον τρόπο λειτουργίας του κόμματος. Όταν διαμορφώναμε το καταστατικό του ΑΣΚΕ, μέσα σε συνθήκες υπέρμετρης συναισθηματικής και ψυχολογικής φόρτισης, κυριαρχούσε στη σκέψη μας η απογοήτευση από το γεγονός ότι η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ κατάφερε ως κυβέρνηση να ακολουθήσει μια πορεία αντίθετη προς αυτή που είχε υποσχεθεί ως αντιπολίτευση και αντίθετη προς τις διαθέσεις των μελών του κόμματος. Σε κάποιους από μας λειτουργούσε συγχρόνως η αντίστοιχη απογοήτευση από την τραυματική εμπειρία του 1943-49.

Όσοι, λοιπόν, ιδρύσαμε το ΑΣΚΕ, με πυρήνα μέλη της Επιτροπής Οργανωτικού του ΠΑΣΟΚ, θέλαμε να διακηρύξουμε με ποιο τρόπο πρέπει να λειτουργεί ένα κόμμα, ώστε να μην μπορεί η εκάστοτε ηγεσία να παραβιάζει τις αρχές του και να αγνοεί τη γνώμη των μελών του. Αυτό φαίνεται και στις οργανωτικές αρχές, που περιέχονται στην ιδρυτική διακήρυξη. Κάναμε, λοιπόν, το λάθος να διαμορφώσουμε ένα κατασταστικό λειτουργίας ενός μεγάλου κόμματος, που διεκδικεί ή ασκεί την εξουσία, και όχι ένα καταστατικό που να περιγράφει τη λειτουργία ενός μικρού κόμματος, όπως ήταν το ΑΣΚΕ. Γι’ αυτό το καταστατικό του ΑΣΚΕ σύντομα ξεχάστηκε και το ΑΣΚΕ στα 21 χρόνια της ύπαρξής του καθιέρωσε ένα διαφορετικό τρόπο λειτουργίας, με βάση τις οργανωτικές του ανάγκες.

Για το λόγο αυτό προβληματιστήκαμε αν έπρεπε να περιλάβουμε σ’ αυτή την έκδοση το καταστατικό του 1984. Τελικά, αποφασίσαμε να το περιλάβουμε μόνο για ιστορικούς λόγους, παρότι μεγαλώσαμε τον όγκο της έκδοσης. Χρησιμοποιήσαμε, απλώς, μικρότερους χαρακτήρες.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Άρθρο 1

Το πολιτικό κόμμα που ιδρύθηκε στις 28 Φλεβάρη του 1984 ονομάζεται Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα

Ελλάδας (ΑΣΚΕ). Έχει έδρα την Αθήνα. Τα χρώματα του κόμματος είναι το πορτοκαλί και το πράσινο, σε συνδυασμό μεταξύ τους. Το έμβλημα είναι ένα γαρύφαλλο με πορτοκαλί πέταλα και πράσινο μίσχο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Άρθρο 2

Το ΑΣΚΕ είναι πολιτικός φορέας που επιδιώκει το μετασχηματισμό της σημερινής ελληνικής κοινωνίας σε αυτοδιαχειριζόμενη, σοσιαλιστική, σύμφωνα με τις ιδεολογικές, πολιτικές και οργανωτικές αρχές της ιδρυτικής του διακήρυξης και με στόχο την υλοποίηση του προγράμματός του.

Άρθρο 3

Το ΑΣΚΕ λειτουργεί σε όλες τις περιοχές της χώρας και στο εξωτερικό, όπου υπάρχουν Έλληνες, με την οργάνωσή του.

Στόχος της οργάνωσης είναι η συνεχής προώθηση των επιδιώξεων του κόμματος για μία αυτοδιαχειριζόμενη σοσιαλιστική κοινωνία. Ο στόχος αυτός επιτυγχάνεται με:

α) Την επαφή και τη σύνδεση με το λαό και τα μαζικά κινήματα, με την ανάπτυξη αγωνιστικών δεσμών μεταξύ τους και με πλήρη σεβασμό στην αυτονομία τους.

β) Τη διακίνηση των ιδεών και τον εμπλουτισμό της ιδεολογίας.

Άρθρο 4

Η οργάνωση του ΑΣΚΕ λειτουργεί σύμφωνα με τις αρχές της και σε αντιστοιχία με την κοινωνική οργάνωση που οραματίζεται. Ταυτόχρονα επιδιώκει τη διαμόρφωση σχέσεων ανάμεσα στα μέλη αντίστοιχων με τις σοσιαλιστικές σχέσεις που επιζητεί να κατακτήσει.

Οι αποφάσεις που παίρνουν τα όργανα του κόμματος οριστικοποιούνται από όλα τα μέλη, μετά από πλήρη ενημέρωσή τους, με καθολική ψηφοφορία σε κάθε χώρο (τοπικές ψηφοφορίες, περιφερειακές, πανελλαδικές).

Κυρίαρχο αποφασιστικό όργανο παντού είναι το σύνολο των μελών του κόμματος.

Άρθρο 5

Η λειτουργία της οργάνωσης του ΑΣΚΕ στηρίζεται πάνω στις βασικές οργανωτικές αρχές του κόμματος.

Με τις αρχές αυτές επιδιώκεται:

- Η αποφυγή δημιουργίας χάσματος ανάμεσα στα κεντρικά και περιφερειακά όργανα και η παρεμπόδιση δημιουργίας κάθε είδους ηγεσίας ή ανάπτυξης γραφειοκρατικών τάσεων.
- Η αποδοτική λειτουργία της οργάνωσης, με αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και συμμετοχή όλων των μελών στη λήψη των αποφάσεων και στη δράση.
- Η γενικότερη ανάπτυξη ανθρώπινων σχέσεων μέσα στο κόμμα.

Οι αρχές λειτουργίας της οργάνωσης του ΑΣΚΕ είναι:

- Η απόλυτη ισοτιμία όλων των μελών μεταξύ τους.
- Οι ανοιχτές και ανόθευτες δημοκρατικές διαδικασίες, με μορφές και θεσμούς άμεσης δημοκρατίας και με τη λειτουργία για πρώτη φορά του θεσμού της καθολικής ψηφοφορίας των μελών του κόμματος. Έτσι η συμμετοχή όλων των μελών στη λήψη των αποφάσεων είναι ουσιαστικά και τυπικά κατοχυρωμένη.
- Η ροή της πληροφόρησης σε μόνιμη βάση σε ολόκληρη την οργάνωση, η ειλικρίνεια ανάμεσα στα μέλη και προς το λαό. Δεν υπάρχουν μυστικά μέσα στην οργάνωση του ΑΣΚΕ και κανένα μέλος ή όργανο δεν μπορεί να κατέχει αποκλειστικότητα στην πληροφόρηση.
- Ο τυπικός διαχωρισμός των κομματικών οργάνων, ανάλογα με τις αρμοδιότητές τους, σε κεντρικά και περιφερειακά (και όχι σε ανώτερα ή κατώτερα) και η αποκλειστική αρμοδιότητα όλων των οργάνων, κεντρικών και περιφερειακών, να αποφασίζουν για όλα τα θέματα του χώρου τους. Ακόμα, η εκλογή και όχι ο διορισμός για όλα τα όργανα του κόμματος, η περιοδικότητα στη θητεία και η ανακλητότητα για τα μέλη οργάνων ή τα ίδια τα όργανα.
- Η πολιτική λειτουργία των μελών και οργανώσεων, η σύνδεση της θεωρίας με την πράξη, της ιδεολογικής ζύμωσης με την πρακτική δουλειά. Η θέσπιση και η κατοχύρωση διαδικασιών προγραμματισμού, απολογισμού και ελέγχου σε όλες τις οργανώσεις και σε όλα τα όργανα του κόμματος. Ακόμα η ανάληψη συγκεκριμένης δουλειάς μέσα στις κομματικές διαδικασίες και στην προς τα έξω δράση από όλα τα μέλη, τόσο στα πλαίσια της δράσης της κομματικής τους οργάνωσης, όσο και σε κομματικές επιτροπές σε κεντρικό ή περιφερειακό επίπεδο.
- Το άνοιγμα της οργάνωσης και η μαζικοποίησή της, σε συνδυασμό με την ικανότητα προσέγγισης με τα νέα μέλη, η ανάπτυξη της συντροφικότητας και των ανθρώπινων σχέσεων ανάμεσα στα μέλη και η διαπαιδαγωγτική λειτουργία των πειθαρχικών διαδικασιών

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΜΕΛΗ

Άρθρο 6

Στο ΑΣΚΕ μπορεί να γίνει μέλος όποιος:

α. Αποδέχεται το καταστατικό του κόμματος, το πρόγραμμα και τις ιδεολογικές, πολιτικές και οργανωτικές αρχές του, όπως αναφέρονται στην ιδρυτική του διακήρυξη.

β. Είναι πρόθυμος να αγωνιστεί για τους στόχους του κόμματος.

γ. Διακρίνεται για το σοσιαλιστικό του ήθος, την προσήλωσή του στη Δημοκρατία, την αγωνιστικότητά του και την ανιδιοτέλεια των ενεργειών του και η πολιτική του ιστορία δε βαρύνεται με πράξεις ενάντια στα λαϊκά συμφέροντα ή με συμμετοχή του σε κόμματα ή οργανώσεις που η δράση τους στράφηκε ή στρέφεται ενάντια στους δημοκρατικούς θεσμούς.

δ. Δε συμμετέχει ή δεν υπηρετεί άλλο πολιτικό κόμμα. Δε συμμετέχει επίσης ή δεν υπηρετεί οποιονδήποτε άλλο πολιτικό σχηματισμό ή πολιτική οργάνωση. Τέλος δε συμμετέχει σε οργανώσεις που έχουν μυστική λειτουργία ή στόχους που αντιβαίνουν στις αρχές του ΑΣΚΕ.

ε. Έχει συμπληρώσει τα 16 χρόνια της ηλικίας του.

Άρθρο 7

Για να αποκτήσει κάποιος την ιδιότητα το κομματικού μέλους, πρέπει να συμπληρώσει αίτηση εγγραφής του προς τη συντονιστική επιτροπή της κομματικής οργάνωσης του τόπου της κατοικίας ή της δουλειάς του.

Η διαδικασία για την αποδοχή ή όχι της αίτησης, τις ενστάσεις που μπορεί να υποβληθούν, την οριστική απόκτηση της ιδιότητας του μέλους, τα δικαιώματα του νέου μέλους, την αλλαγή κομματικής οργάνωσης και άλλες ανάλογες ρυθμίσεις καθορίζεται από τους κανονισμούς λειτουργίας των κομματικών οργάνωσεων.

Άρθρο 8

Το κάθε μέλος του ΑΣΚΕ έχει τις παρακάτω υποχρεώσεις:

α. Συμμετέχει ενεργά στη δουλειά της κομματικής οργάνωσης, με συγκεκριμένα καθήκοντα που αναλαμβάνει μέσα από τις σχετικές διαδικασίες. Συμμετέχει πλήρως στις εσωκομματικές συζητήσεις, μελετά τις σχετικές εισηγήσεις, τοποθετείται πάνω στα θέματα και συναποφασίζει με τα άλλα μέλη για όλα τα ζητήματα που συζητούνται.

β. Αγωνίζεται για τη διάδοση των αρχών, της πολιτικής και του προγράμματος του ΑΣΚΕ και συμβάλλει στη στερέωση και την επέκταση των δεσμών του ΑΣΚΕ με το λαό.

γ. Συμμετέχει ενεργά σε ένα τουλάχιστο μαζικό φορέα και δουλεύει μέσα σ' αυτόν για την προώθηση των συμφερόντων των κοινωνικών τάξεων που εκφράζει το ΑΣΚΕ.

δ. Ανεβάζει διαρκώς το ιδεολογικό, πολιτικό και μορφωτικό του επίπεδο με συνεχή μελέτη, διάλογο και δράση.

ε. Δε μεταδίδει έξω από το κόμμα πληροφορίες και θέματα που συζητούνται στα όργανα του ΑΣΚΕ και αφορούν ορισμένα θέματα τακτικής του κόμματος ή οποιαδήποτε μη ελεγχόμενη πληροφορία αποφασιστεί να παραμείνει μέσα στα κομματικά πλαίσια.

στ. Εργάζεται δραστήρια με συνέπεια και ευθύνη για το οργανωτικό δυνάμωμα του ΑΣΚΕ με την προσέλευση και ένταξη νέων μελών και ταυτόχρονα φροντίζει να συμβάλλει στην προσπάθεια ουσιαστικής προσέγγισης των μελών αυτών στο κόμμα, τόσο στο ιδεολογικοπολιτικό επίπεδο, όσο και οργανωτικά, καθώς και στην ανάπτυξη της πρωτοβουλίας τους.

ζ. Συμμετέχει άμεσα στη λήψη όλων των κομματικών αποφάσεων στην οργάνωσή του ή οπουδήποτε την αντιπροσωπεύει και επαγρυπνεί για την απaráβατη εφαρμογή τους, την τήρηση του καταστατικού, της διακήρυξης, την εφαρμογή του προγράμματος και την κατοχύρωση των δημοκρατικών διαδικασιών.

η. Προβάλλει τις θέσεις του ΑΣΚΕ, ανεξάρτητα από τις αντιρρήσεις ή τις επιφυλάξεις που ενδεχόμενα διατύπωσε κατά τη διάρκεια της σχετικής διαδικασίας, και πειθαρχεί στις αποφάσεις της πλειοψηφίας, που πάρθηκαν μόνο με τις δημοκρατικές διαδικασίες που καθορίζονται στο καταστατικό.

θ. Πληρώνει ταχτικά τη μηνιατική συνδρομή του στην κομματική οργάνωση που ανήκει. Προσπαθεί να καλύπτει τα οικονομικά πλάνα που αναλαμβάνει στις οικονομικές εξορμήσεις του κόμματος. Μπορεί τέλος να προσφέρει ανώνυμα και έκτακτη οικονομική εισφορά στο κόμμα.

ι. Δε συμμετέχει επίσημα ή ενεργά σε πολιτικές εκδηλώσεις άλλων πολιτικών φορέων, χωρίς ειδικό λόγο και χωρίς εξουσιοδότηση από το αρμόδιο κομματικό όργανο, ανάλογα με το χαρακτήρα της εκδήλωσης.

ια. Συμπεριφέρεται με τρόπο που να δείχνει πως τα σοσιαλιστικά ιδανικά δεν είναι μόνο πολιτική θέση, αλλά και τρόπος ζωής και αναπτύσσει τη συντροφικότητα με τα άλλα μέλη, αποφεύγοντας κάθε αυταρχική συμπεριφορά.

ιβ. Συμμετέχει υποχρεωτικά στις δραστηριότητες της κομματικής οργάνωσης, ανεξάρτητα αν είναι εκπρόσωπος ή μέλος σε κεντρικότερο όργανο, στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στο Συνδικαλισμό κλπ., οπωσδήποτε στις Γενικές Συνελεύσεις και όσο του επιτρέπουν τα πρόσθετα καθήκοντά του στις άλλες δραστηριότητες. Κάθε μέλος που έχει οικονομικές αποδοχές που οφείλονται στις πολιτικές και συνδικαλιστικές του δραστηριότητες, διαθέτει μέρος των αποδοχών αυτών στο κόμμα, κρατώντας ένα ποσό που δεν μπορεί να υπερβαίνει κάποιο ανώτατο ποσό, που καθορίζεται κάθε φορά από την κεντρική επιτροπή. [Με απόφαση της συνόδου των μελών του ΑΣΚΕ, λίγα χρόνια μετά την ίδρυσή του, τα μέλη του ΑΣΚΕ δεν επιτρέπεται να θέτουν υποψηφιότητα για αξιώματα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ή το Συνδικαλισμό. Η θέση αυτή έχει σκοπό να

τονίσει την ανάγκη αυτονομίας των μαζικών φορέων από τις κομματικές οργανώσεις.]

Άρθρο 9

Το μέλος έχει τα πιο κάτω δικαιώματα:

α. Συμμετέχει, συζητά και αποφασίζει ισότιμα με όλα τα άλλα μέλη και με τις διαδικασίες που ορίζονται στο καταστατικό αυτό.

β. Φροντίζει για την εφαρμογή του καταστατικού, την κατοχύρωση των δημοκρατικών διαδικασιών, την υλοποίηση των αποφάσεων που πάρθηκαν μέσα από τις καταστατικές διαδικασίες και προστατεύει και εξασφαλίζει τα παραπάνω με όλες του τις δυνάμεις

γ. Ασκει αυτοκριτική και κριτική στα μέλη και τα όργανα του κόμματος, μέσα στις κομματικές διαδικασίες και χωρίς κανένα περιορισμό.

δ. Απευθύνεται στο αρμόδιο όργανο του ΑΣΚΕ για κάθε κατά την κρίση του σημαντικό θέμα που νομίζει ότι δεν επιλύθηκε ή δεν αντιμετωπίστηκε ικανοποιητικά.

ε. Εκλέγει ελεύθερα και εκλέγεται σε όλα τα όργανα του κόμματος. Το δικαίωμά του να εκλέγει και να εκλέγεται σε οποιοδήποτε όργανο το αποκτά 6 μήνες μετά από την απόκτηση της ιδιότητας του μέλους.

στ. Παρενδρίσκεται, αν θέλει, στις συνεδριάσεις, συνελεύσεις, συνόδους, κλπ όλων των οργάνων, ανεξάρτητα σε ποια οργάνωση ανήκει, πάντα όμως με την επίδειξη σχετικού αποδεικτικού στοιχείου ή με ευθύνη άλλων μελών, χωρίς δικαίωμα λόγου, αν δεν ανήκει στο όργανο που συνεδριάζει. Το δικαίωμα λόγου το αποκτά αν παρενδρίσκεται σαν εκπρόσωπος της οργάνωσής του, ή αν του ζητηθεί να μιλήσει από το όργανο που συνεδριάζει.

ζ. Παίρνει μέρος στις διαδικασίες, ψηφοφορίες κλπ. της κομματικής του οργάνωσης, άσχετα αν είναι μέλος ή εκπρόσωπος σε κάποιο κεντρικό όργανο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ - ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 10

Στο μέλος του ΑΣΚΕ που δεν τηρεί το καταστατικό ή τους κανονισμούς λειτουργίας ή δεν εφαρμόζει τις αποφάσεις που πάρθηκαν σύμφωνα με το καταστατικό ή παραβιάζει του κανόνες κομματικής συμπεριφοράς μέσα και έξω από το κόμμα επιβάλλονται, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης οι παρακάτω κυρώσεις:

α. Παρατήρηση

β. Μομφή και ανάκληση από τη θέση σε όργανο που τυχόν κατέχει

γ. Προσωρινή αναστολή της συμμετοχής στο ΑΣΚΕ και απώλεια της ιδιότητας του μέλους για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβεί τους 6 μήνες.

δ. Διαγραφή από το ΑΣΚΕ.

Η φύση του παραπτώματος, σε συνδυασμό με τη γενικότερη εκτίμηση της προσφοράς του μέλους που κρίνεται, προσδιορίζουν και το μέγεθος της κύρωσης που επιβάλλεται.

Μέλη που διαγράφονται μπορούν να ξαναγραφούν μετά από 1 χρόνο τουλάχιστον από την οριστικοποίηση της διαγραφής τους, με διαδικασίες που ορίζονται στον εσωτερικό κανονισμό των κομματικών οργάνων.

Άρθρο 11

Το μέλος διαγράφεται όταν:

α. Υποστηρίζει και προωθεί απόψεις και θέσεις αντίθετες προς τις αρχές που αναφέρονται στην ιδρυτική διακήρυξη, το πρόγραμμα του κόμματος και το καταστατικό.

β. Προωθεί αποδεδειγμένα και συστηματικά θέσεις άλλων πολιτικών κομμάτων ή ομάδων, τόσο έξω από το κόμμα, όσο και μέσα σ' αυτό.

γ. Καλλιεργεί σκόπιμα την ηττοπάθεια και την απογοήτευση ανάμεσα στα μέλη, με στόχο να ανακόψει τη δραστηριότητά τους.

δ. Δημιουργεί ομάδα ή συμμετέχει σε ομάδα με δική της λειτουργία και πειθαρχία, με επιδίωξη την επιβολή των δικών της θέσεων και απόψεων, έξω και ανεξάρτητα από τις καταστατικές κομματικές διαδικασίες.

ε. Απέχει αδικαιολόγητα περισσότερο από 2 μήνες συνέχεια από τη λειτουργία και τις δραστηριότητες της οργάνωσής του ή του οργάνου που συμμετέχει και δεν πληρώνει – αδικαιολόγητα – τις συνδρομές του για 3 συνεχείς μήνες.

στ. Παραβιάζει συστηματικά βασικές διατάξεις αυτού του καταστατικού και ιδιαίτερα όσες έχουν σχέση με την ισοτιμία των μελών, τις δημοκρατικές διαδικασίες, την απαγόρευση των διορισμών σε όργανα, την αυταρχική συμπεριφορά και την απόκρυψη ή διαστρέβλωση θέσεων οργάνωσης και οργάνων που αντιπροσωπεύει σε πιο κεντρικά όργανα.

Άρθρο 12

Οι κυρώσεις σε μέλη επιβάλλονται μόνο μετά από γραπτές επώνυμες και αιτιολογημένες καταγγελίες και εφόσον διαπιστωθεί το βάσιμο των καταγγελιών αυτών. Στην αντίθετη περίπτωση και στο βαθμό που διαπιστώνεται σκοπιμότητα στην καταγγελία, υπόλογο είναι το μέλος ή το όργανο που καταγγέλλει.

Πειθαρχική αρμοδιότητα έχουν:

α. Η Γενική Συνέλευση της κομματικής οργάνωσης του μέλους (σε πρώτο βαθμό).

β. Η Νομαρχιακή Συνέλευση του νομού ή της περιοχής που ανήκει η κομματική οργάνωση (δεύτερο βαθμό).

γ. Η Κεντρική Επιτροπή (τρίτο βαθμό).

Οι πειθαρχικές διαδικασίες ορίζονται από τους εσωτερικούς κανονισμούς των οργάνων που έχουν πειθαρχικές αρμοδιότητες.

Άρθρο 13

Ανάκληση μέλους από όργανο στο οποίο ανήκει γίνεται μόνο από το όργανο που εξέλεξε το μέλος στη θέση που κατέχει, μετά από αιτιολογημένη πρόταση μέλους ή οργάνου, που παρευρίσκεται ή εκπροσωπείται στη διαδικασία όπου συζητείται η ανάκληση.

Ανάκληση οργάνου πριν από τη λήξη της θητείας του γίνεται μόνο από το όργανο που το έχει εκλέξει, μετά από αιτιολογημένη πρόταση μέλους ή οργάνου.

Η απόφαση ανάκλησης είναι οριστική. Σε περίπτωση που πρόταση ανάκλησης απορρίπτεται δεν μπορεί να υποβληθεί άλλη προτού περάσουν τρεις μήνες από την απόρριψη, εκτός αν υπάρχουν πρόσθετα στοιχεία, διαφορετικά από τα στοιχεία της προηγούμενης πρότασης ανάκλησης.

Αποφάσεις για ανάκληση μελών από όργανα μπορούν να πάρουν και τα όργανα που έχουν πειθαρχικές αρμοδιότητες σε συνδυασμό με τις πειθαρχικές αποφάσεις.

Άρθρο 14

Απώλεια της ιδιότητας του μέλους υπάρχει όταν:

α. Το μέλος διαγράφεται με τις καταστατικές πειθαρχικές διαδικασίες.

β. Παραιτείται με έγγραφη δήλωσή του προς τη Συντονιστική Επιτροπή της κομματικής του οργάνωσης.

Σε καμιά άλλη περίπτωση και από κανένα μέλος ή όργανο δεν μπορεί να αφαιρεθεί η ιδιότητα του μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Άρθρο 15

Τα πολιτικά κύτταρα, που όλα μαζί αποτελούν τον οργανισμό του κόμματος, είναι οι οργανώσεις του. Οι οργανώσεις αυτές πρέπει απαραίτητα να συνδέονται διαλεκτικά με τα μαζικά κινήματα του χώρου τους, να διαμορφώνουν θέσεις γύρω από αυτά, να εκφράζουν γενικές πολιτικές απόψεις, να είναι σε θέση να κινητοποιούν όποτε χρειαστεί τα μέλη και τον περίγυρό τους, να προωθούν τους αγώνες των εργαζομένων και να στηρίζουν και ενισχύουν κάθε θεσμό και κάθε πρωτοβουλία που προωθεί τη λαϊκή συμμετοχή. Όλες οι οργανώσεις αποφασίζουν και υλοποιούν ό,τι περιλαμβάνεται αποκλειστικά μέσα στα γεωγραφικά όρια της δικαιοδοσίας τους και εκφράζουν απόψεις για όλα τα γενικότερα πολιτικά, ιδεολογικά και οργανωτικά ζητήματα και συναποφασίζουν με το σύνολο της οργάνωσης πάνω σ' αυτά.

Άρθρο 16

Οι οργανώσεις του κόμματος αναφέρονται γενικά σαν ΚΟΜΜΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ (Κ.Ο.). Κομματικές οργανώσεις δημιουργούνται σε πόλεις, συνοικίες και χωριά, όταν διαμορφώνονται οι συνθήκες που περιγράφονται στο καταστατικό, για τη δημιουργία τους. Στόχος είναι η δημιουργία και λειτουργία κομματικών οργανώσεων σε όλες τις συνοικίες των πόλεων, σε όλα τα χωριά και σε πόλεις ή περιοχές του εξωτερικού, όπου υπάρχουν Έλληνες.

Άρθρο 17

Αντικείμενο της δουλειάς των κομματικών οργανώσεων είναι η ενεργός παρουσία τους σε κάθε κίνημα που αναπτύσσεται στη γειτονιά ή στο χωριό. Έχουν συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο δράσης. Μέσα στο χώρο αυτό ασχολούνται με το σύνολο των μαζικών φορέων. Παίζουν δραστήριο ρόλο στην ενεργοποίηση θεσμών λαϊκής συμμετοχής και εξουσίας. Επιδιώκουν να δώσουν στους θεσμούς το πραγματικό τους νόημα, που είναι ο αποφασιστικός τους χαρακτήρας. Δημιουργούν πυρήνες και έχουν συνεχή επαφή μαζί τους στις μικρότερες γειτονίες, στους χώρους δουλειάς και γενικά όπου υπάρχει μαζική παρουσία και δράση. Στους πυρήνες αυτούς ενεργοποιούν και φίλους και ψηφοφόρους του ΑΣΚΕ.

Η κοινωνική σύνθεση των μελών στις κομματικές οργανώσεις και τα αποφασιστικά όργανα πρέπει να είναι αντίστοιχη με την κοινωνική σύνθεση των τάξεων που εκφράζει το ΑΣΚΕ στο χώρο τους, πράγμα που βοηθά την οργάνωση στη σύνδεσή της με το λαό, αλλά και στη σωστότερη διαμόρφωση της πολιτικής της άποψης.

Άρθρο 18

Όταν ο αριθμός των μελών μιας οργάνωσης ξεπεράσει τα 70, μπορεί να δημιουργείται νέα οργάνωση σε κοντινή συνοικία ή περιοχή, χωρίς ο αριθμός των μελών της αρχικής κομματικής οργάνωσης να πέφτει κάτω από 40.

Όταν ένας γεωγραφικός πυρήνας μιας οργάνωσης αποκτήσει πάνω από 10 οργανωμένα μέλη, μπορεί να γίνει ξεχωριστή κομματική οργάνωση.

Προϋπόθεση για τη δημιουργία κομματικής οργάνωσης είναι το άνοιγμα γραφείου.

Όταν σε ένα δήμο λειτουργούν περισσότερες από μία οργανώσεις, οι τελικές αποφάσεις που αφορούν

θέματα του χώρου του δήμου παίρνονται από το σύνολο των μελών των οργανώσεων αυτών.

Οι λεπτομέρειες της λήψης των αποφάσεων αυτών ορίζονται στους εσωτερικούς κανονισμούς των κομματικών οργανώσεων.

Άρθρο 19

Είκοσι ή περισσότερα μέλη μπορούν με αίτησή τους να προτείνουν στη Νομαρχιακή Συνέλευση μέσω της Νομαρχιακής Επιτροπής τη διάλυση μιας κομματικής οργάνωσης εφόσον:

- α. Έπαψε να λειτουργεί
- β. Υποστηρίζει και προωθεί απόψεις αντίθετες προς την ιδρυτική διακήρυξη του ΑΣΚΕ.
- γ. Παραβαίνει το καταστατικό και τους κανονισμούς εσωτερικής λειτουργίας του ΑΣΚΕ.
- δ. Αγνοεί τις κομματικές αποφάσεις που πάρθηκαν με τις καταστατικές διαδικασίες.

Για τη διάλυση ή όχι της Κ.Ο. αποφασίζει η Νομαρχιακή Συνέλευση, τακτική ή έκτακτη, και η απόφαση που παίρνεται με αυξημένη πλειοψηφία του 75% όσων ψηφίζουν είναι τελεσίδικη.

Άρθρο 20

Αποφασιστικά όργανα του κόμματος, που παίρνουν δεσμευτικές αποφάσεις για όλα τα θέματα του χώρου της αρμοδιότητάς τους, είναι μόνο τα όργανα με μαζικό χαρακτήρα. Ανάλογα με το χώρο τους διακρίνονται σε Κεντρικά και Περιφερειακά.

Πρώτο και κυρίαρχο αποφασιστικό όργανο του κόμματος είναι το σύνολο των μελών του. Τα υπόλοιπα αποφασιστικά όργανα από την περιφέρεια προς το κέντρο είναι:

- α. Οι Γενικές Συνελεύσεις των Κ.Ο.
- β. Οι Νομαρχιακές Συνελεύσεις (Ν.Σ.).
- γ. Η Κεντρική Επιτροπή (Κ.Ε.)
- δ. Το Συνέδριο του Κόμματος.

Ανάλογα με την οργανωτική ανάπτυξη μπορούν να καθιερωθούν Επαρχιακές Συνελεύσεις (Ε.Σ.) και Περιφερειακά Συνέδρια (Π.Σ.) και Συνέδρια για ειδικά θέματα (αγροτικά, συνδικαλιστικά κτλ.).

Οι αποφάσεις των οργάνων αυτών, που παίρνονται με τις διαδικασίες του καταστατικού, είναι οριστικές και δεν επανέρχονται πριν περάσουν τουλάχιστον 3 μήνες από τη λήψη τους, εφόσον δεν υπάρχουν καινούργια στοιχεία.

Άρθρο 21

Οι Γενικές Συνελεύσεις (Γ.Σ.) των κομματικών οργανώσεων (Κ.Ο.) αποτελούν τα αποφασιστικά όργανα κάθε οργάνωσης και αποτελούνται από το σύνολο των μελών της. Συνέρχονται τακτικά τουλάχιστον μια φορά το μήνα σε τακτή ημερομηνία και έκτακτα όποτε το ζητήσει γραπτά το ένα τέταρτο των μελών ή με ευθύνη της Συντονιστικής Επιτροπής.

Συζητούν τα γενικά ιδεολογικά, πολιτικά και οργανωτικά θέματα και αποφασίζουν με ψηφοφορία για τη διαμόρφωση της άποψης της οργάνωσης. Συζητούν ακόμα όλα τα θέματα της περιοχής τους, αποφασίζουν γι' αυτά, μέσα στα πλαίσια των αρχών του κόμματος, προγραμματίζουν τις ενέργειες για την υλοποίηση των αποφάσεων αυτών και ελέγχουν την εφαρμογή προηγούμενων αποφάσεων. Εκλέγουν ακόμα τους αντιπροσώπους της Κ.Ο. για τις Νομαρχιακές Συνελεύσεις ή άλλα πιο κεντρικά όργανα κατά περίπτωση.

Άρθρο 22

Οι Νομαρχιακές Συνελεύσεις (Ν.Σ.) είναι αποφασιστικά όργανα με πεδίο αποφάσεων τους νομούς ή τις περιοχές δράσης τους. Εκλέγουν τις Νομαρχιακές Επιτροπές και αντιπροσώπους για την Κεντρική Επιτροπή και το Συνέδριο και κατά περίπτωση για τα Περιφερειακά Συνέδρια και άλλες διαδικασίες, όπου γίνονται. Συνέρχονται κάθε 3 μήνες, πριν από τη Σύνοδο της Κ.Ε., και έκτακτα όποτε ζητηθεί από το ένα τέταρτο των οργανώσεων του χώρου τους με αποφάσεις των Γενικών τους Συνελεύσεων ή με απόφαση της Ν.Ε. Μετέχουν τα μέλη της Ν.Ε. και εκλεγμένοι αντιπρόσωποι από όλες τις Κ.Ο. του νομού.

Ο αριθμός των αντιπροσώπων για τα πιο κεντρικά όργανα είναι ανάλογος του αριθμού των μελών του χώρου τους.

Οι αποφάσεις των Ν.Σ. για ζητήματα που δε συγκεντρώνουν το 75% των ψήφων ή για ζητήματα ιδιαίτερης τοπικής σημασίας (π.χ. ψηφοδέλτια και τακτική εκλογών, τοπικές συνεργασίες, θέσεις, τακτική και συνεργασίες στα μαζικά κινήματα, τοπικά προβλήματα κλπ), επικυρώνονται από το σύνολο των μελών της περιοχής.

Άρθρο 23

Η Κεντρική Επιτροπή (Κ.Ε.) είναι αποφασιστικό όργανο, που συνέρχεται τακτικά κάθε 3 μήνες ή έκτακτα, όποτε ζητηθεί με απόφαση των Ν.Σ. 3 οργανώσεων νομών ή από την Ε.Ε. Αποτελείται από τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής και αντιπροσώπους εκλεγμένους από τις Νομαρχιακές Συνελεύσεις που προηγούνται της τακτικής συνόδου της Κεντρικής Επιτροπής, δηλαδή η σύνθεσή της δεν είναι μόνιμη και αναδιαμορφώνεται σε κάθε τακτική σύνοδο ή και στις έκτακτες, όσο είναι εφικτό. Ο αριθμός των μελών της Κ.Ε. δεν μπορεί να υπερβεί τα 100. Κάθε νομός εκπροσωπείται με αριθμό ανάλογο με τον αριθμό των μελών της οργάνωσής του, οπωσδήποτε όμως με τουλάχιστον έναν εκπρόσωπο. Η Κ.Ε. αποφασίζει μέσα στα πλαίσια των αποφάσεων του Συνεδρίου.

Σε περίπτωση που οι αποφάσεις της δεν συγκεντρώνουν πλειοψηφία μεγαλύτερη του 75% των μελών της, η απόφαση της Κ.Ε. μπαίνει σε ψηφοφορία στο σύνολο των μελών της οργάνωσης. Ακόμα, σε ψηφοφορία στο

σύνολο των μελών της οργάνωσης μπαίνουν και όλα τα ζητήματα στρατηγικής σημασίας που συζητούνται στην Κ.Ε., έστω και αν ψηφιστούν με πλειοψηφία πάνω από 75% ή και ομόφωνα. Ζητήματα στρατηγικής σημασίας είναι:

α. Η πολιτική τακτική για θέματα που έχουν σχέση με την ένταξη της χώρας σε διεθνείς οργανισμούς ή την αποδέσμευσή της απ' αυτούς και γενικά τα εθνικά θέματα (π.χ. NATO, ΕΟΚ, βάσεις, πολεμικές συγκρούσεις κλπ).

β. Η διαμόρφωση κατευθύνσεων πάνω στη γενικότερη δράση στα μαζικά κινήματα.

γ. Οι σχέσεις με τα άλλα κόμματα σε γενική μορφή, η εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, οι συνεργασίες κλπ.

δ. Η διαμόρφωση ψηφοδελτίων επικρατείας ή ευρωεκλογών ή γενικά κομματικών ψηφοδελτίων πανελλαδικών και η εκλογική στρατηγική και τακτική του κόμματος.

Εκτός από τα παραπάνω, θέματα ιδιαίτερης σημασίας θεωρούνται κάθε φορά και εκείνα που χαρακτηρίζονται σαν τέτοια από 3 τουλάχιστον Ν.Σ.

Άρθρο 24

Το Συνέδριο είναι το ευρύτερο και πιο κεντρικό αντιπροσωπευτικό όργανο του κόμματος και οι αποφάσεις του, μετά την επικύρωσή τους από το σύνολο των μελών της οργάνωσης, είναι δεσμευτικές για όλους. Γίνεται το πολύ κάθε 2 χρόνια και έκτακτα, όποτε αποφασιστεί από την Κ.Ε. Στο Συνέδριο μετέχουν μόνο εκλεγμένοι αντιπρόσωποι από τις Κομματικές Οργανώσεις, Νομαρχιακές Συνελεύσεις ή τα Περιφερειακά Συνέδρια (όπου γίνονται). Ο αριθμός των συνέδρων δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 1000. Η εκπροσώπηση κάθε νομαρχιακής περιοχής είναι ανάλογη του αριθμού των μελών της και σε κάθε περίπτωση υπάρχει ένας τουλάχιστον αντιπρόσωπος.

Το Συνέδριο παίρνει μόνο γενικές πολιτικές αποφάσεις και δεν εκλέγει όργανα. Αποφασίζει ακόμα πάνω σε θέματα αρχών του κόμματος ή αλλαγής καταστατικού, μερικής ή ολικής. Όλες οι αποφάσεις του Συνεδρίου μπαίνουν σε διαδικασία επικύρωσης από το σύνολο των μελών του κόμματος με καθολική ψηφοφορία και γίνονται οριστικές αφού επικυρωθούν. Στη διαδικασία της επικύρωσης απαιτείται α π λ ή πλειοψηφία του συνόλου των μελών, εκτός αν πρόκειται για θέματα αρχών του κόμματος ή αλλαγής του καταστατικού του. Στις περιπτώσεις αυτές απαιτείται αυξημένη πλειοψηφία του 75% των ψήφων.

Άρθρο 25

Το σύνολο των μελών του κόμματος είναι το πρώτο, το μόνο ανώτερο και κυρίαρχο όργανο του ΑΣΚΕ. Καμία από τις αποφάσεις άλλων οργάνων που μπαίνουν στην κρίση του συνόλου των μελών δεν ισχύει, αν δεν επικυρωθεί από το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας.

Η καθολική ψηφοφορία γίνεται, αφού το θέμα που αφορά εξαντληθεί στις άλλες κομματικές διαδικασίες που αναφέρονται στα προηγούμενα άρθρα και αφού προηγηθεί πλήρης ενημέρωση όλων των οργάνωσης, που περιλαμβάνει το πλήρες σκεπτικό των αποφάσεων και τις απόψεις που μειοψήφισαν. Η ενημέρωση γίνεται με ευθύνη της Ε.Ε. και των Ν.Ε.

Η ψηφοφορία γίνεται μέσα σε τακτό χρονικό διάστημα το πολύ μιας εβδομάδας σε όλες τις οργανώσεις. Οι Νομαρχιακές Επιτροπές μαζεύουν τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας από όλες τις κομματικές οργανώσεις της περιοχής τους και διαμορφώνουν αναλυτικό κατάλογο αποτελεσμάτων με το συγκεντρωτικό αποτέλεσμα του νομού στο τέλος. Αντίγραφο του καταλόγου αυτού στέλνεται στην Ε.Ε και είναι στη διάθεση όλων των Κ.Ο. του νομού. Το συγκεντρωτικό αποτέλεσμα κάθε νομού δίνεται τηλεφωνικά στην Ε.Ε. αμέσως μετά τη διαμόρφωσή του και πριν από την αποστολή του αναλυτικού καταλόγου. Η Ε.Ε συγκεντρώνει τα επί μέρους αποτελέσματα της ψηφοφορίας και βγάζει το γενικό αποτέλεσμα που είναι δεσμευτικό για όλη την οργάνωση. Για το αποτέλεσμα αυτό ενημερώνονται όλες οι Κ.Ο. μέσω των Ν.Ε. Για σημαντικές αποφάσεις που αφορούν επί μέρους χώρους (π.χ. συνδικαλιστικό κλπ.), αποφασίζει το σύνολο των μελών που έχουν σχέση με τους χώρους αυτούς.

Άρθρο 26

Κάθε αποφασιστικό όργανο εκτός από το σύνολο των μελών και το Συνέδριο έχει το αντίστοιχό του συντονιστικό. Τα συντονιστικά όργανα αποφασίζουν και αυτά, αλλά πάντοτε μέσα στα πλαίσια των αποφάσεων των αντίστοιχων αποφασιστικών οργάνων και ελέγχονται από αυτά, αλλά και από το σύνολο των μελών της οργάνωσης, μέσα από τις κομματικές διαδικασίες. Η ανάκληση των συντονιστικών οργάνων γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 13 του καταστατικού.

Η αντιστοιχία των συντονιστικών οργάνων με τα αποφασιστικά είναι:

α. Συντονιστική Επιτροπή (Σ.Ε.) μιας Κ.Ο. με τη Γ.Σ. της Κ.Ο.

β. Νομαρχιακή Επιτροπή (Ν.Ε.) με Νομαρχιακή Συνέλευση (Ν.Σ.)

γ. Εκτελεστική Επιτροπή (Ε.Ε.) με Κεντρική Επιτροπή (Κ.Ε.)

Μπορούν ακόμα να υπάρχουν, εφόσον είναι εφικτό και βοηθά:

α. Επαρχιακή Επιτροπή (Επ. Ε.) αντίστοιχη με Επαρχιακή Συνέλευση (Ε.Σ.).

β. Περιφερειακή Επιτροπή (Π.Ε.) αντίστοιχη με Περιφερειακό Συνέδριο (Π.Σ.).

Η θητεία όλων των συντονιστικών οργάνων είναι 4 μήνες. Τα μέλη τους έχουν από μία συγκεκριμένη υπευθυνότητα (π.χ. Συνδικαλιστικό, Οργανωτικό, Οικονομικό, Ιδεολογικό κλπ.) και φροντίζουν για τη λειτουργία αντίστοιχης επιτροπής. Μία φορά το μήνα εκλέγεται από το όργανο ο συντονιστής του. Η ανάληψη του ρόλου του

συντονιστή γίνεται κυκλικά από όλους, μέχρι να εξαντληθεί ο αριθμός τους, οπότε ξαναρχίζει ο κύκλος. Κανένα μέλος συντονιστικού οργάνου δεν μπορεί να επανεκλεγεί για πέμπτη συνεχή θητεία στο ίδιο όργανο. Μετά την τέταρτη συνεχή θητεία, μπορεί να επανεκλεγεί, αφού συμπληρωθεί η επόμενη θητεία του οργάνου, στην οποία δεν μπορεί να συμμετέχει. Σε κάθε περίπτωση θα επιδιώκεται η εξασφάλιση της συνέχειας του οργάνου.

Άρθρο 27

Βασικές επιτροπές δουλειάς του κόμματος είναι:

- Ιδεολογική.
- Οργανωτική.
- Οικονομική
- Τύπου.
- Συνδικαλιστική (Εργατοϋπαλλήλων, Αγροτών, ΕΒΕ, Νεολαίας κλπ.).
- Δημοσίων Σχέσεων.
- Πολιτισμού.

Ανάλογα με τις ανάγκες, μπορούν να συγκροτηθούν περισσότερες επιτροπές, με απόφαση της Κ.Ε. Η στελέχωσή τους γίνεται από την Κεντρική Επιτροπή και μόνο από μέλη που προτείνονται από τις Νομαρχιακές Συνελεύσεις, που συγκεντρώνουν τις προτάσεις των Γ.Σ. των Κ.Ο. Η διαδικασία της στελέχωσης των επιτροπών γίνεται σε κάθε τακτική σύνοδο της Κ.Ε., μαζί με την εκλογή της Ε.Ε. Κανένα άλλο όργανο, εκτός από την Κ.Ε., και με καμία άλλη διαδικασία, εκτός απ' αυτή που αναφέρθηκε, δεν μπορεί να τοποθετήσει μέλη στις επιτροπές.

Υπεύθυνη για τη λειτουργία των επιτροπών είναι η Ε.Ε., που δίνει απολογισμό της δουλειάς τους, μαζί με το δικό της, σε κάθε τακτική σύνοδο της Κ.Ε.

Εκτός από τις επιτροπές που λειτουργούν κεντρικά, μπορούν να λειτουργήσουν αντίστοιχες επιτροπές στις Ν.Ε και στις Κ.Ο. Η στελέχωσή τους γίνεται πάντοτε με αποφάσεις των αποφασιστικών οργάνων σε κάθε χώρο (Ν.Σ., Γ.Σ. κλπ.), μετά από προτάσεις των οργανώσεων του νομού ή των μελών της Κ.Ο., όταν πρόκειται για επιτροπές της Κ.Ο.

Άρθρο 28

Οι συνδυασμοί των υποψηφίων βουλευτών κατά νομό διαμορφώνονται μόνο από τα όργανα του νομού. Οι προτάσεις γίνονται στις Γ.Σ. των Κ.Ο. Ο κατάλογος των υποψηφίων οριστικοποιείται μετά από σχετική συζήτηση στη Ν.Σ. και διαμορφώνεται σε ψηφοδέλτιο από τη Ν.Ε., που περιλαμβάνει όλες τις προτάσεις που έγιναν στις οργανώσεις. Το ψηφοδέλτιο μαζί με τις απόψεις που εκφράστηκαν στέλνεται στις Κ.Ο., όπου, μετά από σχετική συζήτηση, γίνεται ψηφοφορία των μελών. Τα συγκεντρωτικά αποτελέσματα της ψηφοφορίας σε όλες τις Κ.Ο. διαμορφώνουν την οριστική σειρά των υποψηφίων βουλευτών του κόμματος στο νομό. Η διαδικασία αυτή γίνεται σε εύλογο χρόνο πριν τις εκλογές.

Το ψηφοδέλτιο Επικρατείας, το Ευρωψηφοδέλτιο και γενικά τα ψηφοδέλτια που έχουν πανελλαδικό χαρακτήρα διαμορφώνονται μετά από προτάσεις των Ν.Σ., συζήτηση πάνω σ' αυτές στην Κ.Ε., διαμόρφωση του ψηφοδελτίου με όλες τις προτάσεις των Ν.Σ. και καθολική ψηφοφορία σε όλες τις οργανώσεις, που καθορίζει και την οριστική σειρά των υποψηφίων.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα λειτουργεί σε μόνιμη βάση και χαράζει την τακτική της στα πλαίσια των κομματικών αποφάσεων που παίρνονται με τις διαδικασίες που ορίζει το καταστατικό.

Την Κοινοβουλευτική Ομάδα σε κάθε νομό αποτελούν όλοι οι υποψήφιοι του ψηφοδελτίου του νομού. Την Κεντρική Κοινοβουλευτική Ομάδα αποτελούν όλοι οι βουλευτές του κόμματος. Στην πρώτη συμμετέχει εντεταλμένο μέλος της Ν.Ε. και στη δεύτερη 2 τουλάχιστον μέλη της Ε.Ε., με δικαίωμα ψήφου.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα χωρίζεται σε ομάδες δουλειάς και έχει ένα συντονιστή, που αλλάζει μια φορά το μήνα. Εκπροσωπείται στην Κ.Ε. με ένα εκλεγμένο εκπρόσωπό της, όπου δίνει και τον απολογισμό της Κ.Ο.

Οι βουλευτές δεν εξαντλούν τη θητεία τους στη Βουλή. Κάθε χρόνο παραιτούνται και αντικαθίστανται από τους επόμενους, εφόσον τούτο είναι δυνατό με βάση τον αριθμό των βουλευτών κάθε περιοχής, με ανάλογη προσαρμογή του χρόνου θητείας.

Οι βουλευτές είναι μέλη των Κομματικών τους Οργανώσεων και συνεργάζονται με την Νομαρχιακή Επιτροπή και τα άλλα συντονιστικά όργανα του χώρου τους, ενώ συμμετέχουν σε όλα τα αποφασιστικά όργανα με έναν εκπρόσωπό τους. Διαθέτουν για τις ανάγκες του κόμματος το ποσό των αποδοχών τους που υπερβαίνει ένα συγκεκριμένο ύψος. Το ύψος αυτό καθορίζεται κάθε φορά από την Κεντρική Επιτροπή.

Άρθρο 29

Τα στελέχη του κόμματος που ασκούν οποιαδήποτε διοικητικά καθήκοντα στη Δημόσια Διοίκηση, τους Οργανισμούς, την Τοπική Αυτοδιοίκηση κλπ., συμμετέχουν κανονικά στις κομματικές διαδικασίες, συνεργάζονται με την Ε.Ε. και την Κοινοβουλευτική Ομάδα και εκτελούν τις αποφάσεις του κόμματος. Κανένας διαχωρισμός των μελών αυτών από το κόμμα δεν νοείται.

Άρθρο 30

Οι αποφάσεις σε όλα τα όργανα παίρνονται με την αρχή της πλειοψηφίας, απλής ή αυξημένης, όπως ορίζεται στο καταστατικό. Όλα τα σχετικά με τη λειτουργία των διαφόρων οργάνων και τις διαδικασίες σ' αυτά ρυθμίζονται από τους Κανονισμούς Λειτουργίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ, ΥΛΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ

Άρθρο 31

Οι κάθε μορφής κινητοποιήσεις γίνονται με ευθύνη των συντονιστικών οργάνων, ανάλογα με την ευρύτητα της σημασίας τους.

Άρθρο 32

Το κόμμα εκδίδει εφημερίδα και άλλα έντυπα, που αποτελούν την προς τα έξω έκφραση των θέσεών του. Την ευθύνη για την σύνταξή τους έχει η Ε.Ε., που συνεργάζεται για το σκοπό αυτό με την Επιτροπή Τύπου.

Όλα τα μέλη έχουν δικαίωμα και υποχρέωση να συμβάλλουν με κείμενα και ιδέες τους στην αρτιότερη εμφάνιση της εφημερίδας και των άλλων εντύπων, αλλά και στην ευρύτερη διάδοσή τους.

Η εφημερίδα κυκλοφορεί σε όλη τη χώρα και το εξωτερικό με όλους τους δυνατούς τρόπους. Όλα τα μέλη είναι συνδρομητές της εφημερίδας και των άλλων εντύπων.

Άρθρο 33

Όλοι οι οικονομικοί πόροι του κόμματος είναι φανεροί και προέρχονται από:

α. Προσωπικές εισφορές των μελών. Το ύψος της μηνιατικής εισφοράς κάθε μέλους ορίζεται από το ίδιο, σε συνεννόηση με τον υπεύθυνο οικονομικού της Κ.Ο. του. Το ανώτερο και το κατώτερο όριο της εισφοράς καθορίζεται κάθε φορά από την Κ.Ε.

β. Εισφορές φίλων και περιγυρου. Το ανώτατο ύψος των εισφορών αυτών καθορίζεται από την Κ.Ε.

γ. Από τις οικονομικές εξορμήσεις. Κάθε μέλος έχει μπλοκ αποδείξεων μόνιμα για είσπραξη εισφορών. Σε περιόδους οικονομικών εξορμήσεων τα μέλη καθορίζουν τα πλάνα τους σε συνεργασία με τους υπεύθυνους οικονομικού των Κ.Ο. τους.

δ. Από τα έσοδα της εφημερίδας και των άλλων εντύπων.

ε. Από συνεστιάσεις, εκδηλώσεις κ.α.

στ. Από επιχειρήσεις του κόμματος.

Σε όλες τις οργανώσεις και σε όλα τα συντονιστικά όργανα θα υπάρχει υπεύθυνος οικονομικού, που θα κρατάει βιβλίο εσόδων-εξόδων, πάντα ενημερωμένο και με τις αντίστοιχες αποδείξεις. Το βιβλίο αυτό είναι πάντοτε στα γραφεία της οργάνωσης και κάθε στιγμή στη διάθεση όλων των μελών. Οικονομικός απολογισμός γίνεται σε κάθε Γ.Σ. της Κ.Ο., Ν.Σ., Κ.Ε. και Συνέδριο.

Άρθρο 34

Κάθε Κ.Ο. του ΑΣΚΕ έχει το γραφείο της, που επιδιώκεται να βρίσκεται σε κεντρικό σημείο της περιοχής της. Το άνοιγμα γραφείου είναι προϋπόθεση για τη δημιουργία μιας Κ.Ο.

Το κομματικό γραφείο είναι ο τόπος όπου γίνεται ο συντονισμός της καθημερινής δουλειάς μιας οργάνωσης. Ταυτόχρονα είναι ο τόπος συνάντησης των μελών, αλλά και του λαού, κάθε περιοχής και σημείο αναφοράς για κάθε πολιτική δραστηριότητα στην περιοχή.

Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε μέρα, είναι διακοσμημένα κατάλληλα και σύμφωνα με τη φυσιογνωμία του κόμματος και, στο βαθμό που μπορούν, διαθέτουν την απαιτούμενη υλικοτεχνική υποδομή (τηλέφωνο, γραφομηχανή, πολύγραφο, φωτοαντιγραφικό, έπιπλα, γραφική ύλη κλπ).

Για τη λειτουργία των γραφείων, τη διακίνηση των εγγράφων, την επικοινωνία με τα μέλη και την κάλυψη άλλων καθημερινών αναγκών, τη φροντίδα των κομματικών γραφείων αναλαμβάνει Τεχνική Γραμματεία. Η Τεχνική Γραμματεία ορίζεται από τα αποφασιστικά όργανα του κόμματος (Γ.Σ., Ν.Σ., Κ.Ε.) και λειτουργεί με ευθύνη των αντίστοιχων συντονιστικών οργάνων (Σ.Ε., Ν.Ε., Ε.Ε.), ανάλογα με το κομματικό όργανο που στεγάζεται στα γραφεία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Άρθρο 35

Η τήρηση του καταστατικού αυτού είναι υπόθεση όλων των μελών του κόμματος, που την προασπίζουν με όλες τους τις δυνάμεις. Αλλαγή του καταστατικού, μερική ή ολική, γίνεται μόνο στο Συνέδριο και επικυρώνεται με καθολική ψηφοφορία από το σύνολο των μελών του ΑΣΚΕ, σύμφωνα με το άρθρο 24.